

گردی جودا بوونه وه

کورتە چیرۆکی بیانی

وهرگیڕانی: به دران ئەحمەد حەبیب

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زده‌ین

سه‌رنووسیار: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی نارس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

گردی جودابوونهوه

کورتہ چیرۆکی بیانی

وهرگيرانی

بهدران نهحمههدهيب

ناوی کتیب: گردی جودابوننه وه - کورته چیرۆکی بیانی
وهرگیرانی: بهدران ئهحمدهد حهیب
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۸۸۷
بیت لیدان و ههلهگری و رهنگری: وهرگیر
بهرگ: مهريه مونه قبیان
چاپی دووهم: ۲۰۰۹
له بهرێوه بهرایهتی گشتیی کتیبخانه گشتیهکان له ههولیر ژماره ۸۶۴ ی
سالی ۲۰۰۹ ی دراوهتی

بەرکۆل

وهرنه ئیره... ئهوه تانی دنیا!

شێرزاد حهسهن

پاش خویندنهوهی ئەم نۆ چیرۆکه گهیشتمه ئه و قه ناعه تهی که ئیمه ی کورد
هیشتا پتووستیمان به وهرگێرانی دهیان چیرۆکی دیکه ههیه، له بهر ههچ نا
تهنیا له بهر پتر دروستبوونی چه شهی ئه ده بیمان و تیگه پشتن له و ژیا نه پ
نه ئینییه ی میلله تانی دیکه، ئه و ژیا نه ی که میژوو فه رامۆشی دهکا، هه ر نۆ
چیرۆکه که ده نیو دوو باز نه دا ده خولینه وه، ئه و دوو باز نه یه ش (خۆشه و یستی)
(جهنگه ه)، که دیاره ئه مه بیان شه پی به رده وامی نیوان (ئیرۆس) ه که دهکا
خوا وهندی عیشق و ئه قین له به رامبه ر (ئانائۆس) دا که دهکا خوا وهندی مه رگ،
شه رتیکه و به رده وامه . چیرۆکه کانه ش پتر هی نووسه رانی رووسن و
هه ندیکیان سه ر به کۆماره کانی سو فیه تی جار انن، زۆر جار ان هه ست ده که بین
ئهم جو ره کاره کته ر و روودا وانه لیره ش هه ن، بۆیه که شه وه وای چیرۆکه کان
ئه وهنده به ئیمه نامۆ نییه، هه رچهنده من پیم خۆش بوو وهرگێری
به سه لیه مان هه وڵی ئه وه ی ب دایه چیرۆکی میلله تانی دیکه ش وهر بگێرته سه ر
زمانی کوردی، به لām له یه که م هه نکا ودا خه راپی نه کردوو ه، دیاره ئه گه ر له
دا ها توودا له سه ر وهرگێر ان به رده وام بی ده توانی گه وه هری دیکه ده نیو
ده ربای چیرۆکه دا بدۆز ئته وه، به تابه ت که به م زمانه پارا و و شیرینه
چیرۆکه کان ده خو ئینی نه وه، کوردییه کی بی گری و گۆل، هه وڵی دا وه به پیی
کورت و درێژی رسته کان ئیقا عیان له زمانی یه که م و دوو همدار ری بکات.

وهرگێرانی ئه ده بی میلله تانی دیکه و اتا په نجه ره کرد نه وه ی زۆر تر له به رده م
هه ر هونه ر و ئه ده بیکی وا که یار مه تیمان ب دا پتر له خۆمان و له دنیا تی

بگهين، رهنگه ههندي کەس بايه خى کورته چيرۆک له شيعر و له رۆمان به که متر بزاني، به لام له حهقيقه تدا هونه رى چيرۆک دنيايه کى سه به خوى ههيه و يه کيکه له هونه ره هه ره قورسه کان، چونکه پيويستى به ئەندازه يه کى عه قلى و هونه رى کۆک ههيه. له م کۆمه له کورته چيرۆکه ي له به رده ستاندايه ههست به جياوازي ههنده سه ي هه ر چيرۆکيک ده که ين به به راورد له گه ل چيرۆکيکى دواى خويدا، هه تا زمان و گو شه نيگا کان ده گو رين، ده کرى له خويندنه وه ي چيرۆکى - هه زارولا - پيويستت به خا و کردنه وه ي ههسته کانت بى و هه لى پتر بۆ وردبوونه وه ي بده ي له وه ي که چيرۆکى - سيوه لاسوره - ده بخوازى، بۆيه به قه د ژماره ي چيرۆکه کان ريتم و هه ناسه ي جيات گه ره که، نۆ حاله تى جياواز، دواى خويندنه وه ي ئەم چيرۆکا نه تى ده که ين که ئيمه ي مرۆف له هه ر چوار لاوه به چيرۆک گه مارۆ دراوين، له به يانيه وه که له خه وه هه لده ستى تا شه و خه وتنان خۆت و خه لکى ديکه ده نيو چيرۆکاندا ده زين و بۆ چيرۆکانيش ده زين، هه تا خه ونه کانيشمان به چيرۆکى سه ير و سه مه ره پر بوونه ته وه... ئەوهش سه ير نيه... کتبه ئاسمانيه کان ليوانليون له چيرۆک، له وه ده چى مرۆف له ده ره وه ي چيرۆک بوونى نه بى... چيرۆکه کانى هه زار و يه ک شه وه... چيرۆکه کانى به ر ئاگردان، داستانه کان، به لام له هه ر هه مووشياندا دوو ئامانجان ههيه... يه که ميان تيگه يشتن و شيکردنه وه و وردبوونه وه يه له ژيان، دووه ميان له رى چيرۆکه وه کاتيکى خو ش ده گوزه رينين، ئەم دوو ئامانجهش بى چيرۆ وه رگرتن و هونه رىکى بالا ته واو نابى. زۆر کهس هه ن وا ده زانن چيرۆک خويندنه وه کارىکى بى هووده يه و کات به فيرۆدانه، گوايه چيرۆک زاده ي خه ياله، گه ر ده مانه وي له دنيا و له خو مان تى بگه ين وا چا که کتبه ي زانسته سروشتى و کۆمه لاتييه کان بخوينينه وه، به لام ده کرى بلدين ئەده ب به گشتى و چيرۆک و رۆمان به تايبه تى (چيشتى مجيوره) و هه موو شتيکى تيدايه، سه ربارى خو شى و چيرۆ وه رگرتنى هونه رى، زۆر به کورتى ئەزموونى سه رجه م مرۆقا يه تى، له قوناغه جياکاندا ده نيو چيرۆکاندا توواونه ته وه، پاش خويندنه وه يان تيگه يشتمنان له خو مان

قوولتر دهکاتهوه، ئهوه ئهزمونانهی پرن له خهیاڵ رهنگه راستگوترین میژوو بن، بگره زۆرجاران میژوو خۆی پره له درۆ و کهچی چیرۆک پره له راستیهکان.

ئهم نو چیرۆکهی لهم کۆمهلهیهدا کۆبووتهوه پهرده ههڵدانهوهیه لهسهه لایهنیکی شاراوهی ژیان، سههمهستمان ناکهن تا خۆمان لهیاد بکهین، بگره جاریکی دی دهستمان دهگرنهوه و له کیشه و گرفته ئادهمییهکان نزیکمان دهخهنهوه، زۆربهیان بهمههستهیکی فیکری و ئەخلاقى نووسراون بى ئهوهی هونهر بدۆرین، رهنگه ههنديک له حالهت و روداوهکانی زۆر ساده و هاکهزایی بن، بهلام ئهفسوونی چیرۆکهکان لهوهدایه شته هههه ئاسایییهکان بهشیویهکی نااسایی دهخرینهوه بهرچاومان وهک ئهوهی یهکهمجار بهم دنیایه ئاشنا بین، دواچار چیرۆکنوس ئهوه خواوندهیه که کارهکتهرهکانی له وشه دهخولقینی نهک له خۆل، ههه چیرۆکنیک لهم چیرۆکانه دهگری دهلی:

«وهرنه ئیره... ئهوهتانی دنیا».

دوواچار شیکردنهوهی شیعر و چیرۆکی جوان، ههندي جار، وهک ئهوهیه کهمه لهگهڵ بالی پهپولهدا بکهیت... له ترسی ههلههرینی بالی پهپولهکان چهزم نهدهکرد جوانیی چیرۆکهکان بهشیوینم... دووواچارش ههه چیرۆکیک بهقهه ژمارهی خۆیندوووهکان شیکردنهوه ههلههگرئ... وا نییه؟

تېبىنى

ھەموو شتىكى ئەم بەرھەمە، لە ھەلبۇزاردنى چىرۆكەكانەو ھەتا دەگاتە كورتەى ژىنامەى بنوسەكانيان، دەگەرپتەو ە بۆ سالانى ۱۹۸۵ - ۱۹۸۷. دور نىيە ھەندىك لەم چىرۆكنووسانە يان زۆرىەيان ئىستە بەژيان نەمابن، لەبەرئەو ەى لەو كاتەو ە تا ئەمىرۆ زۆرى بەسەر چوو ە.

زۆرىەى ئەم كورتە چىرۆكە ەركىپراوانەم كاتى خۆى لە كۆوار و رۆژنامەكاندا بلاوكردو ەتەو ە، بەلام بلاوكردەو ەيان بەم شىو ەى ئىستە و لە نامىلكەىەكى سەربەخۇدا ەك بەرھەمىكى زمانىى خۇم، بەپىويست زانى.

ئەو دەمە، ئەم چىرۆكانەم لە ھەندىك كۆوار و كتىب ەركرت كە بەھۆى فەوتانىان، ئىستە ناتوانم ناويان ەك سەرچا ە بنوسمەو ە، بەلام زۆرىەيانم لە كۆوارى (ئەدەبى سۆفىەتى) ژمارە ۱۲ سالى ۱۹۸۲ ەركرتو ە كە كۆوارىك بوو بەزمانى ئىنگلىزى دەردەچوو.

لە كاتى ئامادەكردەو ەى ئەمجارەدا ھەندىك دەستكارىى زمانەوانىم لە دەقەكاندا كردو ە. ەرو ەا كۆمەلىك كورتە چىرۆك كە لە چاپى دو ەمدا نەكەوتبو ەو ە دەستم، لىرەدا دامناون.

ھەموو ئەم چىرۆكانە لە ئىنگلىزىيەو ە ھاتو ەتە ەركىپران، تەنیا چىرۆكى داىكە شوورى شاخدار نەبى. ئەمەيان بەشپكە لە رۆمانى كەشتىيە سىپىيەكەى چنگىز ئىتەماتوف، من لە ەربىيەو ە ەرم كرتو ە، چاپى دارولفارابى ۱۹۸۱.

سیۆه سووره

چنگیز ئیتماتۆف*

شەو زرینگاپەوه، بەلام ئیسابەکوۆف هیشتا هەر دانیشتبوو بیری دەکردهوه...
چۆن دەست بەنامەکهی بکا؟ چیی تیدا بنووسی؟ زۆر سهخت بوو یا چاتر
بلیین هەر نەدگونجا. هینده زۆر شت بووبوون که دەبوو باسیان بکا، هینده
شت که له که بووبوون. ئاخۆ دەشی ئەو لەم دان پیداهینانە درەنگ وەختەئەم
تێ بگا؟

چەندین سال له ژیانێ ئالۆزی خیزانەتی رابردبوون. ئیستەش دوای ئەوێ
که لیک جار دلێ یهکتریان ئیشاندبوو. دوای گزانده و گلهیبی بی برانهوهیان،
دوای ئەم ههموو ناتەبابی و کووکه و ئاشتبوونهوهیه، به کورتی دوای دەست
له یهک بهردانیان، ئاخۆ دەشی ئەو هیمانه تر شت ببینی... یان چاتر بلیین
دەشی بتوانی تێ بگا و لێی ببووری؟ دەشی جارێکی تر ئەو که سهی بووی که
له سه رهتای پیکه وه ژیانان به رووخۆش و دلنه رم و ده روون گه رمی داده نا؟
به لام ئەگەر نهیتوانی؟ ئەگەر نهیتوانی تێ بگا، یان به ولاره تر، ئەگەر دلێ
ره نجابی و دەست له نازوفیزی ژنانه و رکابه رایه تی هه لنه گری و له که لی
شه یتان نه یه ته خوار... جا ئەو کاته چی بکا؟

ئیسابەکوۆف بیری که و ته وه، جاران ئەم سکا لایانه ی به نازوفیزی ژنانه
دانا بوو. ئەو به رده وام ئیره یی به ده سه ته خوشکانی خۆی ده برد.

«ئاگات لێیه چۆن له کارگه هه رگیز چاوی له سه ره هه لئاگری؟ یا هه یچ سل
ناکا له وه ی بۆی دابنه و یته سه رچۆک و له به رچاوی خه لک پیللوی له پی
هه لیکیشی!»

«ئاتوانم وەك كارەكەرەك ھەلسوكەوت بەكەم، يا رەفتارى درۆزنانە بەكەم.»
ئىسابەكۆڭ بەتوورەيى بەرتەكى دايەو ە.

«كى داواى لى كىردووى بىبى بەكارەكەر؟ بەلام تۆ بۆ كەمىك بەبايەخ و رووخۆش نابى. من نازانم چۆنى تى بەگەم، ئاخۆ شەرم دەكەى خۆشەويستى خۆتم بۆ دەرخەى؟ نامەوئى وا بژىم، من پىاوئىكم دەوئى سەلۆك نەبى لەو ەى خۆشەويستى خۆيم بەراشكاوى پىشان بدا. ئەگەرنا ئەمە زەبوونىيە، تۆ ھەر ھىچ بىرت لەمە نەكردووتەو ە.»

«مىش نامەوئى، كاتى ئەم جۆرە شتانەم نىيە. ھەرچۆنىك بى، بۆم ناكىئى. باشە لە كاتىكدا تۆ ھىندە پىكارىت و وا كاتى تىز (اطروحة)كەشت ھات، ئىتر چۆن دەرھەتى سەرنجانى ئەم جۆرە شتانەت ھەيە، وەك ئەو قسە پوچەى نازانم كى پىلاوى بۆ كى ھەلكىشاو ە.»

«ئىتر قسەكردن لەگەل تۆدا سوودى نىيە، تۆ ھىچ شتىك تى ناكەى.»

ئىدى ئىستە وا تى گەيشت، تى گەيشت ئەو لە بارەى چىيەو ە دەدووا. ئىسابەكۆڭ ھەستى كرد ھەرچەندە كاتى خۆى باو ەرى نەدەھىنا، بەلام رەنگە ژنەكەى لە ھەندىك روو ە راستى گوتبى. كاتىك ژنەكەى بەسەر شەقامدا رادەبورد و خەلك سەرنجىان دەدا، ئىسابەكۆڭ دلخۆش دەبوو. ئەمىش وەكو خەلك ھەستى بەدلگىرى و جوانكەيى و شوخى و شەنگىي ژنەكەى دەكرد. رەوت و رۆينەكەى زۆر پى جوان بوو. چەندى بلىي بەلەنجە و لار و نەرم و نىانى دەبزوا. كاتىكىش پىلاوى پانى بەرزى لەپى دەكرد ھەر دەتگوت كچۆلەى چوار ە سالانە. چەند نەشمىلانە سەماى دەكرد، چاوەكانى چۆن دەگەشانەو ە و چەند بەجوانى دەبرىسكانەو ە كاتى دەيىنى وا خەلك بەدلئەنگواوى زىنى خۆيانى دەدەنى! ھا لەو ساتانەدا ئىسابەكۆڭ چەندى بلىي خۆشى دەويست.

ھەتا ئىستەش ھەندى شت ھەن سەر و دللى دەگرن و نايەلن وا سووك و ھاسان و بى پەروا خۆشى بوئى. بى ئەو ەى بىرسى بۆ! ھەست و نەستى ئالۆسكا بوو، نەيدەتوانى زاتىك بداتە بەر خۆى و سنوورى ئەم كۆت و بەندە

بشکینى، حەزى دەکرد بگەرتەوه تافى لاویەتى، واى دەزانى هەندى شتى لەو تافەدا بەجى هیتشتووہ کہ نەدەبوو بەجتیان بىلى.

ئىسابەكۆف ئىستە دان بەتاوانى خۆیدا دەنى - ئەگەر راست بى و شتى ھەبى پى بگوتى تاوان. بەلام ئەوہى سەر و دلى دەگرت ھەندى شتى تر بوون. ئاخۆ لەو کاتەى خۆى و ژنەكەى بۆیان دەركەوت ھاوکوفى يەكتر نین و بەم شىوہیەش دەستیان لەیەكتر ھەلگرت، دەشى بتوانن بپرایكى يەكجارەكى لەبارەى چارەنووسى خۆیانەوہ بدن. ئاخۆ دەشى ژنەكەى دەست لە نازوفىزى خۆى ھەلبگرى و بەجاویكى روونتر لە ژبانی خۆى پروانى، ھەرنەبى لە لایەنى خۆیەوہ. گریمان بۆى نەلووا؟ ئاخۆ ئەمە وا دەگەینى ھەموو شتىك تەواو؟ دوایى ھات؟ نا، ئىسابەكۆف نایەلى شتى وا روو بدا.

ئىسابەكۆف چەند جارێك دەستى دایە قەلەمەكەى، پاشان فرى دا و چووہ بەر پەنجەرەكە. بەینىكى تەواو شانى دایە پال دیوارەكە، بارىك و بنىس بووبوو، پرچى تىك ھالابوو.

دووا پاسەكانى شەو لەسەر سووچەكە وەستان. رىبوارەكانیان لى ھەلرژا. ئەوجا رۆیشتن. تروسكەى سوورى لايتەكانیان لەناو تارىكە ئەنگوستەچاوەكەدا دەیتريواند.

لە دەركەكەى ئەوہرەوہ كورێك و كچىك بەدەركەوتن، بەرەو دەرەوازەى بالەخانەكە ھاتن و جارێكى تر رۆیشتنەوہ، وا جارێكى تریش ھاتنەوہ. ھەموو دەم وەك مندالى باخچەى ساوايان دەستیان لە دەستى يەكتر ئالاندبوو. ئىسابەكۆف ئىرەبى پى نەدەبردن، بەلام ھەستى بەھەندى شتى دلگىر و كارىگەر و ھەست بزوين و بەدل ئاشنا دەکرد.

ھەروا لەو دیو چارخانى گلۆپە پەرژ و بلاوہكانى شارەوہ، وا پى دەچوو لەسەر ترۆپكى گردۆلكەكان بى، تروسكەى ئاگرىكى كلپەدارى دەبینى. دەنگوت ئەستىرەبە، ھەر لە ئاگرۆكەى شوانان دەچوو. حەزى دەکرد لەو كاتەدا لەوى بى، لەكن ئەو ئاگرە بەپۆلوو و پەرنەنگى ھەلكراوہدا، بى ئەوہى

بیر له چ شت بکاته وه. له نپو ترس و ته زووی تاریکه شه ودا هه لبله رزی و به چلی گری هه فریسک ناگره که خوش بکا و به لرفه لرفی بیئی.

له په نجه ره که دوور که وته وه، به ره و ژووری نووستن داکشا بۆ ئه وهی سه رنجیک بداته ئه نارای کچی. ئه نارای وا گه وره بووه، به لام ئیسته ش که دهنوی نوینه که ی له سه ر خوی لاده دا، له سه رمانه شین و مۆر هه لده که پری. ئه نارای ئه وه دهمه به هیمنی نووستبوو، راکردن و ماندوو بوونی رۆژ هه تا ئیواره ته و او که شه نگی کردبوو. به لئی کچه که ی به ئارامی لئی راکشاپوو. شه که ته ی و ماندوو ته یی ئه مری که ی پیوه دیار بوو. ئای ئه نارای! ئه نارای سه ر ئاسوده نهیده زانی بووه ته سه رچاوه ی شله ژاوی و ئالۆزیی دهروونی باوکی و هوی نه نووستنی هه تا ئه م ساته درهنگ وخته ی.

ئیسابه کۆف سه رنجیکی کچه که ی دا، به ئه سپایی گوتی: «شتیکی چاکه وا کری و بیدهنگ نووستووی، شه وانی پر له خه یالاتی خه مباریت هیشتا نه هاتوون. به لام هه ر دین و ناتوانی خۆتیا ن لئ ببویری. به لام ئیسته ئاوها بنوو بۆ خۆت. به هیوام خه ونی خۆش میوانت بن...»

ئیسابه کۆف ئه ورۆ ئه نارای بۆ دهشت و دهر برد، به و نیازهی له دهره وهی شار، له ناو سه روشتی به ربلاودا ئه و شته ی بۆ باس بکا که له نیوان خۆی و دایکی دا رووی دابوو. ژنه که یشی به رده وام له نامه کانیدا سوور بوو له سه ر ئه وهی ده بی ئه ناراش پی بزانی. ئیسابه کۆف ده یویست به منداله که بلئی دایکت له مۆسکۆ ده مینیته وه نه ک ته نیا به هوی تیزه که ی بگره هه روا له سوئنگه ی ئه وه یش که له یه کتر دابراون، جو دابوونه وه و ده ست له یه که به ردانیان پی چاکتر بووه. ده بی ئه ناراش بریاری خۆی بدات، ئاخۆ هه ز ده کا له گه ل کامیاندای بژی، دایکی یان باوکی؟ ئیسابه کۆف ده ترسا ئه م بابه ته دژواره له ماله ودا بۆ منداله که باس بکا، پتی و ابوو باسکردنی شتیکی ئاوها له دهشت و دهر هاسانتر بی. هه روا سه بارهت به چه ند شتیکیش وای ده زانی کچه که ی له ئه نجامدا له گه ل خۆیدا ده مینیته وه نه ک له گه ل دایکی که له ئامۆزگه ی لیکۆلینه وه ی زانستی له تاشکه ند ده یخویند.

ئەنارا لە دەرەووە گەمەیی دەکرد کاتێ ئیسابەکوۆف بانگی کرد .

«بەروانکەکەت لەبەرکە دەچین بۆ دەرەووی شار .»

«دەرەووی شار!» ئەنارا لە خوشیانە چەپڵەیهکی کیشا، پاشان بەسەری سڕماووەو گوتی: «بۆچی دەچین؟».

«بۆ هیچ نا، هەر وا بۆ پیاسە.»

ئاپۆرەیی شەقامەکە ئیسابەکوۆفی دلگران دەکرد، بەزەحمەت دەیتوانی لە ناو ئەو ئاپۆرەبەدا ریگە بپڕی. دەتگوت رۆژانی یەکشەمە. بەلام کاتێ لە شار دەرکەوتن، لیشاوی ئاپۆرەکە وردە وردە باریک بوووە. ئیدی ئەویش پتی پتووە نا و هاژۆشتنەکی خێرا کرد. شریتی لووس و چیری شەقامەکە کە لە هەردوو بەرەووە بەدرەختی کەلەگەت کەلەگەت ریزە بە ریزە کرابوو، بەچارسییەووە بریسی دەدا، دەتگوت گەووی چیاپە و پێچ دەکاتەووە. ئیسابەکوۆف بەبێدەنگی بۆ پێشەووی دەروانی.

«باوکە، تکایە وا خێرا نا!» ئەنارا بەپارانەوویەکەووە گوتی.

«بۆ؟ دەترسیت؟»

«نا، بەلام حەز ناکەم وا خێرا باژۆی.» گوتی. جارێکی تر رووی خۆی بۆ لای پەنجەرەکە وەرگێرایووە.

«بەلام تۆ بەردەوام حەز لە هاژۆشتنی خێرا دەکەی!»

ئەنارا ئاوری نەدایەووە و هیچیشی نەگوت، وەک بلێی گوتی لێ نەبووبی.

ئیسابەکوۆف بەتیلایی چاوسەرنجێکی لە شانە باریک و لاوازەکانی کچەکەیی گرت کە لە ژێر بەروانکە توکنە تەنکەکەپەووە دەرکەوتبوون. هەردوو پەلکەیی کەزێیە رەش و نەرمەکەیی بەسەر شان و لاملیدا شوێر بووبوونەووە. ئەو کەسە کپ و بێدەنگەیی ئانیشکی دابوو پال دەرگەکە چەند شتیکی بیان و نائاسایی دەهینایە نیو هەست و نەستی ئیسابەکوۆفەووە. منداڵەکە پەشووکاو دیار بوو، لەوانەییە سۆسەیی شتیکی کردبێ! ئیمە زۆر جار لە یادمان دەچێ

منداڤان زۆر زىت و وريان. بەللام ئەگەر وايە بۆ هيچ قسەيەكى نەکرد. ئەم بىر و هرزە ئىسبابەكۆفى شلەژاندى. نا، ناشى، هيچ شتىك نازانى، نەخۆى و نەژنەكەى هيچ بەلگەيەكيان نەداووتە دەستى و نەيانەيشتووہ ئەنارا ھەستى ئەوہ بكات ناكۆكيەك لە گۆریدا ھەيە. بەللام لە لايەكى تريشەوہ، دەلئى چى؟ مەترسىيە زيانى سايكۆلۆجى بەترستىر شتىك بوو ئىسبابەكۆف بەردەوام بىرى لى دەكردەوہ. گيانى مرۆف شتىكى ئەوتۆ ناسكە، زۆر جار بەھاسانى سەھۆلبەست دەبى، بەللام تەوانەوہى زۆر سەختە، ھەندىك جار ھەر ئەستەمە بتويتەوہ. ھا بەم شىوہى ناپەزايىي دەروونى خەلك تەشەنە دەكا و بەبەرەوہ دەچى. نا، ئەنارا كچۆلەيەكى زۆر ئاسايىيە بەللام لەوانەشە ھەستى شتىكى كردي. ئەو كاتەى ئىسبابەكۆف خۆى بچووك بوو ئەگەر گرفتىك لە ماڤدا ھەبوايە يەكسەر دەيزانى. كەس ئاگاي لى نەبوو چۆن ئەو كاتە ئازارى دەكىشا. چاكە، زوو بى يان درەنگ ئەناراش ھەر بەو رووداوە دەزانى. ئەگەر خۆيشى پىي نەلئى دايكى پىي دەلئى. جارەن ئەنارا لە دەروەى قسە و باسەكە بوو. نەخىر وا چاكترە خۆى پىي بلئى. شتىكى لە دەسلەت بەدەرە، ناتوانى لەمە زياترى دوا بخا. ئەو كاتەى ئەنارا بۆ دەروەى دەروانى و سەرنجى گەلا وەريوھەكانى دەدا، پى دەچوو ئىسبابەكۆف چەند شتىكى بىتەوہ بەرچاوى خەيال. ھەر چۆنىك بى ھەر پىي دەلئى. بەللام ئەو رۆژە رۆژىكى خۆش بوو! خۆزگە دەيتوانى ھەست و سۆزى خۆى بەئاوازی ئەو رۆژە مشتومال بكات.

رېگەكە بەگەلاى وەريو داپۆشرا بوو، ھىچى بەدەرەوہ ديار نەبوو، گەلازىزەنى پايىز بوو. ئىسبابەكۆف بەخەيالیدا ھات كە راست گەوجايەتییە ئەگەر بىو ھەر وا خىرا بازوا. گەلاكانى پايىز لە ھەوا دەخولانەوہ و پاشان بەھىمنى دەكەوتنە سەر زەوى. ھەندىكيان دەكەوتنە سەر بىچمى ماشىنەكە و لە بادەلئىنەكەى گىر دەبوون، ئەوجا بايەكە فرپى دەدان. ساتەوختىك لەگەل ئۆتۆمۆبىلەكەدا دەمانەوہ، دەتگوت حەز ناكەن لىي جودا بىنەوہ. لەويەرى رېگەكەش، كىلگە زەردە ھەلگەراوہ رووتاوھەكەى دواى درويئە، بەرەو دوور كىشابوو. لەو كاتەوہى تری پىگەيشتووھەكان چنرابوون، رەزى مېوھەكەش سىس و ژاكا بوو.

به‌ولاه‌تریش کیلگه‌ به‌رین و هه‌راوه‌کانی وینجه و سیپه‌ره‌ درپژ بوویونه‌وه. پۆلی ریشۆله‌ به‌سه‌ر تراکتۆری ناو کیلگه‌که‌وه‌ ده‌سوورانه‌وه، ئەو رۆژانه‌ ناخر و ئۆخری پایزی زێرین بوون.

ئیسابه‌کۆف به‌ماتی و مه‌لوولیه‌وه‌ بیرى ده‌کرده‌وه، که‌ باران ده‌ستی پێ کرد ئیتر هه‌موو ئەم شتانه‌ سیس ده‌بن. جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و سووکه‌ ئاورپکی لای ئەنارای دایه‌وه‌ که‌ هه‌شتا بۆ ده‌ره‌وه‌ی ده‌روانی.

«ئەنارا، ئەوه‌ بۆ قسه‌یه‌که‌ ناکه‌ی؟»

کچه‌که‌ به‌سه‌رسرماوی ئاورپکی لای باوکی دایه‌وه‌ و هه‌یجی نه‌گوت.

«دوینی ئەرکه‌کانت ته‌واو کرد؟»

ئەنارا سه‌رتیکی بۆ له‌قاند.

«ئێره‌ خۆشه‌! وا نییه‌؟»

«به‌لێ، خۆشه‌!»

ئیسابه‌کۆف هه‌ستی به‌په‌شۆکاوی کرد. ئەم پرسیاره‌ گران و نازارده‌رانه‌ سوودیان چیه‌؟ به‌لام ئەدی کچه‌که‌ی! چیه‌ به‌سه‌ره‌اتوه‌؟ ئی خۆ ئەوان زۆر به‌ئاسایی ده‌دووان. له‌وانه‌یه‌ ئەمانه‌ هه‌مووی سه‌بارت به‌دلته‌نگی و هه‌ست ئالۆزیی ئیسابه‌کۆفه‌وه‌ بن.

بۆ ئەوه‌ی کچه‌که‌ی دلخۆش بکات، رادیۆیه‌که‌ی پێ کرد. له‌ره‌ی ئاوازیکی به‌گۆی ئاشنای لاویک له‌ناو ئۆتۆمۆبیله‌که‌دا ده‌نگی دایه‌وه‌.

«رۆبه‌رتینۆ!» ئەنارا گه‌شایه‌وه‌. «گۆی بگره‌ باوکه‌، رۆبه‌رتینۆیه‌! هه‌موو مندا‌لانی پۆله‌که‌مان به‌کوپ و کچیان‌وه‌ شیت و ویتن، که‌سیان هه‌زی لێ ناکن. تۆ خۆشت ده‌وێ، وا نییه‌؟ دایکیشم هه‌زی لێ ده‌کات!»

«به‌لێ، ئەنارا گیان، بیگومان دایکیشت... ئای کچۆله‌ چه‌ند له‌به‌ر دلانی!»

ئیسابه‌کۆف ده‌ستیکی به‌سه‌ری کچه‌که‌دا هه‌نا، سه‌ری سرما که‌ بینیه‌ چاوه‌ گه‌وره‌ قاوه‌یه‌یه‌کانی ئەنارا له‌ ناکاو به‌بریسکه‌یه‌کی زێرین دره‌وشانه‌وه‌.

«ئەنارا، وا بزائىم له بارهى شتىكهوه ئىم زىزى؟»

«نا، بىگومان باوكه گيان.»

«ئى دە زۆر باشه! دەبا گوئى له ميوزىك بگريىن، منىش باسى نىشتمانى شۆبارت و رۆبەرتىنۆت بۆ دەكەم.»

كاتى ئەوان قسەيان دەکرد، ئاوازی «سلاو بۆ مېرەمى نەسمراو» بەهەببەت و سامىكەوه بەناو دەشت و دەرى پايزدا پەرتەى دەکرد. ئاوازهكە وەك ئاسوودەبىيى پايز دەرزايە سەر زەوى و ناو دلى مرۆفەوه. له ناکاو شەپۆلىك هەستى هارمۆنىايى ئىسابەكۆفى راپىچا، تەواو مەست بوو، بەدەورى رۆژ، بەدەورى چيا هەلايساوهکانى بەرامبەر و دەنگى رۆبەرتىنۆ و جۆش و خرۆشى كچهكەيدا دەخولايەوه.

خولياى جوانخووازی له دلى هەموو مرۆفیکدا دەزى، وا پى دەچى ئەم شتە له سروشته هەرە تايبەتەکانى مرۆف بى. بەلام ئىتە گەلىك جار بەبى ناگای خۆمان گىرۆدەى ئەم جوانىيە دەبىين. ها لەم ساتەدا ئىسابەكۆف دەستەو بەرۆكى هورد و هەراکردنى دىناى نيوچە ئەفسووناويى هېشتا كەم نەبووى بىر و هزرى ساوايانەى ئەنارا دەبووهوه.

رۆبەرتىنۆ گۆرانى دەگوت، ئەناراش بەهاسانى ئاويتەى ئاوازهکانى دەبوو. شان بەشانى تەيمان و پەرزىنى باخە گەورەكەى سێودا رابوردن، وا ئىستە له شەقامەكەيان لادا و بەرەو چەمەكە وەرچەرخان، بەرەو ئەو شوپنەى ئىسابەكۆف حەزى دەکرد بەهاوینان بۆى بچى. زۆرىنەى خەلك بۆ ئەم شوپنە نەدەهاتن، چونكە ئاوى چەمەكە لىل بوو. وردكە بەردى ناو دەراوى چەمەكە بەروونى لەهین ساردراوى چىايەكانەوه دەدرەوشانەوه. چەمەكە هېچ بوارىكى نەبوو، بەدەستەكەى ئەو بەرىشەوه چىايەكان زۆر نىزىك ديار بوون. لوتكە بۆزە سەربەرزەكانيان له ديو گردۆلكە رووتەن و بەرزەكانەوه بەرەو ئاسمان هەلچووويون. تاويدرە بەردەكان له سەرەوهر بەرەو ژىر گلۆر كرابوونەوه، ئەنارا حەزى دەکرد بازبازىنيان بەسەردا بكات. ها ئەمە بوو هۆى ئەوهى

بوچی ئیسابه کوؤف حزی له م شوینه بوو.

نیوه رو بوو، بیدهنگی بالی کیشا. ئەنارا رای کرده ناو تاویره بهردهکان. بهدنگه ناسکه کهی هاواری دهکرد رۆبهرتینۆ، ئەوجا خوئی له پهنا تاویره بهردهکان دهشاردهوه، بۆ ماوهیهکی کهم بیدهنگی شوینه کهی دادهگرت، پاشان جارێکی تر دهنگی دهدايهوه. ئاوازی «سلاو بۆ میهرمی نه سمراو» له گوچکهی ئیسابه کوؤفا دهله رایهوه و هه موو شتیکی دهووبه ر پاک و تازه دههاتنه بهرچاو.

باخه سیس هه لاتوو هکه له تهنیشتی چه مه کهدا هه لکه وتبوو. میوه جاته کهی رنرابوو. هه موو شتیکی به جوانی ریکوپیکی کرابوو. درهخته کان گوپیان هه لخصتیبوو هه تا بزانه ناخوچ خه لکی تر ماون بیته میوه چنینه. کوومه له پووشی تهنیشت ته یمانه که دهتگوت که ژ و کیون و له هاوینی رابردوو هه به جی ماون. ئەو کوومه له پووشانه له هه موو شتیکی پتر بۆن و بهرامه ی گهرمای هاوینیان له گه ل خویناندا هه لگرتبوو. هاوینی ئیره هه موو شتیکی جودایه، به لام ئیسابه کوؤف هیچی له بیر نه مابوو. به لای ئەوه وه، هاوین وهک بلایی هه ر نه هاتبی وا بوو. ئەوا چه ند په له هه وریکیش به دره که وتن، هه ر له وشتری سپی دهچوون. ئای، خوژی دهیتوانی ئیسته سه ردانێکی گونده که ی خوین بکاته وه! چه ند له میژه سه ری ئەویی نه داوته وه.

پاشان ئەنارا ی بینی به رهو باخه که رای دهکرد، بیری که وته وه بوچی ئەنارا ی بۆ ئیره هیناوه، هاواری کرد: «بۆ کوئی دهچی؟»

«دهچه ناو باخه که، به درهخته کاند هه لده گه ریم.»

«دهمه وی قسه به کت پی بلیم.»

«له باره ی چی؟ رۆبهرتینۆ؟»

«به لئ.»

«بووهسته - هه ر ئیسته دیمه وه.» ئەنارا به هه شتای و هه لبه ز و دابه زه وه رووه و باخه که رای کرد.

ئىسابەكۆڭ جارىكى تر دەستى بەبىرکردنەوہ كرد. چىي پى بلى و چۆن لەسەر باسەكە بىروا.

ئەو شتەى دەبويست بۆ كچەكەى باس بكات تەنانەت بۆ خۆيشى بەوپەرى رادە نارەوا و كرىت و دلتۆقىن بوو. تەواو لەگەل رۆژى پاين و ئەو خەيالەتە ناكۆك بوو كە «سالۆ بۆ مېرەمى نەسمراو» و دەنگى رۆبەرتىنۆ لە دلى ئەوانياندا وروژاندىبوو. ئىسابەكۆڭ دلكوتەى بوو، حەزى دەكرد ئەنارا ھەر خەرىكى راكردن بى بۆ ئەوہى باسەكە كەمىك دواتر بگەوى. ئەنارا سەبارەت بەشتىك كە دۆزىبويەوہ، لەناو باخەكەوہ ھاوارى شادمانى و شاگەشكەيى لى ھەلستا. ئىسابەكۆڭ دانەوييەوہ و لەسەر زەوييەكەدا ھەلتروشكا، پشتى لە ئەنارا كرد و سەرى شۆر كردوہ.

«باوكە سەيركە چىم دۆزىيەوہ!»

ئىسابەكۆڭ ئاورى نەدايەوہ، بەلام ھەستى كرد ئەنارا بۆ لای وى رادەكا. بەتەنگەتاوى و ھەناسەبرىكئوہ، ھەر بەراكردنەوہ دەستى لە باوكى وەرھىنا و سىوئىكى سوورى گەورەى خستە ناو دەستى.

«ھا، واديارە سىوئىكت دۆزىوہتەوہ؟»

«بەلى، ھا لەوى لە پەناى گەلاكان شارابووہ. ھەرگىز نەتەدەبىنى. شوئىنىكى ناديارى ھەبوو، وا نىيە؟ بەلام من بىنيم، سوور سوور بوو، ھىندە سوور بوو پرىشكى دەدا. ئەمە دووا سىوہ و لە ھەمووشيان چاكترە. ھەموو باخەكە سىوئىكى ترى ئاواھى تىدا نەماوہ. سەيركە بۆنى چەند خۆشە، چەند جوانە، دەلىنى رۆژە!»

«بەلى، زۆر جوانە، سىوى زستانى ئۆپۆرتۆيە.» ئىسابەكۆڭ سەرى سىرما. پاشان گوتى: «ئەنارا، دەزانى چى؟ ئەمە بەواتەى خۆشبەختىيە. ئەم سىوہ بەدرىژايى ھاوين چاوەروانى تۆ بوو، بۆيەش وا چاك شارابووہ بۆ ئەوہى كەسى تر نەبىيى، بەلام ھەر كە تۆ ھاتى دۆزىتەوہ. ھەر كەسىك ئەم سىوہ بخوا زۆر بەختەوہر دەبىت.»

ئىسابەكۆڭ بەدەستەوانەكەى دەستى، سېۋەكەى سېرىپىيەۋە، ئەۋجا داپەۋە دەستى.

«دەھا - بېخۆ.»

«كەى لەبارەى رۆپەرتىنۆۋە قسەم بۆ دەكەى؟»

«باۋكە، تۆ دەزانى ئىستە دەتوانم زۆر بەچاكى بەدارەكاندا ھەلگەپرىم. دارسىو زۆر گەۋرە و بەرزە، لك و پۆپەكانى جوان و بارىكن. بەلام دارقەيسى زۆر بەدە، پەلى تىژى ھەيە.»

«ئى باشە، تۆ بە دارە باشەكاندا ھەلگەرى.» ئىسابەكۆڭ پى كەنى.

«باۋكە، تۆ چ جارىك سىۋى وات بېنىۋە؟» ئەنارا لە ناكاو پرسىارى كرد.

ئىسابەكۆڭ كەمىك شلەژا. ئەۋجا لەسەرەخۆ گوتى:

«بەلى، جارىكم بېنىۋە... برۆ كەمىكى تىرىش يارى بگە، من تاۋىك لىرە

دادەنىشم.»

ئەنارا بەرەۋ باخەكە راي كرد، سېۋەكەشى بەدەستەۋە بوو. ئىسابەكۆڭ سېۋە سوورەى گۆرىنى كەۋتەۋە بېر. بەم رىكەۋتە سەير و سەمەرە لە ئاۋەز بەدەرە سەرى سېما. جارىكىان سېۋىكى دۆزىيەۋە ھىندەى ئەم سېۋە جوان بوو. لە ھەمان ئەم باخەشدا بوو، بەلى، لەم باخەدا بوو. تەنيا ئەۋە نەبى لە دىۋەكەى تر بوو، لەو شوپىنەى درەختەكان لە نشىۋە سەرەۋ لىژەكەى بەرامبەر بە كىلگەكەدا راۋان.

***

دۋاى تەۋاۋىۋونى شەرى، ھاتە شار و ناۋى خۆى بۆ خويىندىن لەو ئامۆژگە كشتوكالىيە نوسى كە ئىستە دەرسى تىدا دەلىتەۋە.

رۆژىكى پاين، ۋەكو ئەمىرۆ، ھەموو قوتابىيەكان بۆ رىنى چەۋەندەر چۈۋنە كىلگە ھەرۋەزىيە نىزىكەكە. بەيانى زوۋ بوو، بەرىگە بەردەلانەكەدا كەۋتە رى كە ئەۋ كاتە ھىشتا قىرتاۋ نەكرابوو.

به‌دریژیی ئه‌و رۆژه کاریان کرد. دهم‌دهمی ئیواره به‌برسییه‌تی و ماندوو‌ه‌تییه‌وه به‌ره‌و مأل بوونه‌وه. هه‌ر له‌و کاته‌ی نانه ره‌شه‌که‌ی به‌یانیان خواردبوو هه‌تا ئی‌واره‌ی ئه‌و رۆژه زۆری پێ چوو بوو. له‌ پرێکدا هه‌موو قوتابییه‌کان پ‌ژانه ناو باخه‌که‌وه، میوه‌جاته‌که ته‌واو رنرابوو، به‌لام هه‌ندیک له‌ قوتابییه‌کان به‌خته‌وه‌ر بوون و بریک سیویان له‌سه‌ر کۆمه‌له‌ گه‌لا وه‌ریوه‌کانی سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا دۆزییه‌وه. سیوه‌کانیان به‌یه‌که‌وه خوارد. به‌لام له‌ته‌ سیویک که‌سی تێر نه‌ده‌کرد. ئه‌وجا هه‌ریه‌که و به‌ریزه‌ ددانیکی تیزه‌وه به‌ناو باخه‌که‌دا وه‌ربوون. به‌لام شتیکی ئه‌وتۆیان نه‌دۆزییه‌وه، بۆیه به‌ره‌و ریگه‌که گه‌رانه‌وه.

ئیسابه‌کۆف به‌ئاشکرا‌یی هاته‌وه بیری چۆن له‌گه‌ل براده‌ره‌کانیدا چوونه ناو باخه‌که بۆ میوه‌ چنن، هه‌روا چۆن ئه‌و کاته شتیکی بریسکه‌دار له‌ناو گه‌لا‌کانه‌وه دهره‌وشایه‌وه. له‌ شوینی خۆیدا وه‌ستا و زمانی چووه‌ کلێله. سه‌ره‌تا وای زانی چاوی ریشکه و پیتشکه ده‌کا. خێرا چهند هه‌نگاوێکی بۆ نواوه هه‌لئینا، ئه‌وجا گه‌رایه‌وه دووا. خولیکی ده‌وری ئه‌و دارسیوه بچووکه‌ی دا که له‌ نیوان دارسیوه به‌رزه‌کاندا روا بوو. ئه‌م داره داخۆشکه‌ره له‌وانی تر نه‌ده‌چوو. هه‌تا هه‌نگینی به‌گه‌لای چر و پر و برۆنزی داپۆشرا‌بوو. رهنکه برۆنزیه‌ تاریکه‌ی گه‌لا پيسبووه‌کان به‌بریسکه‌ی وشک و گه‌رمی تیشکی هه‌تاو زێرپۆش کرابوو، تیشک و ئاورینگی لێ ده‌پ‌ژا. ده‌تگوت ئه‌م دارسیوه ئه‌گه‌ر بیتو شه‌مچه‌یه‌ک به‌ئاسته‌م لێ بسوێ، ئه‌وا یه‌که‌پارچه گر ده‌گرێ... ئه‌وجا سه‌رنجیکی تری دای و به‌سه‌رسامییه‌وه چرپاندی: «ئای - که جوانی!»

سیویکی گه‌وره‌ی قه‌رمزی، هیند گه‌وره‌ بوو، پر به‌هه‌ردوو چه‌نگی پیاویک. له‌وانه‌یه تا‌که به‌ری ئه‌م داره ساوا‌یه بووی. سیوه‌که به‌لکیکی باریک و چه‌ماوه‌ی داره‌که‌وه هه‌لواسرابوو و به‌گه‌لایه‌کانی داپۆشرا‌بوو. ئیسابه‌کۆف ساته‌وه‌ختیک له‌ ئاست ئه‌م ئه‌فسوون و په‌رجووه‌دا دام. ئه‌وجا له‌سه‌ر نووکی په‌نجه‌ی پێ، خۆی به‌و چله‌وه هه‌لواسی که سیوه‌که‌ی هه‌لگرته‌بوو. چله‌که‌ی راکێشا و سیوه‌ سووره گه‌وره‌که‌ی پچری. سیوی تاین بۆن و به‌رامه‌یه‌کی

هينده خوښى لى دهات، خريک بوو ئيسابه کوډف به بون و بهرامه تيڙه کهى ببوريتته وه. له ژير توڙه روون و تهنکه کهيدا، کرؤکه به ورشه و ناورينگ و ناوداره کهى به بتوونى ديار بوو، تيشكى دده لاند، ئيسابه کوډف ويستی سيوه سووره که بداته بهر قهپال و له يه که تروو کهى چاودا بيماشيته وه، به لام هر که ويستی بيکات به دو له ته وه، له پر شتيكى ترى هات به بېردا.

دهيدا به کچه که!

چ شتيک بوو نه و کچه هينايه وه بېرى؟ ئاى چهنده بهخته وهره! نه دى له يه کبېنه بېر له و کچه ناکاته وه، نه و کچه که هر ناويشى نازانى. نه و کچه هرگيز له بېر و هزرى ئيسابه کوډف دور نه ده که و ته وه. ئيسته ناتوانى بېر له چ شت بکاته وه. ئيسابه کوډف خريک بوو سيوه کهى ده په ستايه ناو کيرفانى شهروال که يه وه، نه ده چووه ناوى، دوورمانى کورته که کهى هه لوه شانده وه و سيوه کهى په ستايه کونځکه وه.

هر به راگردن بؤ لای برادره کانى چوو، که نه و کاته له سه ر ريگه که وه ستابون، ده يانويست سواری ماشينى باره بهر بن. ئيسابه کوډف برپيارى دا نه شته راست و رهوان به برادره کانى بلئ.

«سه يرکه ن! چوون سيويکم دوزيوه ته وه، به لام ناپدم به نيوه، ديدم به که سيكى تر.»

«کوا با بزانه ن؟ له کوپيه نه م سيوهى تو؟»

«ها نه وه تا، ده ستى بدئ.»

«ئاى له م درويه!»

«مه به ست چيه؟ سيويكى دوزيوه ته وه.» «شير به تيز و جه فنگى و پيکه نينى ژير لوانه وه، شه پيکى پر له سووزى له شه پيکى ئيسابه کوډف دا.

«به سه، نيدى تيز و گالته مه که، بېره وه!»

«شير به رنگ و روو و دم و دووامانى ئيسابه کوډف پيکه نينى هات.

کورته که که ی راکیشا بۆ ئەوهی هەر بۆ گالته یان بە راستی سپۆه که ی لی
بستینی. ئیسابە کۆف پالئیکی بە شێرەوه نا. شێر که له مەبازئیکی دا.

کورەکان دایانە قاقای پیکەنین.

لهو کاتەدا، ماشینیکی بارەبەر وهستا بۆ ئەوهی هەلیان بگری. هەموویان
رایان کرد و خۆیان هەلدایه ناوی.

ئیسابە کۆف بریاری دا سپۆه یادگارەکه بدا بە کچه نەناسەکه. گەلیک جار
له کتیبخانە ی گشتی بینیبوو و زۆر بە ی رۆژان تەنیا بۆ دیتنی کچه که، له
په رگه ی شاروه - که ئامۆژگه کشتوکالییه که ی لی بوو، هه ییپی ده کرد و
ده هاته جهرگه ی باژیر. له ژووری خۆیندنه وه دادەنیشت و بە شپۆه یه کی نه ینی
ده یزانی چ کاتی کچه که به ژوور ده که وی. به تاسه و تامه زۆر ییبه کی ئەوتۆوه
چاوه روانی ده بوو که ئارامی له بهر ده برا. خۆیشی نه یده زانی چی
ده خۆیندنه وه. له بهرام به ری ده رگا که کورسییه کی ده گرت، که کچه که به ژوور
ده که وت، ئیسابە کۆف سه ری له سه ر کتیبه که ی هەلده گرت و بۆ ساته ومختیکی
که م چاویان به چاوی به کتر ده که وت. ئیسابە کۆف نه یده وێرا له یه کبینه سه ری
کچه که بکات. کچه که ش وه ک بلئی ئاگای له شله ژاوی ئیسابە کۆف هه بی،
به نهرمه بزهیه که وه، خیرا له سه ر کورسییه کی به تال دادەنیشت و دهستی
به خۆیندنه وه ده کرد. ئیسابە کۆف چاوه روان ده بوو هه تا ئەو کاته ی جاریکی تر
کچه که به بهر ده میدا رت ده بوو. سرک و سل و سه رفراز، هه تا بلئی ته ریۆش
و پۆشته بوو.

ده بی ئەم کچه زۆر زینگ و چاک په روه رده بی، ئیسابە کۆف
به سه رسرمانه وه ئەم بیرانه ی بۆ ده هات. زۆر دلخۆش بوو کچه که ئاوها بی،
بگره شانازیشی پیوه ده کرد.

ئەگەر کچه که له ژووری خۆیندنه وه دا بوایه، ئیسابە کۆف له یه ک کاتدا
دلشاد و خه مباریش ده بوو. هه زی ده کرد ناویه ناو به تیلایی چاوه سووکه
سه رنجیک بگریته دیمه نی به ژن و بالای و پرچه خاوه به ره ووژوور

لەشەندراوەکەى و برژانگە رەشە - ھەمیشە خەرىک و روو لە کتیبەکەى و پەنجە ناسک و بزێوەکانى کە بەردەوام بەنووسىنى شتتیکەوہ خەرىک بوون. ئىسابەکۆڤ چەند داتەنگ دەبوو کاتى دەبىنى کورپىک لە تەک کچەکەدا وەستاوہ، يا تىبىنىيەک لەسەر کتیبەکەى ئەو دەنووسى و کچەکەش دەخوینتتەوہ. ئىسابەکۆڤ مستى خۆى لەژێر مێزەکەوہ دەگوشى، لە رک و توورەبىيان سوور سوور ھەلدەگەرا، ئامادە بوو لەو کاتانەدا شەلم کوپرم ناپارێزم وەريان گەپتتى و بەکۆلەمست ریزە بەرێزەيان بکات. بەلام پاشان کەف و کولەکەى دەنیشتەوہ، ئاى چۆن دەگەشاىوہ! چۆن لە بنەبانى دلەوہ سوپاسى کچەکەى دەکرد کاتى دەبىنى ئەو لەتە کاغەزە پرپووجانە تیکە بەتیکە دەکات و گوپش ناداتە زەردەکەنى و دەنگى بەچەدووى ئەم و ئەو.

لەدلى خۆیدا دەبگوت ئەم کچە ھىچ کەسىکى خۆش ناوتى، مەگەر کەمپىک ئىسابەکۆڤى خۆش بوئى! ھىندەى تى دەبىرا و ھىندەى خەو پتوہ دەبىنى بەجۆرێک دەیتوانى گرژىنەوہ و نەرمەبزەى سەرلێوان و سووکە جوولەى کچەکە نەبوپىرى و جىاى بکاتەوہ. واى دادنا ئەمانە ھەمووى بەواتەى ئەوہن کە کچەکە خۆشى دەووت و حەزى لى دەکات. بەلام ئىسابەکۆڤ چ جارەن نەیدەتوانى زاتىک بداتە بەر خۆى و بچى خۆى پى بناسىنى... کچەکەى زۆر پى جوان و ناسک و بەدەو بوو، خۆشى کەرەوالەيەک، کورپىکى ئاسايى لادى و قوتايى نامۆژگە، وەک سەتان کەسى تى شار. لە لايەکى تىرشەوہ شەرمى بەجلەکانى خۆى دەھات. پانتۆلێکى سەربازى و پۆستالێکى درێژ کە ھى برا گەورەکەى بوو، زستانىش ھەر دەبى پالتۆى براپەکەى لەبەر بکات.

کچەکە لەچاو خەلکى تر درەنگ دەھاتە کتیبخانە و ھەتا دەمەدەمى داخستنى دەمايەوہ، ئەوجا لەسەر مێزەکەى ھەلدەستا بۆ ئەوہى کتیبەکان بەگەرێنتتەوہ. ئىسابەکۆڤىش بەپەلە کتیبەکانى خۆى کۆ دەکردوہ و زوو کتیبە خواستەنىيەکانى دەبردوہ. بۆ ئەوہى چى تر راگىر نەبى دەردەپەريپە دەروہ و دەجووہ ئەوہەرى شەقامەکە، چاوەروان دەبوو ھەتا کچەکە بەدەر دەکەوت. لە دوايە دەرۆشت، ھەتا نيزىک مالەکەى بەپى دەکرد و لەو دیوى سەرى

پياده‌كانه‌وه سه‌ره‌تاكيني له‌گه‌لدا ده‌كرد، ليني ون نه‌ده‌بوو. نشينگه‌ي كچه‌كه هيند له كتبخانه‌كه‌وه دوور نه‌بوو، ته‌نيا دوو كوژان له‌وديو، له باله‌خانه‌يه‌كي رهنگ بوزي گه‌ورده‌دا ده‌ژيا.

دوواي بينيني (ماله‌كه‌ي)، ده‌بوو ئيسابه‌كوڤ بچيته‌وه په‌رگه‌ي شار بۆ شوپنه‌كه‌ي خو‌ي. له ريگه به‌ناو سه‌يرانگه‌كه‌دا ده‌رژيشت، هوښكي سه‌ما‌كردن له‌وي هه‌بوو. چه‌ندي ئيره‌يي به‌و كورانه ده‌برد كه ده‌ستي كچانان ده‌گرت، بازوويان له كه‌مه‌ري كچه‌كان ده‌هالاند و سه‌ماي (فالس)يان له‌گه‌لدا ده‌كردن. كوره‌كان به‌هه‌سته‌م شتيكيان ده‌چرپانده گويي كچه دۆسته‌كانيان و ئه‌وانيش بزهيه‌كيان ده‌هاتي. گه‌لنگ جوانتر و شوخ و شه‌نگتر ده‌هاتنه به‌رچاو. ئيسابه‌كوڤ سه‌ماي خو‌ي له‌گه‌ل كچه‌كه‌ي كتبخانه‌دا ده‌هتايه به‌ر چاوي خه‌يال. پيي وابوو ئه‌م كچه جوانترين و به‌ده‌وترين كچي سه‌ر رووي هه‌موو دنيايه. خه‌يال به‌جۆريك ئيسابه‌كوڤي هه‌لده‌گرت نه‌ك هه‌ر ته‌نيا سه‌ماي له‌گه‌ل دل‌به‌ره‌كه‌يدا ده‌كرد بگه‌ر له‌گه‌ل‌يشيدا ده‌دوا. ئه‌و وتوويزه خه‌يال‌يايه‌انه به‌ئاوايه‌كي ئاوها بوون:

«ده‌زاني، من ته‌نيا بۆ ديتني تۆ ده‌هاتمه كتبخانه»

«به‌ئې، ده‌مزاني. ده‌مزاني به‌رده‌وام چاوه‌روانيت ده‌كردم.»

«من به‌درېژايي روژ ته‌نيا بير له تۆ ده‌كه‌مه‌وه. له دهرس، له چيشخانه، له به‌شي ناوه‌خويي، كه ده‌چمه سينه‌مه، هه‌ر نازانم فيلمه‌كه چيي تيدايه. خوژگه ده‌زاني چۆن بير له تۆ ده‌كه‌مه‌وه.»

«سه‌يره، منيش هه‌ندئ جار بير له‌تۆ ده‌كه‌مه‌وه. به‌لام تۆ بۆ جاريك نايه لامه‌وه شتيك بلئي؟»

«حه‌ز ده‌كه‌م ئاوها بيت. ئه‌گه‌ر به‌درېژايي شه‌و له كتبخانه بمپنيه‌وه، ئه‌وا منيش داده‌نیشم بۆ ئه‌وه‌ي هه‌ر سه‌يرت بكه‌م.»

«ئه‌دي ئه‌گه‌ر به‌كېك ويستی بمباته‌وه مالي خو‌يان - ئه‌وجا چي ده‌كه‌ي؟»

«نايه‌لم، تۆش نايه‌لي. چونكه من تۆم خو‌ش ده‌وي.»

«چووزانى من نايهلم؟»

«تۆ له وچۆره كچانه نىيت.»

«تۆ هيچ شتيك له بارهى منه وه نازانى. چۆن له خۆته وه برپار ددهى؟»

«من تهواو بروام پيته. باش تۆ دهناسم، بۆنى پرچت دهناسم، دهزانم چۆن پي دهكهنى، هه رچهنده چ جار پي ك گويم له دهنكت نه بووه. بروام بهو شته هه يه كه له چاوهكانتدا دهبيينم، تۆ زۆر نهرم و نيانى، تۆ جوانترين و شيرينترين كچى له هه موو دنيا!»

«ئۆى، ئەمه چى دهليى، تۆ چۆن قسه دهكهى! به راستيته؟»

«به ليى، بيگومان.»

ئهو شه وه كه ئيسابه كوژف گه رايه وه به شى ناوه خوڤيى، سيوه كهى خسته ناو دۆلابه كهى ته نيشتى و چوو پۆستاله كانى پاك بكا ته وه و بيان شوا. دهويست خوڤى ئاماده بكا و رابكاته كتيبخانه كه، به لام كه سه يري كاتزميڤرى ناو كۆريدۆره كهى كرد، هه ستي كرد كات تهواو درهنكه.

ئهو شه وه هاوه له كانى تيكرنا نووستبوون. به لام ئيسابه كوژف خه وي له چاوان تارا بوو. له ناو نوينه كهيدا كينگلى دهدا و خوڤى هه لگيڤى و وه رگيڤى ده كرد. دهويست ئهو ديمه نه بينيته به رچاوى كه چۆن به يانى سيوه سووره كه دهدا به كچه كه. له ميئشكى خوڤيدا وي نهى شادمانى و سه رسامبوونى كچه كهى ده كيئشا. ئەم سيوه نايابه بهم رهنكه جوان و بهرامه خوڤشه يه وه، له كاتيكي وه كو ئيسته دا له سه رتاسه رى روى زه وين ده ست ناكه وي. ورد و بارىك بوى گيڤ رايه وه چۆن سيوه كهى دۆزيه وه. باسى دارسيوه بچووكه كهى ناو پايژه كوڤنه باخه كهى بو كرد، هه روا چۆن ئهو دارسيوه له ناو هه موو داره كاندا دلگيرترين بوو. به گه لاي رهنك برۆنزي داپۆشرا بوو. له بهر تيشكى هه تاودا رهنگيكي زيڤيني تاريكى دهنوواند.

ئهو جئا خه ونه كانى خوڤى بو باس ده كرد. داني پيدا دهننا چۆن هه موو روژي هه تا ماله وه به رپي ده كرد، له هۆلى سه ماكردى ناو سه يرانگه كه دا سه ماي

لهگه لدا دهکرد و لهگه لیدا ددهووا. بیگومان کچه کەش پێ دهکەنی و دهیگوت: «کورپکی چەند ساویلکەیی!» لهگه ل له ره ی دهنگیدا هەستی به خۆشه و بستی و دلنه وایی دهکرد. ئیدی دوا ی نه وه دهچوون بۆ سینهمه. بیگومان ئیسابه کۆف فیلمه که ی نه ده بینی، هەر به لاشیه وه گرینگ نه بوو. خۆزگه دهسته جلیکی باش و جووته پیلایکی ده بوو! شهرمی دهکرد بهم پۆستاله سه ربازییه وه لهگه ل کچه که دا بیاسه بکات. به لام کچکی هینده وریایه گوی ناداته شتی وا. بهدم ئەم خه یالاته وه خه و بریدییه وه. به لام شه و کتوپر له ناو نوینه که ی درپه ی و که له مباریکی دا. خه و نی بینبوو، شیری لاسار و چه تون سیوه سووره که ی دابوو بهر قه پال و دهیماشته وه. ئیسابه کۆف به چاوی نیوچه خه و آلووه وه، رامالی شیری دا که نه و کاته وهک ته وای کوره کانی تر له شیرینی خه و دا بوو، پرخی دههات. ئیسابه کۆف درگی دۆلابه که ی کرده وه، دهستیکی بۆ سیوه که برد، هیور بووه وه: «ته نیا ناگه داری خۆت به.» به چرپه یه که وه گوتی.

بۆ به یانی کاتی کوره کان په نجه ره یان کرده وه، بۆن و به رامه یه کی خهست شالای بۆ دم و لووتیان هینا: «ئه مه چتۆ سیویکه ئیسابه کۆف! چ بۆنکی هه یه! نه گه ر نیازت وایه بیبهیت بۆ نه خۆشخانه بۆ به کیک، نه و زوو بیبه، نه گه ر نا ئه مشه و شیر په لاماری دها.»

«دوینی دهمویست بیخۆم،» شیر نه راندی. «به لام ئیوه نه تانه یشت.»

«نه گه ر نازای جاریکی تر دهستی بۆ ده به ی!» ئیسابه کۆف به ده نگیکی نه وییه وه گه فی کرد. نه و جا هه موویان به ره و پۆله کانیان داکشان. ئای دهرسه کانی نه و رۆژه چەند دوور و درێژ بوون! دووای پشوودان، ئیسابه کۆف ههستی کرد شیر له پۆلدا نییه. خوین به ره و دهموچاوی سه ری کرد، سوور هه لگه را. له سه ر کورسییه که ی خۆی راپه ری و قسه ی پرۆفیسۆری گیانه وهرزانی بری.

«بمبوره پرۆفیسۆر، دهمه وی ئیسته برۆم، کاریکی به کجار به په له م هه یه.»

«چیتہ کوری گہنج؟» پروفیسورہ کہہ سہرسامیہ وہ گوتی.

«ناتوانم پیت بلیم، بہ لَام تکایہ مؤلہ تم بدی!»

ئیسابہ کؤف بہہ لہ داوان و راکردن، لہ ئامؤژگہ وہ چووه بہشی ناوہ خوئی، شیتگیر و ئارام لیراو، لہ ریگہ دا مستی خوئی توند گویشیبوو. بہ لَام شیر لہ ژوورہ وہ نہ بینی. ئیسابہ کؤف رای کردہ لای دؤلابہ کہہ. سیئوہ کہہ لہ شوینی خویدا بوو، دامرکاپہ وہ، شاگہ شکہش و شہرمہ زاریش بوو. کہواتہ شیر ہر بؤ خوئی نہ ہاتبووہ دہرسی گیانہ و ہرزانی. ہہ لکوتانی ریگہ و کہ فوکولی توورہ بی، پشووی پی تنگ کردبوو. ئیسابہ کؤف بہ چرپہ یہ کہہ وہ: «بمبوورہ شیر گیان، ہیچ خہ میکم لی ہہ لمہ گرہ ہہ لمہ گرہ، من بہ داخہ وم، جاریکی تر مہ زندہ ی نارہوات بؤ نابہم، پیتدا ہہ لَناکا لیم.»

ئیوارئ، سیئوہ کہی بہ چاکی لہ رؤژنامہ یہ ک لوول دا و یہ کراست بہرہ و کتبخانہ ہہ بیپی کرد. زووتر لہ وادہ ی ئاسایی گہ پشته کتبخانہ و ہرہ و کھو جاری جاران کورسیہ کی لہ بہ رامبہری دہرگہ دا گرت. کتیب و کاغہ زہکانی لہ سہر میزہ کہہ دا دانا و کہوتہ چاوہروانی. کتبخانہ کہ وہک ہہ موو رؤژان کؤمہ لئیکی زؤر خہ لکی لی بوو. چاویان بریبووہ کتیبہ کانیان و ورتہ ورتیان بوو، رایہ لکہ ی ژووری جگہ رہ کتیشانیان دہ کرد. ئیسابہ کؤف وہک خہو بیینی ہہ موو ئہو شتانی بہ بہر چاودا رادہ بورد، سرتیہ ک چیبہ نہ یدہ بوارد، چاوہروان بوو. سیئوہ سوورہ لہ رؤژنامہ پیچراوہ کہی لہ ژیر میزہ کہہ وہ خستبووہ سہر ئہ ژنؤی. ہہ لٹروشکابوو، جوولہ ی جوولہ ئاسای نہ دہ کرد. سہعات و نیویک رابورد. ئیسابہ کؤف بووبوو بہ یہ ک پارچہ چاوہروانی، ہیشک ہہ لاتیوو، ہہ تا تاریکانیکی درنگ لہ وئی مایہ وہ. سوئمای چاوی داہات. ہر چاوہروان بوو. دوو سہعات - سی سہعات بہ سہر چوون، بہ لَام کچہ کہ ہر نہ ہات. ئیسابہ کؤف بہ جارئ ہیوای برا.

رؤژی دواتر، جاریکی تریش بہ خوئی و سیئوہ بؤرہ وہ بہ ناو باژیردا دای قلاشت. دیسان دلہ کوتہ یہ کی پر لہ کوول و کو سہرومپر دای گرت، ہر

چاوه‌روان بوو، چاوه‌روانییه‌کی له تووان به‌دهر. که کچه‌که له دهر وازه‌که‌وه به‌ژور که‌وت، ئیسابه‌کۆف داچله‌کی، هینده‌ی نه‌مابوو به‌ته‌پوکوتی دل که‌ی و کاس بیی. کچه‌که وه‌ک هه‌موو جارێک سووکه‌ گرژینه‌وه‌یه‌کی کرد، ئیسابه‌کۆف دل و دهر وونی که‌یل بووبوو له شادمانی. له ئاشقان هه‌تا ناو کانگه‌ی دل ئاره‌زووی لێ ده‌تکاوه. به‌و خه‌یاله‌وه مه‌ست بوو، وای ده‌زانی کچه‌که به‌هاسته‌م ئیشاره‌تی داوه‌تی و به‌دهم رۆشینه‌وه سلأوی لێ کردوه. کچه‌که دوور به‌دووری ئیسابه‌کۆف کورسییه‌کی له ته‌نیشته‌ میزنه‌که‌ی تر دا گرت و ده‌ستی کرد به‌موتالا.

ئیسابه‌کۆف له‌گه‌ل جۆش و خرۆشی ئاسووده‌بیدا هاتبووه‌ کول. به‌ده‌سته‌تکی له‌رزۆکه‌وه سیوه‌ دلخۆشکه‌ره‌که‌ی له ژیر میزنه‌کدا له‌نیو له‌پی ده‌ست گرتیوو.

کچه‌که دووای ئه‌وه‌ی چه‌ند کتیبه‌تکی خواسته‌وه، هاته‌وه و وه‌ک هه‌موو جارێک بێ ئه‌وه‌ی سه‌رنجی که‌س بدا یا بایه‌خ به‌شته‌یک بدا، ده‌ستی کرده‌وه به‌نووسین.

ئیسابه‌کۆف چاوه‌روان بوو. جارێکی تریش کات به‌کاوه‌خۆ و به‌شینیه‌یه‌کی ئازارده‌روه‌وه ده‌رۆشیت. ترس و سامه‌تکی خه‌ست و خۆلی لێ نیشته‌تبیوو، سه‌رتاپی هه‌ست و خوسته‌یک دای گرت، ئه‌و هه‌سته له موچرک و گومان و ترسیش و له خۆشی و شادمانیش ده‌چوو. ئه‌م‌رۆ خه‌ونه‌که‌ی ده‌هاته‌ دی. چاوی له‌سه‌ر لاروومه‌ته له په‌رهی گول نارینتر و پرچه‌ کاله به‌ره‌ودوا له‌شه‌ دراوه‌که‌ی و برژانگه‌ هه‌میشه به‌ره‌و خواره‌کانی و په‌نجه‌ ناسک و بزێوه‌کانی هه‌لنه‌ده‌گرت. زه‌رده‌خه‌نه‌ی کچه‌که‌ی ده‌هینایه به‌ر سه‌رنجی خه‌یال که ده‌یگوت «چه‌ند ساویلکه‌ی!» هه‌ست و خوستی له‌خۆی بریبوو. سه‌رتی نه‌ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی بیر له شادمانی و دلئاسووده‌بیی خۆی بکاته‌وه. هه‌زار و یه‌ک که‌لکه‌له‌ی وای له‌ مێشکه‌دا بوو. به‌لێ، هه‌موو شته‌یک پی ده‌لێ. پیی ده‌لێ کاتی ویستی سیوه‌که بخوات، چۆن ئه‌وی بیر که‌وته‌وه، چونکه به‌رده‌وام له خه‌یالیدا بووه. چونکه هه‌ر کاتی شته‌یک جوانی له ژبانه‌دا دیبی، هه‌نگینه‌ی حه‌زی کرده

له گه ل ئه ودا بئ، ئهمهش سه بارهت به وهى كه هه ر ئه و ده توانئ هاويه شى
شادى و ئاسووده ييى ئه م بئت. به لاي ئيسابه كوڤه وه تنيا له گه ل ئه ودا
ده توانئ شتى جوان به رز هه لئسه نكئئ.

چراى شه قامه كه ده ميك بوو دا گيرسا بوون. خوئنده وارانئش ورده ورده
به ره و مال ده بوونه وه. به لام ئه و هئشتا هه ر دانئشتبوو، شتى ده نووسى.
ئيسابه كوڤ هه ر چاوه روان بوو. كه كچه كه ويستى شته كانى خوئى كو
بكات وه، ئه مئيش خئرا ده فته رى ده رسه كانى خسته ناو جانتايه كه يه وه، سئوه
لوولدا وه كه ي هه لگرت و چوو ده ره وه. ئه مجاره له شه قامه كه نه په ربييه وه
ئه ويه ر، بگره هه ر له به رده م ده رواز كه دا وه ستا. دلّه كو ته يه كي شئتانه ي پئ
كه وتبوو. ده مئى هئشك بوو بوو، تئينووى بوو، به لام دواى ماويه يك ده نكئ
پاژنه ي پئلاوى كچه كه ي هاته گوئ كه له پليكانه به ردينه كه وه ده هاته خوار.
كچه كه له ئئير تئشكى چرا خانى شه قامه كه دا به ديار كه وت. جوان و بالا به رز،
چا كه تئكى دووا مؤده ي له به ردا بوو. ئيسابه كوڤ سئوه كه ي به ده سته وه بوو،
خوئى وا نئشان دا كه به ره و رووى كچه كه دئ، ئه وئيش بئ ئه وه ي قسه يه ك
بكات به ته كيدا رهت بوو.

«تكايه!» ئيسابه كوڤ به دوودلئيه وه گوئى.

«به ئئ؟» كچه كه وه ستا و ئاورئكى دا يه وه.

«چانئكى ته نگ بوو، لئوى به ته ته له كه وت.»

«سئوئكم بؤ هئناوى.» ئيسابه كوڤ به ئاسته م ئه و قسه يه ي ده ربه راند.

«سئوئك؟ مه به سئت چئيه! بؤ وا ده زانى هه رگئز سئوم نه ديوه؟»

«به ئئ ديوته، به لام دوزئومه ته وه...»

«جا چئيه؟ تئ ناگه م ئه مه پئوه نديى به من وه چئيه!» به هه راسانئيه وه گوئى.

ئئى دا رؤئشت بئ ئه وه ي ئاورى دوا وه بدا ته وه.

سئوه سووره ي به جئ هئشت.

ئیسابەكۆڭف سەپرىكى كچەكەى كرد، سەرسام بوو. سامانەكەى لەنپو لەپى دەستیدا توند گوشیبوو. تى نەدەگەيشت چى رووى دا. ئەو دنيا ئەفسوناويىەى بەهەزار و يەك ئاوات و ھەوياو ە دەورى سىتوھەكەيدا ھەلچنىبوو، لە ترووكەكەيدا ھەرسى ھىنا و رما.

بەخەمبارىيەو ە بەرەو مال بووھو. لە پرىكدا ھەتا ھىزى تىدا بوو سىتوھەكەى سەرھواندە تارىكايى شەو، سىتوھەكە بەر ديوارەكەى ئەو بەر كەوت و ھەپروون بەھەپرون بوو. بەلۆزەلۆژ و خەمبارى، خۆى بەشەقامەكەدا پەلكىش كرد و بەرەو مال بووھو. وەك سەرخۆشېك بەناوھندى شەقامە چۆلەكەدا مى رىگەى گرتبوو، چەند ئۆتۆمۆبىلايەك بەورىيى خۆيان لى لادا و بەئەسپايى لە تەكەيەو ە رەت بوون.

ئیسابەكۆڭف لە ژيانى بەرەوداى خۆيدا گەلىك جار دۆستى كچى ھەبوون، بەلام چ جارايەك نەبويست سىتو سوريان بداتى، چونكە كەسيانى نەدەويست.

ئىدى ئىستە بۆى دەرکەوت كە تاكە ئافرەتېك ھەبى، بەرسنگەى لى گرتى و بەئاو و تاوھو داواى سىتو سورى لى بكات (سابىرە)ى ژنەتى. ئیسابەكۆڭف لە تەك پەرزىنى پايزە باخەكەدا دانىشتبوو، وردە وردە ئەم شتەى بۆ روون دەبووھو.

دەمەدەمى ئىوارە، ئیسابەكۆڭف و ئەنارا بەرەو مال گەرانەو. تارىكايى خىرا دادەھات. چراخانى گلۆپەكانى شار لە بەرامبەريانەو دادەگىرسان. ئۆتۆمۆبىلەكە بەھىمنى بەسەر رىگە بەگەلای وەرىو داپۆشراوھەكەدا دەپۆيشت. ئیسابەكۆڭف جگەرەبەكى دەرھىنا و داى گىرساند. سىتو سورى لەنپو لەپى دەستى ئەنارادا بىنى. «باشە، ئەمە نەتخواردوو؟»

«نەخىر، بۆ داىەى ھەلدەگرم.» منداڵەكە بەھىمنىيەو ە گوتى.

«بۆ داىە؟» ئیسابەكۆڭف وشەكەى قۆستەو. كلىپەى ئاگرېك لە گەروويدا كەوتە نىلە نىل. «بەلى، بۆ داىەى دەبەين.»

ئىدى قسەيان نەكرد. ئىسابەكۆڭ بىرى لە كچەكەى دەكردهوه. وا پى دەچى ھەموو شتىك بزانى. خۆزگە دەيتوانى ھەموو جارىك ئاوا بەرگە بگرى. ھيوادار بوو ژنەكەى سىوھ سوورەى كچەكەى بەدوا نەداتەوہ. ئىسابەكۆڭ نامەكەى نەنوسى.

بۆ بەيانى كاتى ئىسابەكۆڭ ھىشتا ھەر نووستبوو، ئەنارا برووسكەيەكى لەسەر مېزەكەى باوكيدا بينى كە ئامادەكرا بوو بۆ دايكى بنيردېتە مۆسكۆ: «وا ھاتين بۆ لای تۆ»

كچەكە دەستى دايە قەلەمىك و بەخەتە درشت و رەوانەكەى خۇى، ئەمەى بۆ زياد كرد:

«دایە گيان وەرە پیرمانەوہ، سىوئىكى سوورمان بۆ ھىناوى»

چنگیز ئېتماتوڭ

سالى ۱۹۲۸ لە گوندى شىكىر لە قىرغىزىا لە دايك بووہ، سالى ۱۹۵۳ دەستى داوہتە نووسىن، چىرۆكە ناسراوہكانى ئەمانەن: جەمىلە، يەكەمىن فىركار، چىرۆكى چيا و پىدەشتان، چنارەكەم دەسمالىكى سوور لەبەردا، خاكى دايكزا، مالت ئاوابى گوليزەر! كەشتىيە سىپى و رۆژى ھەرە داوى لە تەمەنىك دىژتر.

ئەوان مردن بۇ ئەۋەى ئىمە بتوانىن بژىن

ئىكتۇر ئەستافىيىف*

لەناۋ دارستانىكى سوورە چنارى كەلگەت كەلگەتدا كۆتەرەدارىكى بۆزى گەرەم كەۋتە بەرچاۋ، كۆتەرەكە ھىندە ئەستور و گەرە بوۋ بەرپادەپەك ئەگەر بازووشم تىتى ۋەربەئىناپە ھىشتا نەمدەتۋانى تەۋاۋ لە نامىزى بگرم. بەچەپكىك كۋارگى سەرپەكلاۋەى گرنچ گرنچ گەمارقۇ درابوو، ترۆپكى بىكەدارەكە كلاۋىكى كەۋزەى كال رەنگى لەسەر نابوو، بەسنى چوار لكە دەۋەنى بچووك رازابووۋە. ھەر لەۋىش چەند پنچە كاژىتىكى بچووك ھەلچووبوون و ھەرىكەى دوۋىان سنى چلى بچووكيان ھەبوۋ، نووكى چلەكان زۆر تىژ بوون. ھەرچەندە دلۆپە كەتىرە بەسەر نووكى چلەكانەۋە دەدرەۋشانەۋە و تەۋاۋ دايان پۆشيبوو بەلام دەمتۋانى گۆپكەى چلە نۆپىەكان بەچاكى بىنىم. ئەم گۆپكانە ھىند بچووك بوون، كاژەكان خۆپىشان ھىند لەر و لاۋاز بوون ھەلى ئەۋەيان بۆ ھەلنەكەۋتبوو خەباتى چر لە پىناۋى ژيانى خۆياندا بكن و پەرە بەگەشەيان بدەن.

ياساى ژيانە، دەمرىت ئەگەر گەشە نەكەيت. ئەم كاژانە لەگەل لەدايكبوونىندا دەمردن، راستە سەريان لىرە دەرھىنابوو بەلام نەياندەتۋانى بەرگە بگرن.

جگەرەكىشىتك لەتەك كۆتەرەدارەكەدا دانىشتم و سەرنجم داپە يەككىك لە كاژەكان كە لە نىۋانى ئەۋانى ترەۋە سەرى دەرھىنابوو، بەشادى و بەبۆزىپىيەۋە لە ناۋەندى كۆتەرەدارەكەدا ۋەستا بوۋ، نووكەكانى تارىكتەر بوون، بالا لاۋازە كەتىرە گرتۋەكەى و تاجە بەرزەكەى ھىند بەۋرەبەرزىيەۋە

وہستابوون، دلنیاپی و تہنانتہ جۆرہ بہخۆوہ نازینیکیشیان دہنوواند.

پہنجہم بردہ ژیر کہوزہ شیدارہکہ و کہمیکم بہرز کردہوہ. له دلّی خۆمددا
بہبہزہیہکہوہ گوتم: «ئاہا، ہۆیہکہی لیرہدا بوو!»

کاژہکہ شوینیکی چاکی لەسەر کۆتەرہکہدا بۆ خۆی بہدہست ہینا. رەگہ
باریک و دہزوولہییہکانی وەک باوہشینہ کرانہوہ، له کاتیکدا کہ گرنگترین
شوینی کاژہ بچکۆلہکہ لەسەر ناوہندی کۆتەرہدارہکہدا بہچاکی چہسپیوو.
رەگہ باریکہکان دلۆپہ خوناویان له کہوزہکہوہ ہەلمژی، ئەمہبوو ہۆی رەنگی
کالہوہبووی پنجه کاژہکہ. له ہەمان ئەو کاتہدا رەگی ناوہندی پنجه کاژہکہ
له پیناوی بژیوی خۆیدا بہرہو خوار شۆر بووہوہوہ.

کاژہ بچکۆلہکہ پیتش ئەوہی بگات بہزہوی، دہبوو رەگہکانی خۆی بہناو
جہرگہی کۆتەرہدارہکہدا بہرہوژیر بیات، کاریکی دژوار و دریتخایەن بوو،
دہبوو بۆ ماوہی چہند سالتیک بہرگی دارینی کۆتەرہکہ بیۆشی و لەناو دلّی
دارہکہدا گەشہ بگات کہ بہراستی بۆی بووہو بہدایک، ئەو دایکہی تہنانتہ
له دوای مردنیشی مندالہکہی دەپاراست و بہخۆی دہکرد.

تہنانتہ دوای ئەوہیش کہ کۆتەرہدارہکہ دہبوو بہخاک و خۆل و لەناو
دەچوو، بی ئەوہی ہیچ شوینہواریکی له پاش بہجی بمایہ، رەگ و ریشالہ
رزپوہکانی له کوراییی زہویدا ہەتا ماوہیہکی زۆر دوا تہراییی خۆیان
دەرخواردی کاژہ ساوایہکہ دہدا و دلۆپہ خوناوی له چیمەن و گەلا و لکی
چیلکہ کیویلہ وەریویان بۆی گل دہدایہوہ، بہدوا ہەناسہی ژیان
بہسالداچووی خۆیان ئەو کاژہ ساوایہیان له سەرماوسۆلہی زستان گہرم
دەکردوہ و دەیانپاراست.

کاتی بیرہوہریم بہبی ئەنداز بہکول و کۆفان دئی و لیم دہبی بەدلہراوکہ -
رہنگہ بەردہوامیش ببی بہ دلہراوکہی ئەوانہی لەسەرہوہندی شہردا ژیاون،
کاتی بہچاوی خہیال ئەو کہسانہ دہبینم کہ له بہرہی شہردا کہوتن و
کوژران، زۆرہشیان ئەو کورہ گەنجانہ بوون کہ ہیشتا ژیانان نەدیتبوو،

دلدارییان نه کردبوو، تامی ژیانیان نه چیشتبوو، ته نانهت تیریشیان بهزگی
خوئیان نه خواردبوو، ئهوا بیر لهو کاژه ساوايه دهکه مهوه که له سه
کوته ره داره که ی ناو دارستانه که دا گه شه دهکات

سوئیسکه

کاتی له پاوانه بهرزهکانی (ئورال) نیزیک که وتینه وه، بیشه لانه که ورده ورده
ته نک بووه وه. گارانمان بق له وه ری هاوینه به ره وه ئه وئ ده برد.

نیزیکه ی زۆربه ی دار و دهونه کان داری کاژ بوون، به هۆی ره شه با و
سه رماوسۆله ی باکوره وه چه مابوونه وه. ته نیا لیژه و له وئ نه بی، له نیوان دار
(نه وزی) که م لک و پۆپ و دارکاژ و هه فرتیسکا، داریه لکیک یا دار (تیرو) یه ک
که لا شه رمنه رزیوهکانی دهخسته بهر چاوان، یا که رهوزه کیویه که لای
لوولبوویان به ملا و به ولادا بلاو ده کرده وه.

گارانی گاوگۆتال به برست لیبراوی ملی تووله رییه که ی به داروباری رماو
داپۆشراوی گرتبووه بهر، ئیمه ش هه روا به که شه نگی و ماندوو ته ییه وه به و
شوئینه واره چر و ئالۆز و پر له داروباره به ره شه با رماوه دا هه لگه راین.

بڵندا یییه کی بچووک له سه ر تووله رییه که دا به دهر که وت، تووترکی گه لا
کالره نگی - که تازه گوئی دابوو، بڵندا یییه که ی داپۆشیبوو. دهنکه وردیله
که سه کهکانی تووی دوارۆژ به ئاسته م گولووکي بچووک بچووکي رهنگ بۆزیان
دهر کردبوو، گولووکه کان به هیمنی له شوئینی خوئاندا سیس بووبوونه وه. وا
ئێسته ش تووه کان ده ئاوسان و رهنگیان به ره وه ئه رخه وانی و پاشان شین
دهگۆرا، هه تا له کوئاییدا ده بوون به ره شیکي ئامال بۆز. تووترک کاتی پی
دهگا شیرین و به بۆن و به رامه یه، به لام رهنگه له هه موو توویکی تر بی نازتر
بی.

ژاوه ژاویک له ته ک بڵندا یییه تووترکه که دا هاته کایه وه. گاوگۆتال که به و
ناوه دا هه راپان کرد و کلکیان بهرز کرده وه، ئه و کورپژگانه ی گاران که بیان

له گه ل ئيمه دا راده دا كرديانه هه را و هوڙيا .

«ئوهه تا هيلانه يه كه ، هيلانه يه كه.» كورپيزگه كان هاواريان كرد . چاوم بهو ناوه دا گيڙا ، بلندا يييه كه م به سه رنج دابيزت ، به لام چ نيشانه ي هيج هيلانه يه كم نه بيني . «ئوهه تا ! ها ئوهه تا !» كورپيزگه كان ئامازه ي ئوه و بنكه داره كه سكه يان كرد كه من له ته كيذا وه ستابووم .

سه رنجم به رادايه وه ، دل م به ترسيكه وه دا چله كي ، هينده ي نه مابوو هيلانه كه بپايشينمه وه . هيلانه كه له سه ر بلندا يييه كه دروست نه كر ابو ، بگره راست له ناوه ندي تووله رتيه كه دا بوو ، له ژيتر سواله يه كه رهگ و ريشالي نهرم و شل . خانوه كي بچووك بوو ، سه ر و هه ر چوار ته نيشتي به چاكي كه وزه گرتبووي ، هه روا به باوه شيك پووشي بوز دا پوشر ابو ، ده رگه يه كي بچووكي هه بوو به سه ر توپه له تووتر كه كه دا ده كرايه وه . هيلانه يه كه له ناوه وه هه بوو ، ئه و يش كه وزه گرتبووي ، چوار هيلكه ي ترووكاوي رهنكاورنگي مه يله و قاوه يي له ناو هيلانه كه دا هه بوون ، كه ميك له هيلكه ي مريشك بچووكتر بوون . په نجه م له به كيكيان دا ، گهرم بوو .

«با بيانبه ين!» ئوه كورهي له به رامبه رم وه ستابوو به پشوو سواريه وه گوتي .

«بوچي؟»

«هه ر بق فشه!»

«ئهدى سويسكه دا يكانه كه؟ سه يري كه!»

سويسكه كه توژي ك به ولاوه تر خو ي له خو ل ده گه وزاند . باله كانى هيشتا كرابوونه وه ، زه ويه كه ي پي ده مائييه وه . تومز به بالكر اوه يي له هيلانه كه يدا هه لنيشتبوو ، هيلكه كانى پي دا پو شيبوون و گهرمى دا هينا بوون . باله كانى به هو ي بي جووله يي سر بوو بوون و تواناي فرينيان نه مابوو . دواچار برياري دا هه لفرپته سه ر چلي داريك و به سه ر سه ري ئيمه وه هه لنيشت . ئيدي ئوه كاته بوو ئيمه به رزگي هه تا بن مل رووتاوه كه ي سويسكه كه مان بيني ، پيسته

زیچکه داره روتتاوه که ی بهرسنگی بهتپوکوت که وتبجو. دلّی مهلهکه بهترس و توورهبی و بی ورهبییه وه تریوی دها.

«په و تووکی خۆی بهدندووک هه لده کیشی و بهسکی روتتاوهی خۆی، هیلکه کان گهرم دادین، بۆ ئه وهی هه موو تنۆکیکی گهرمی بداته ئه و بیچوانه ی بهم زوانه له هیلکه دهردهچن،» مامۆستا فێرکاره که هه لّی دای. «

«وهکو دایکی خۆمانه، هه موو شتی کمان ده دات، هه موو تنۆکیک...» په کیکی له منداله بچوکه کان به خه مباری و به شتیه کی پیاوانه وه گوئی. رهنکه به هۆی شله ژاوبی ئه وهی به که مین جار بوو له ژبانی خۆیدا ئاوها پیاوانه بدوئ، به دهنگیکی له گه روو تاساودا هاواری کرد: «با برۆین! با گارانه که کۆ کهینه وه!». هه موویان به خۆشییه وه له هیلانه سوپسکه که هه لپران. سوپسکه که له سه ر چلی داره که وه ملی به دواياندا درپژ کرده وه، به لام چاوی له سه ر شوینتیکی تر بوو. سه رنجی له هیلانه که ی خۆی بریبوو. کاتئ ئه وان دوور که وتنه وه، ئه مپش به سووکی له داره که وه دابه زی و خزایه ناو هیلانه که ی، بالی کرده وه و کر که وت.

چاوه کانی پر بوون له خه و، به لام هیشتا به ترس و پاریز بوو، هه موو گیانی کرژ هه لاتبوو، دلّی به توندی ته پوکوتی بوو، گهرمی و ژبانی به رده دایه ناو ئه و چوار هیلکه یه ی له حه فته یه ک یا دووان یان رهنکه له ماوه ی چه ند رۆژیکی که مدا چوار زه رنه قووته ی سه ر زلبان لی دهرده که وت.

هه روا کاتئ هه راشیش ده بوون، له به یانییه کی رۆناکی پر له تیشکی گولاندا، کاتئ په که مین ئاوازیان ده چریکانده نیو دنیای سه رسره یین و به ره له دای ده ورپشتیان، رهنکه له نیو وشه کانی گۆرانی و ئاوازی سه ر زاری ئه و مه لانه دا که ئیمه تیبیان ناگه یین، هه ندئ وشه له باره ی ئه و دایکانه وه هه یین که هه موو شتیکی خۆیان - ته نانه ت هه ندیک جار ژبانیشیان، بی شکیشی بیچووه کانیان ده که ن.

كاتيدراالى دۇما

دوم. دوم. دوم.

كاتيدراالى دۇما، ئەو كاتيدراالە مەزنەى بەخۇى و بايهوانى سەر كەلوويهوه،
بلىد و بەردىن وهستاوه، دەنگى خۇى بەسەر ريگا (Riga) دا بلاو دەكاتەوه.

مۇسقىقاي نۇرگۇن ژېرزەوينەكان پىر دەكات، بەگرمە و گالەوه بەرەوژىر
شۆر دەبىتەوه، دەبى بەدەنگى ناسكى بەچپەدووى دوو ئەفیندار، بانگەوازى
رەبەنىكى نەسمراو، ئاوازى كەرەنا، ھەواى پىيانۆيەكى شىپوہ گىتار يا
شورەشورى جۆگەلەيەك. جارېكى تىرىش شەپۇلىكى بەگورى بەجۆش و
خرۆشى رەشەبا ئاسا ھەمووان ھەلدەگىرى، گرمەگرم تى ھەلدەكاتەوه.

دەنگ وەكو دووكەلى بخور شەپۇل دەدەن، سفت و چىن، ھەموو شوپىتىك
پىر دەكەن، ھەموو شوپىتىك دەتەننەوه، دل، خاك، دنيا.

ھەموو شتىك ماتە، ناپەرژايى دەروون، بۆشايىبە بەتالەكانى ژيان، سۆزى
كرچ و كال، دەرد و مەرەدى رۆژانە، ھەموويان لە شوپىتىكى تر، لە دنيايەكى
تر، لە دنيايەكى تر دا بەجى مان، زۆرم لى بەدوور كەوتن.

دەشى ھەموو ئەو شتەنەى لەمەوپىش روويان دا خەون بووبن؟ شەر، خوین
- بۆجى ژيان لە دنيايەى ئىمەدا ھىندە دژ و دژوارە، بۆ؟ لەبەر چى؟

دوم. دوم. دوم.

نۇرگۇن ئاواز دەژنەى، مۇسقىقا بلاو دەبىتەوه، تارىكى رەويوتەوه، ھەتاو
ھەلاتووه، ھەموو شتىك گۆراوه.

كاتيدراالەكە بەخۇى و چراخانى كارەبايى، جوانى و پىرەتەمەنى و ميناى
رەنگىن بەوينەى لە نەدپتە كىشراوى ژيانى بەھەشتەوه، دلگر و ھەوہس
بزوينە.

تەنيا من و دنيا ليرەين، كپ و بیدەنگ خەرىكە لە بەردەم مەزنایەتیی
جوانیدا چۆك دابەین.

هۆلی كاتیدرالەكە پرە لە خەلك، گەورە و بچووك، رووسییایی و
نارووسییایی، دلۆقان و درنە، تاوانبار و بیتاوان، بیزار و هیوادار.
كاتیدرالەكە هیشتا چۆلە.

هەموو لەودیو دەرگاوەن، تەنيا بیدەنگیی من لیرەیه، گیانێكی بیدەنگ
ناسۆری نادیار دەكیشی و فرمیتسکی شادییهكی كروكپ دەبارینی.

گیانی من خۆی پاك كردهوه، پیم وایه هەموو دنیا - ئەم دنیا بەگەف و
گێچەلەیی لەمەر خۆمان، هەناسەیی لەخۆی بریوه و خەرىكە لێوی وشكم
بەكانیاوی لە وشكبوون نەهاتووی چاكەیی خوااییهوه بنی.

لە ناكاو وەك مۆتكەیی شەو، وەكو سۆدرە، نیشانیان گرت، ها لەم ساتەدا
بەمترەلۆز و ناپالم و رۆكیت نیشانیان لەم مۆسیقا بەهەیت و هوت و گیانی
ئەم مرفقانه گرت.

كۆرە نەكەن، هیزە وا نابی!

ئای كاتیدرالی دۆما!

دوم! مۆسیقا! چیتان لیم كرد؟

ئێوه هیشتا لە بنمیچی كەوانەبیدا دەهەژینەوه، هەتا ئیستە گیان پاگژ
دەكەنەوه، موچرك و تەزووێك دەبەنە خوینەوه، رووناكی داوینە سەر
دەوروەر. بەلام ئیستە نا ئیستە پیاویكی رەشپۆش دەرەكەوئ و لە
سەرەورە دهنوشتیتەوه. ئەم گەندەپیاوه دەیهوئ خۆی بەخۆی بسەلینئ كە
ئەو بوو ئەو پەرچوووی داھینا، كە جادووكەر و سروودبێژی ئاینی، نەدیته و
خواوەند دەسلەتانیان بەسەر هەموو شتیكدا - بەسەر مان و نەماندا دەشكی.

كاتیدرالی دۆما، كاتیدرالی دۆما!

لیرە كەس چەپلە ناكیشی، هەمووان لە داخانا دەگریئن، هەركەسە بۆ

خەمى خۇي، بەلام گريانى ھەموويان لە داخى ئەويە خەونە خۆشكەلەكە تەواو دەبى، بەتال دەردەچى و ئەو ئەف سوونەى دەبىردنە نىو خو لەبىرچونەو ھەيەكى بەلەزەتەو، ئاوا كورت دەبى.

كاتىدرالى دوما، كاتىدرالى دوما!

تۆ لە نىو دلى تريودەرى مندای، من لە ئاست مۆسىقاى تۆدا سەر دادەنوینم و سوپاسى خۆشییەكەیت دەكەم، ھەرەھا بەكورتى سوپاس بۆ: خۆشى و بروای ژیریەتیی مرۆف. بۆ ئەو پەرچووەى ئەم دانایییە دەخولقینى، سوپاست دەكەم، سوپاسى ھەموو شتیکت.

.....

فيكتور ئەستافيتف

سال ۱۹۲۴ لە گونديكى ھەرىمى گراسنۆيارسك لە سيبيريا لە داىك بوو. سالى ۱۹۵۱ يەكەمین كورته چىرۆكى چاپ كردوو. بەرھەمەكانى بریتین لە: ئەستېرەى رزاو، كورەشوان و كچەشوان، ئەسپى يال و بژ مېخەكى.

.....

ههزارولا

نۆدار دومبازئی*

به بیرم دئی ئه و کاته ته مه نم چوارده سالان بوو، به کهم جارم بوو له گه ل
بنه داریکدا بدویم. بنه داره که به ناو سال که وتبوو، وهک داپیره م خۆی له
سه رووی شیتست سالی دها. داری سیو بوو، پتیان دهگوت ههزارولا.

هه موو سالیک داپیره م سیوی ههزارولای دههینایه تبلیسی، له گه ل به کهمین
شه مه نده فه ری به یانیدا دهگه یشته جی و به کراسه له ویستگه ی
شه مه نده فه ره وه بۆ مالی ئیمه دههات. روومه ته سوور هه لگه راوه کانی به زرده
که نییه کی بریسکه داره وه دهگه شان ه وه، ته نانه ت خۆشی بۆن و به رامی تیژی
گوندی لی دههات. نامیزی بۆم ده کرده وه و توند به سینگه وه ی دهگوشیم،
ئه وجا سیویکی ساردی پر به چه نکیکی بۆم هه لده دایه سه ر جییه کهم.

«ها ئه مه بۆ تۆ نینا^۱، سیوی ههزارولای خۆمانه. هه رچه نده ئیسته
ههزارولا پیر و بی سه مه ر بووه و کتومت وهک (داتینۆ)ی دزه به که شوفش و
خۆهه لکیشه که ی ئه لماسخانی به سه ر هاتووه، به لام هیشتا چ له وه خۆشته
نییه سیبانان له خورینی سیویکی ههزارولا بخۆی. ئی ده بیخۆ گیانی گیانانم،
دهردت له من که وی، خه م و په ژاره ت له گه ل من بیته ژیر گل.»

جا به راستی سیوی به له زه ت بوون.

له گه ل هه لگیرسانی شه ردا هه ییتم کرده لای داپیره م له گوند. ئه و جاری
بوو به دیمانه ی ههزارولا گه یستم و ئاشناییم له گه لیدا پهیدا کرد. دارسیوی
تایین خۆی به سه ر (مه رانی)یه که دا^۲ هه لکیشابوو، داریکی به بۆن و به هه ییت و
هووت بوو، هه رچه ند کرم کون کونی کردبوو، گه لی شوینی لی ره و له وی وشک

بووبوون، به لّام هیتشتا داریکی به ناز و فیز و گران و سه‌نگین و جوان بوو، لک و پوچی به‌سیبهر و نستی هه‌بوو، که‌وگیر و ده‌فری گلینه و گۆزه و دیزه‌ی که‌وره و بچووی پیوه هه‌لواسرابوو، به لّام مخابن! به‌ده‌نگه‌وه پیم زانی هه‌زار لایه‌که‌مان نه‌وهک جاری جاران گۆلی ده‌کرد و نه‌به‌ری ددها.

جاریکیان، سه‌ره‌تای به‌هاری ۱۹۴۲ بوو داپیره‌م له‌گه‌ل گزنگی به‌یاندا به‌ناگای هینام. ته‌وریکی به‌بریسک و هۆری وهک گوپزان تیژی به‌ده‌سته‌وه بوو.

«ئۆی داپیره‌ ئه‌مه‌ چی ده‌که‌ی، ده‌ته‌وی بمکوژی؟» به‌گریان و ترس و له‌ریکی به‌درووه‌ خۆم له‌ژیر نوینه‌که‌مدا شێرده‌وه.

«گالته‌ مه‌که‌ هه‌ی گه‌وج!» به‌ته‌وره‌یی هاواری کرده‌ سه‌رم. «هه‌سته‌ دهنای گویت ده‌گرم و له‌ناو نوینه‌که‌ت تی هه‌لده‌دم. هه‌سته‌ ده‌ست بده‌ کاریک.»
«به‌م گه‌ردوگۆلی به‌یانه‌ چ کاریک له‌ گۆرتدا هه‌یه‌؟» به‌ته‌وره‌یی پرسیم.
«ژنی، تو بۆچی هه‌ستاوی؟»

«کاره‌که‌ ده‌ستی پیاوانی ده‌وی، هه‌ر هینده‌ت پی ده‌لیم و چی تری له‌سه‌ر نارۆم،» به‌رووگرژییه‌وه‌ چرپاندیه‌ گویم.

«داپیره‌ که‌لکه‌له‌ی کوشتنی کیت که‌وتووته‌ سه‌ر، هیتله‌ر یا ده‌سته‌ی کارگیچی کینگه‌که‌مان؟»

«سه‌یرکه‌ که‌ره‌ گچکه‌ی لاسار. بیبه‌روه‌، ئیتر گالته‌ به‌سه‌، چیت پی ده‌لیم وا بکه‌.»

«زۆر باشه‌ داپیره‌، وا هه‌ستام. به‌لّام تو پیم بلّی ئه‌م هه‌رایه‌ت له‌ چیه‌؟»
گوتم و ده‌ستم پی کرد جلکه‌کانم له‌به‌ر بکه‌م.

«ده‌لّی نه‌تزانیه‌وه‌ - هه‌زارولا! چ پی ناچی ئه‌م نانکویره‌ بچووکترین هه‌ستی شه‌رم و شووره‌یی یان تام و تۆره‌ی هه‌بی، ئای چ که‌له‌کباریکی ناجسنه‌، به‌تایه‌تیش له‌م گرانی و برسیه‌تیه‌دا!»

«مه به ستت... بنه داره که یه!» به سه رسامییه وه زارم هه لیتنا.

«به لئی بنه داره که، بنه داره که!»

«مه به ستت دار سیئوه که یه؟» هیشتا باوهرم به گوئی خۆم نه بوو.

«ناخۆ دارسیویکی به بی سیئو شایه نی ناوه که ی خۆیه تی؟» وه لآمی دامه وه.
پرسیاره که می به پرسسیاریکی تر وه لآم دایه وه، هه ر خۆیشی وه لآمه که ی بۆ
راست کرده وه و گوئی: «نه خێر، دارسیو نییه ناگردووه.»

«زۆرباشه، ده ته وئ ببیرمه وه یا چیی لی بکه م؟»

«ده سه به جی مه بیره وه، جارئ له پێشه وه که میک ئه م بی می شک و ئاوه زه
ده ترسیئین، ئه گه ر نه ترسا ئه و ده بی پینه وه. هه را و جاوه جاو دادی چی ده دا؟»
دایهرم تیی گه یاندم چۆن هه زارولا بترسیئم. ئه و جا ته وره که ی له سه ر
نوینه که م دانا و وه رسوورا بروا.

«پیت وایه تیم ده گا؟» به بزیه که وه پرسیارم کرد.

«ئه گه ر ده ماری ده مار ئاسای تیدایی، هه ست ده کا،» دایهره گوئی.

«له گه لم دئی؟» پرسیم.

«نا، ده بی تن به تن له گه لیدا بدوئی، تو و هه زارولا،» دایهره له نیزیك
ده رکه ئه مه ی گوت و لئی دا رویشت.

چوومه ده ره وه، ته وره که م خسته سه ر نه ره ی شانم، به (مه رانی) یه که دا
هه لگه رام، چوومه سه ر ترۆپکه که ی. رووبه روو له به رام به ر هه زارولا دا وه ستام.
گوپکه کانی هه زارولا ورده ورده ده پشکووان، سه رم سه رمابوو ناخۆ به راستی
ده شی بنه دار له مرۆف بگات؟ بیرم کرده وه و بزیه کم هاتی.

ته وره که م هه لگرت و به گورج و گۆلی له به رده م بالای داره که دا که وتمه
هه لسه قانندی. ئۆف! دوا جار ده می ته وره که م خسته سه ر ریشالی دارسیوه که
و به هیواشی که وتمه هینان و بردنی.

«ببیرمه وه یا نه ببیرمه وه؟» ئه و جا که وتمه بیر کردنه وه.

تاویکی پی چوو، دواى تیرامانیکی دوور و دریژ، بهراتهکانیکی دست بیرهکهم له میشکم بهدرنا و بهدنگیکی ئەوتۆ بهرز دستم بهقسه کرد که نهک هەر هزارولای تى دهگهیشت، بگره ئەو تاویزه بهردهشی بهئاگا دههینا که (کفیفری - کوپه شهرا به گهوره له زهوی رۆچووکهه) داپۆشیبوو.

«هه‌ی به‌په‌ند بی،» گوتم، «سالکی تریش چاوه‌روانت ده‌بم، به‌لام چاک بزانه ئەگه‌ر دواى ئەو ساله به‌رت نه‌گرت ئەوا گازه‌نده‌ی خۆت له‌سه‌ر خۆت، له‌ ره‌گ و ریشه‌وه ده‌تپه‌مه‌وه!»

کورت و کرمانجی فه‌رمانی داپیره‌م به‌جی هینا. ئەدی وه‌لامی هه‌زارولا چی بوو؟ بیده‌نگ له‌وئ وه‌ستا بوو، بی ئەوه‌ی چلکی چل ئاسای له‌به‌ر تیریژی ئەو که‌رمه هه‌تاوه‌دا ببزوئ.

پیکه‌نینم هاتی، ئەم‌جاره نه‌ک به‌داپیره‌م، بگره به‌خۆم. بیوره‌کهم خسته سه‌ر ئەو لیسه‌ی به‌ دارسیه‌وه‌که‌وه هه‌لئواسرابوو و چومه (ئۆده)^۳.

«چۆن بوو؟» داپیره‌م پرسیا‌ری لیم کرد.

«باش بوو... وام ترساند زیلکی رژا، ئاگات لیه به‌سته‌زمانه چۆن وه‌ک بیی ناو ئاو ده‌له‌رزئ؟» به‌شیوه‌یه‌کی گرینگ گوتم و به‌ئاماژه‌ی ده‌ست سه‌رنجی داپیره‌م بۆ لای هه‌زارولا راکیشا.

ئیتتر دامه قاقای پیکه‌نین. هه‌زارولا به‌راستی ده‌هه‌ژایه‌وه، چونکه ئەو کاته بای شه‌مال هه‌لی کردبوو.

به‌هار به‌هه‌نگاوی گورج و دریژ به‌چیا‌یه‌کاندا هه‌لگه‌را، له‌و دیوو بیتشه‌لانه‌که‌ی (گوبازاوس) وه‌ سه‌ری ده‌رهینا و به‌پنی په‌تی و سه‌ری کۆته‌وه هاته ناو زه‌ویه‌که‌ی ئیمه. وه‌ک کچۆله‌یه‌کی سرکی داوینی بنفش (ته‌نوره) هه‌لما‌لو، به‌ناو شینا‌وره‌ده‌که‌دا خۆی گلۆر ده‌کرده‌وه و هه‌موو شت و هه‌موو که‌سیکی ویئل و شه‌یدا ده‌کرد. مه‌رومالات، په‌ره‌ول، گیاوگۆل، ژبان له‌ هه‌موو روویکه‌وه بووژایه‌وه. داربا‌هیف گۆل و گۆپکه‌ی کرد. هه‌روا بیته‌وه گیلاس و هه‌لووژه و دارسیه‌وه‌که‌ی (نانتسارا) و خۆخ به‌کولیکه سووره‌کانییه‌وه و

دارهه رمی، هه موو له هه موویان چرۆیان کرد. هه زارولاش ده تگوت له خویتیکی تیر راست بوو هه توه، چاوه کانی ده ترووکاند و لکه کانی لیک ده کیشایه وه. کەس نهیده زانی هه زارولا چۆن وا رهنگاوه.

رۆژیکیان تاریک و روونی به یانی بوو، داپیره به ناگای هینام و ناماژی لای هه زارولای بۆ کردم.

«سه رنجی بدی، نینا!»

هه زارولا به پوهی سهر به رزییه وه له وێ راوه ستابوو، خوێ له تۆی کراسیتیکی سوووری کال هه لکبشابوو. چهن دین پوو ره ههنگی تی ئالابوون! لک و پۆیه کانی بی ژمیره به روویان گرتبوو! سیوهکان پی گهیشتن، سیوی گه وره ی ئاودار بوون. هه زارولا، مالی خویمان و مالی ده رودراوسیتی پر له سیوی، ته ر و وشک، کال و کولاو کرد که به شی سالیکی ده کرد. مه رومالات هه رگیز شه ویلاگه یان له سیو کرۆشتن نه ده که وت. له بیرمه هه موو رۆژی سه به ته یه که سیوم بۆ چیله که ی (تیوفان دووشادزه) ده برد.

«به سه کوره وان له چیله که بینه!» جاریکیان تیوفان به توره یی سهیری ئەم راویشکه به هه له داوانه ی منی کرد، «ئه گینا هه ر بزانه له جیاتی شیر سیواوی داینی.»

«ئه مه چیت کردوه هه زارولا؟ چۆن توانیت کتوپر ئەم هه موو خیر و خویشیه بۆ سه رجه م گوند بینی؟» رۆژیکیان پیش سه ره تای زستان بوو ئەم پرسیاره م لپی کرد. ئەوکاته خه ریک بووم به داریکی درێژ سیویکی چۆله که کونکردوو له چله پۆیه ی داره سیوه که وه به رده مه وه.

«ئه گه ر تۆ داری به ردار بیت، به ولوه تریش داری سیو بیت، پیویسته ئاوها بیت.» هه زارولا به کرته یی پیره جومگه کانی خوێ وه لامی دامه وه.

هه تا ماوم سالی پاشترم له بیر ناچیته وه، له به ره ئه وه ی هه زارولا ئیتر به ری نه گرت. ترسم دای، هه روگیفم لپی کرد، گه لیکی له به ر پارامه وه به لام دادی نه دا! هه زارولا هیتی له به ر برا.

سائیک پاشتر، جاريکیان داپیره بادهی له (کفیفری) دهردهینا، له ناکاو
سهری بهره ئاسمان هه لبری، ئهوجا رووی له هه زارولا کرد، سه ریکی بادا
وهک بلایی له گه ل که سیکی بیانیدا بدوی، گوتی:

«ئه مری به فر ده که وی، چ ئاگردووشمان نه ماوه،» بیزاری به دهنگیه وه دیار
بوو، «له سه زمانه وشک هه ل دین، ده بی هه زارولا بپرینه وه!»

«با سائیکی تری له سه بووه ستین داپیره، ئهوجا ده پیرینه وه،» له داپیره
پارامه وه. «جاریکی تریش ترسی به بهر دهنیم...»

«بوچی نینا، ئاخو نازانی ئه مه کو تایییه؟ پیر بووه، جاریکی تر له هیچ
شتی ناترسی، وهک خو م...»

«نا،» به راشکاو ی گوتم. «ناتوانم بی پر مه وه.»

«مه به ست چیه ناتوانی!» داپیره له رکانا شیت و هار بوو.

«تی گه یشتی چیم پی گوتیت، یا وه تده زانی سه گوهره؟»

«به لام نا داپیره!» دهمویست کو ل نه دم. «نا... پی م ناکری.»

«بو؟» داپیره به سه سامییه وه گوتی.

«ئه دی خو ت پی ت نه گوتم بنه دار هه موو شتیک ده بیستی؟»

«ئاهه رین، نینا. خوا ده زانی یه کیکی وهک منی به ناوسال که وتوو چ شتیکی
له زار دهرده چی و توش ئاوها لیت ده بی به راست. خه لک زور جار پروا
به یه کتریش ناکه ن که چی تو بروات به بنه داریک کردوو... من هه ر بو گالته وام
گوت کورۆ، چوزانم ئاوها ده جیته می شکته وه.»

«نا، من پی م ناکری!» سوور بووم. «من نهک هه ر پروام به وه یه که بنه دار
شت ده بیستی، بگره زور چاکیش ده بی نی. سه بیرکه چون پشتی تیمان
کردوو.»

«توایه وو، توایه وو، که روکوند بم چیتره نهک گو ی له م شتانه بگرم!» داپیره
دهستی کرده گریان و رو زۆ، تیکرای گوندی به سه زماندا کو کرده وه.

«ها بیوه ژنه کالاندزه، چیت له م کوره دوی؟ بۆ دهنه وی خوی گوره گیانی بستینی؟» نهانیا سالوکفادزه به لوژله لوژ شان به شانی تانوک له نه ستری هه لچنراوه که می خوار گالیسکه رییه که و له ویشه وه به ره و کیلگه که می نییه وهرسوورا . به هاواری شیوه و گریانی داپیره وه هاتبوو .

«باتونۆ ئەنانیا گوی بدی - دوو سال له مه وپیش به کوره زایه که مم گوت نه و هه زارولایه بترسینی، نیسته ش تکای لی ده که م و ده پاریمه وه به لام نایه وی بیسپریته وه . دهنانی بۆ؟ ده لی بنه دار هه موو شتیک ده بین... خوا دهنانی کوره که چی به سه هاتوه!» داپیره به تووریه می نه مه می گوت و کوکتیک شه رابی دایه میوانه که .

«به یانیت باش و خوا لیت رازی بی، کالباتونۆ داریجان.» نهانیا ده ستخوشانه می له داپیره کرد و هینده به له زهت شه رابه که می خواردوه ده م له گه لیدا ئاوی کرد، وه ک بلتی خۆم له ته ک (کفیقری) یه پر له شه رابه ده م والایه که دا نه وه ستایم .

«که واته ده بین... ههروه ها ده شیبستی؟» نهانیا پرسیری کرد و ده ستیکی به سمیله خورمایینه که می داهینا .

«نهانیا گیان، نه ک ته نیا ده بین و ده بیسی! بگره ئەم گه وچه وا زیلکی رژاوه پتی وایه ئەم بنه داره به چاکی قسه ش ده کات!» داپیره سکالای کرد . «تاوانی نه و نییه، تاوانی خۆمه، من به دهستی خۆم مه ژمی ئەم کورهم تیک دا . با نیسته ش بچم له داخانه خۆم هه لواسم!»

«ئەم به یانییه هیچ شه رابی نه خواردوه ته وه؟» نهانیا سالوکفادزه پرسیری کرد .

«رهنگه خواردبیتیه وه...» داپیره وه لامی دایه وه . جاریکی تریش هیوا و ئاوانی تی گه رایه وه .

«زۆرباشه، کوکتیکی تریشم بۆ تیکه کالباتونۆ داریجان.» نهانیا به بزه یه که وه گوتی . «ئه وسای پیت ده لیم کی سه ری ده سووری - تو یان

شەرابەكە!»

دایپره جامیكى تریشى بۆ تى کرد. ئەویش بینی پىئوه نا.

«كالباتونۇق داریجان پىم وایه،» دواى تاویكى زۆر دەستی بەقسە کرد، «تۆ و شەرابەكە هەردووكتان میشكى كۆرەكتان تىك داوه، بەلام بۆ ئەوهى بریاری یەكجارەكى بدەم، پىویستیم بەكۆتکیكى تریش هەیه.»

دایپره دواى ئەوهى كۆتکیكى تری له شەرابەكە بۆ تى کرد، سەرنجیكى وای تى گرت ئەگەر من له شوینی ئەو بوایەم هەرگیز نەمدەویرا چۆریكى لى بخۆمەوه. بەلام ئەنانیا بینی پىئوه نا، بى ئەوهى هەر سەریشى گەرم بىی. ئەمجارە یەكسەر بریاری دا و گوتى:

«بەلى، ئیستە زۆر چاکی تى گەیشتم چ شتىك ئەقلى كۆرەكەى شیواندووه.» ئەمەى گوت و ناماژەى بۆ شەرابەكە کرد. «كەواتە تۆ سوورى،» رووی زارى لەمن کرد «لەسەر ئەوهى بنەدارىك هەموو شت دەبینى، وا نییه؟» «بەلى،» دوویاتم کردوه.

«ئەدى بەرد؟»

«ئەویش دەبینى.»

«روویاریش؟»

«بەلى، روویاریش...»

له خوا پارایهوه بۆ ئەوهى بەزەیبی پىمدا بىتەوه و ئاورىكم لى بداتەوه، ئەوجا رووی له دایپره کرد.

«كالباتونۇق داریجان، وەك پىتم گوت، دەشى شت زۆر سووك و سانا بى. باشە با بلىن تۆ بنەدارىكى وەك ئەم هەزارولایه. ئیستە تۆ ئەگەر ببینی و ببیستی، وەك چۆن كۆرەكەت بەدەمى گرتووه، ئەدى چۆن بیاویكى - بلىین گوندىیهكى وەك من - نابینی كە تەورىكى ناوئەتە سەر نەرهى شان و بۆ برینهوهى تۆ هاتووه؟ تیم دەگەیت - كابرە دەیهوى بتبىرتەوه، تۆش ئەم هەموو

شتانه دهبینی، به لّام چیت له دهست دئ. ناتوانی له شوینی خۆت ببزوی. وا بزنام هیندهت پئی ناچئ له ركانه تلّیش دهبهی، وا نییه؟»

ئەنانیا کۆتکه به تالّه کهی بۆی برده پیشهوه، به لّام له بهر هەر هۆیهک بئی داپیره نهیدهویست وا زوو بۆی پر بکاتهوه.

«دهی ژنی، پری کهوه!» ئەنانیا سالوفاکدزه هاواری کرد. «ئێسته شته گرینگه کهت پئی ده لّیم.»

داپیره، کۆتکه کهی بۆ پر کردهوه.

«ئیی منداله شاری، ئاوها! کوری خۆم،» لیم نئیزیک کهوتهوه، «کاتی ئەوه هاتوه رپورهسمی گوندهکیبانهی ئیمه فیر بیی. سی شت هەن گوندهکی حەز ناکات له دهووربهری ماله کهیدا بمینن: مالاتی ئهستهویر، داری بی بهر، ژنی...» لێرهده ئەنانیا دوودل بوو، بیلّی یا نهیلّی، چاوی به سههر چاوی داپیرهوه گیرسایهوه.

«بۆ وا تیتم رامای ئەنانیا،» داپیره پئی کهنی. «ده بلّی دهی، شهرم مه کهه، ئەگەر من کوپم نه بوايه، ئەم کوره زایهه له کوئی دهبوو؟»

«راست ده کهی، وایه، له گه ل ژنی نه زۆک. داپیره ههوت مندالی هه بوو، راست دهکا.»

«چیت لیم دهوئی، لالۆ ئەنانیا؟»

«بۆ ئەم داره نابرییهوه؟» به پرسیار وه لّامی دامهوه.

«دلّم بۆی دهسووتی.»

«کهواته دلّت بۆی دهسووتی، وا نییه؟ کوری ئاو زای تو ئێسته له بهرهی پیشهوهی شهردا، به نارنجۆکهوه خۆیان هه لّدهنه سههر تانک، کهچی تۆش...»

«له کاتی پئویستدا مریشکیکی پئی سههر نابری، ناوی بهرخ هەر مه هینه،» داپیره گوتی. «ئێستهش وا ئەم داره نابریتهوه، چونکه دلّی بۆی دهسووتی.

ئەمه نیوهشی نابئی، دوو سال له مه وپیش، روژیکیان سههری سالی نوئی بوو،

پیمان گوت به راز که بکوژیته وه، هر باش بوو ئەم سال له ئنتابییووتی
گرتمانه وه. کێرده که شی هر به مله وه بوو! نابیی، شتی وا ههتا سه ر نابیی»
داییره وهرس بوو.

«ئەم قسانه راستن؟» ئەنانیا پرسایاری کرد.

«راستن، لالۆ ئەنانیا. ئیدی ئامۆژگاریم مه که، چونکه من به هیچ جوژیک
هه زارولا نابیرمه وه،» به راشکاو بییه وه گوتم.

«له بهر ئەوهی دلت بووی دهسووتی؟»

«بۆ نا؟ گوناچه بنه داریک بیرییه وه.»

«ههی ناوکت که وئ کور، ترسنۆکا جامیکی ترم بو تئ که، کالباتۆنۆ
داریجان شتیک هیه بیکه م به سه ر ئەم بادهیه دا؟» به توووریه بییه وه ئەمه ی
گوت.

«چۆنه له ئەستوونی په رژینه که وه دهستی پئ بکه ی؟» داییره به گرژیه وه
پرسایاری کرد.

«ئەنانیا بئ ئەوهی ورته له زاری بیته دهر، کێلگه که ی به جئ هیشت و
به لاره لاره به گالیسکه پئیه که دا هه لکشا.

«هۆو باتۆنۆ ئەنانیا، ئەمه چییه؟» داییره، له دوایه وه هاواری کردی. «پیش
تاوێک تو بهرت به م لایه وه بوو.»

«به ئی، که میک ئیشم له م خواره وه هه بوو کالباتۆنۆ داریجان،» ئەنانیا دانی
پیدا هینا، «به لام حه ز ناکه م به م سه رخۆشییه بچه ره زی سه رتیه که ی
خۆمان، که لکی کارم پئوه نه ما.» گوتی و دهستی خو به که م زانیی هه لته کاند.
«ده ئەم پیاوه تییه م له گه لدا بکه باتۆنۆ ئەنانیا، خو ت به سه ر په رژینه که ی
شاکرۆندا بگره، ئەوه که ی من گه لیک شل و شیوه.» داییره گوتی.

«ئەنانیا خو ی به سه ر په ژینه که ی (شاکرۆن میکا به ریدزه) دا گرت و
به گالیسکه پئیه که دا هه وراز هه لکشا، به لام له ناکاو هه لوهسته یه کی کرد و

ئاۋرى دواۋى دايەۋە .

«ھۆۋ كوپرېژگە!» ھاۋارى كىردى. «كەۋاتە تۆ دەلىپى ھەزارولا دەتوانى شت بىينى؟ ھەى بەنەفرەت بى... باشە، ئەگەر من خۆم نەتوانم شتى نارەۋا بىينم ھەزارولا چىپى پى دەكرى»، بەسەرسامىيەۋە گوتى، بەملا و بەۋلادا دەھەژايەۋە و شان بەشانى پەرزىنەكەدا خۆى پەلكېش دەكرد .

بەلام ھىشتا من لەسەر راستى بووم، بىنەدارى كەپ و كوند و بى بەرھەم، ھەموو شتىكى دەبىنى و دەبىست. ھەزارولا ھەتا درەنگانى شەۋ بەبىرىكى قوۋلدا چوۋ. پاشان دلى گرژ بوۋەۋە و رىشالەكانى ھىنايەۋە يەك. ئەۋ (كقىقرى)يەى رىشالەكانى ھەزارولاي لە خۆيەۋە پىچابوۋ، لە ترسانە لەرزى ھاتبوۋى. ھەزارولا ھەستى بەترس و لەرزى خۆى كىردبوۋ و لە جاران چىتر رەگ و رىشالەكانى كىشابوۋەۋە يەك، دىۋارى گلىنى كوۋپەكەى گوشىبوۋ بەجۆرىك ھەر درزىش نەبا . ھەزارولا جارىكى تىشى تىنى دايە خۆى و رەگ و رىشالەكانى وىك ھانتەۋە و يەكەمىن درزى لە كوۋپەكە كىرد . ئاۋىكى سوور چۆرايە دەرەۋە و رىشالە درىژەكانى رەنگاند . ھەزارولا بەموچرىكىكى توند راجەنى، موچرىكەكە بوۋ بەشتىكى نامۆ، ھەزارولا تىنوۋى بوۋ، بىرارى دا سووراۋەكە ھەلمىژى. ئاۋەكە چۆرايە ناۋ دەمارەكانى . ھەزارولا رىژەنى سەرسپھىنى ئەۋ سووراۋەى ھەلمىژى كە ھەفتا سالى تەۋاۋ بوۋ لەنىۋ رىشالەكانىدا شارابوۋەۋە تامى نەكردبوۋ . ھەموۋ ئەۋ سالانە بەدلخۆشىيەۋە رەگە بزىۋەكانى خۆى تىۋە پىچابوۋ .

ئاي چۆن ئامىزى تىۋە ۋەرھىناۋو .

خۆشاۋە سوورەكە لە درزى كقىقرىيەكەۋە چۆراۋگەى بەستبوۋ، ھەزارولاش زۆر بەچاكى ھەلى مژىبوۋ . زۆر بەتامەزرۆۋى لەزەتى لەۋ خۆشاۋە بى كۆتايىيە ۋەرگرتبوۋ . تەزۋوى ھەست و سۆزىكى سەير موچرىكەى گەرم و خۆشىيە بەدەمارەكانىدا كىرپابوۋ . ھەر مژىبوۋى و مژىبوۋى بى ئەۋەى تىر بى، ھەموو شتىكى دىناى لەبىر چوۋبوۋەۋە . ئىدى سەرخۆش بوۋبوۋ و دىناى

جوانتر و پرشنگدارتر هاتبووه بهرچاو.

ئەو کاتەى هەزارولا خۆى گەنج بوو، پىى سەىر بوو چۆن ئەو خەلکە دەتوانن بژىن بى ئەوەى رەگ و رىشالیان بەزەویدا رۆچوو بى؟ چۆن بەدەورى هەزارولادا دەسوورپنەوه؟ بەلام پاشان خۆى لەگەل هەموو ئەمانەدا راهینابوو، شتیک نەتوانى تى بگا یان لىكى بداتەوه با هەر بىرى لى نەکاتەوه چىترە. هەرچۆنیک بىت، کەس نەبوو وەلامى پرسىارەکانى بداتەوه. بەلام ئەمرۆ پەرچوووک رووى دا! هەزارولا بىنى پىوه نا هەتا ئەوەى سەرخۆش بوو. لەناکاو نامۆبى ئەو خۆشاوه بیانىبەى ناسى. ئىدى لەمەودا سەرسام نابى ئەگەر خەلکەکەى دەورپشتى خۆى بىنى یەکتریان لە ئامیز گرتى یان یەکتەر رابمووسن، بگرىن، راوى یەکتەر بنىن، کووکە و هەرا بکەن، پى بکەن، گۆرانى بلین، یەکتەر بگرن و بەدەورى هەزارولادا سەما بکەن. هەزارولا سەرسام نابى ئەگەر بىنى بە چ ماندووونیک کفیقرىبەکە دەشۆن و چۆن بەرێزەوه لەم خۆشاوه سەىرەى پر دەکەنەوه. بەلئى ئىستە هەزارولا لە هەموو شتیک گەشت. زۆرى حەز دەکرد، ئەمىش وەک ئەوان گۆرانى بلئى، باووش بگرىتەوه و ماچ بکا، بگرى و بەو ناوهدا رابکا و سەما بکا. بەلام ئاخۆ هەزارولای بى دەرەتان دەتوانى شتى وا بکا! هەرچىبەک بى هەزارولا بنەدارە نەک مرۆف. بۆیە ئەوەى لە دەستى هات کردى، هەتا بەیانى هەژایەوه و منگەمنگى کرد. بەیانى هەستى کرد شتیکى سەىریان سەرەواندە کەلەکەى. هەستى بەهیچ ئىشتیک نەکرد، بۆیە هیچ گووى پى نەدا. ئەوجا هەستى بەدەنگىکى تر کرد سەرەواىە لایەکەى ترى، گووى نەداىە ئەمىش. ئىتر بۆ ماوەى ساتەوختیک یان پتر، گرمە و لىدانى بى ژمارى بەسەردا بارى. لە کۆتاییدا هەستى کرد گراناىبەک لەلای چەپىبەوه کەوتە سەر لای راستى. گرانتر بوو، ئەوجا شرىخەبەک هات، بەلاداهات و زرمەى لى هەستا. سەرەتا بەخەوالووى نووشتایەوه، ئىدى بەبەدەسەلاتى رەتیکى برد و کەوتە سەر زەوى. دواتر هەستى بەشکان و لەبەرىبەک ترازانى دەست و بال و شان و جومگەکانى کرد و ئىسکەکانى هەپرون بەهەپرون بوون. هیشتا هەستى

به‌ئازاریکی ئه‌وتق نه‌کرد. چاوه‌کانی خستنه سه‌ریه‌ک و که‌وته خه‌ویکی شیرین و قوول.

«هسته، نینا، هسته!» داپیره به‌ئاگای هینام. «ئهانیا، هه‌زارولای برییه‌وه. توش ده‌ست بده ته‌وره‌که و هه‌رنه‌بئ پهل و پۆیه‌کانی برووتینه‌وه.» گوتی و چووه ناندینه‌که.

شه و به‌فر باریبوو، گوند ده‌تگوت بووکی ژیر تارایه و ئاماده‌یه بۆ کلێسای به‌هن. هه‌زارولای له‌نده‌هۆری پهل و پۆ تیکشکا و مینای مردوو به‌سه‌ر (مه‌رانی) یه‌که‌دا که‌وتبوو. به‌ده‌روونیکه‌ خه‌مباروه به‌ (مه‌رانی) یه‌که‌دا هه‌لگه‌رام. پێش ئه‌وه‌ی لک و پۆیه‌کانی بېرمه‌وه تاویک له‌سه‌ر بالای داره‌که دانیشتم. دانیشتم و به‌وردی سه‌رنجم دایه هه‌زارولا و له شوینی خۆم سیس بوومه‌وه. ده‌ماره‌کانی داره‌که‌که‌وتووکه‌که‌ خۆشاویکی سووری رهنگ خۆینینی لئ ده‌چۆرایه‌وه.

«داپیره!» هاوارم کرد.

«چیت ده‌وی؟» پرسیری کرد و سه‌یریکی ده‌ره‌وه‌ی خانوه‌که‌ی کرد.

«تاویک وه‌ره ئیره.»

«چی رووی داوه؟»

«وه‌ره ئیره و خۆت بیبینه.»

«ئمه‌ چیه‌؟» پرسیری کرد.

«له‌وانه‌یه ئمه‌ خۆینی داره‌که بیت،» به‌ده‌نگیکه‌ تاساوه‌وه گوتم.

«شتی و نا‌بیت، ئیسته مانگی به‌فرانباره و دار و ده‌هن هه‌موویان کپ و ماتن، هه‌تا مانگی ئاخه‌لئوه ئاو سه‌رناکه‌وی،» داپیره گوتی.

په‌نجه‌که‌له‌ی خسته ئاو شله سووره‌که و بۆنیکه‌ی کرد، پاشان به‌ترسیکه‌وه سه‌یری کردم.

«کفیفرییه‌که هه‌لده‌وه!» پتی گوتم.

«ئاي لەم پیت و فەر و پەر جوووی لە ئاسمانەوہ بۆ ئیمە هات. دایکی تیرەیی
مرۆف، نەینۆکی راستی... مێرەمی پاکیزە بەزەییی پیماندا هاتەوہ و بەکردەیی
خۆمانی لەگەڵماندا نەکرد، ئیمەیی بەندەیی بەدکار!» داپیرە لە خوا پاراپیوہ،
دەنگی نووسابوو. دانەوییە سەر چۆکان و دەستی بۆ ئاسمان ھەلبری.

ھەزارولا بەم سەرمايە چاوەکانی کردوہ. لەم بارە نائاسایییە ئەودا، دنیا
بەرەواژ دیار بوو، سەرسام بوو. سەرەتا گلەییی لەم خۆشاوہ کرد کہ بووبووہ
سۆنگەیی ئەم رووداوہ. پاشان ئەو کورپە وێڵ و خەمبارەیی بینی لە ژوور
سەرییەوہ دانیشتبوو، سەری خستبووہ سەر دەسکی تەرەکە، بەولاوہتریش،
لەتەک کووپەکەدا ژنیکی رەشپۆش دەستی بەرەو ئاسمان بەرز ھەلبریوو و
لەسەر بەفرە ژۆر سپییەکەدا دانیشتبووہ سەر چۆکان.

ھەموو ئەو شتانەیی بینی و ئیتر تۆ گەیشت کہ خۆی، (ھەزارولا) مردووہ.

چاوەکانی خستنە سەریەک.

ئەمجارە ھەتا ھەتایە.

^۱ نینا: لە بەشی رۆئاوای جیۆرجیادا وەک نازناو بۆ مندال دیتە گوتن. ^۲ مەرانی: کۆگەیی
دەرەوہی مال. ^۳ ئۆدە: جوړە خانوویکی جیۆرجیایە لەسەر کۆلەگەیی بەرز دروست دەکرێ.
^۴ باتۆنۆ: نیشانەیی ریزگرتنە کاتی ئاخووتن لەگەڵ پیاودا. ^۵ کالباتۆنۆ: نیشانەیی ریزگرتنە
کاتی ئاخووتن لەگەڵ ئافرەتدا.

.....

نۆدار دومبازدی

سالی ۱۹۲۸ لە تەبلیسی لەدایک بوو، جیۆرگنوس و درامانوسە،
یەکەمین کورتە جیۆرگی بەناوی کوری لادی لە ۱۹۵۸دا بلابووہتوہ،
کتیبەکانی تری: داپیرەم و ئیلیکۆ و ئیلیتاریۆن و من، ھەتاو دەبینم،
خەم مەخۆ داپەگیان، ئالای سپی و یاسای نەمری.

.....

تاقیکردنهوه

ئاسیلی شوکشین *

«بۆچی دوواکهوتی؟» پرۆفیسۆرهکه بهتیژی و توورهبیییهوه لینی پرسى .
«من... بمبووره... یهکراست لهسهه کارهوه هاتم... ئهركیکى بهپهلهم ههبوو...»
قوتابییهکه گهنجیکى کهته و بهکهلهش، دهموچاوئیکى رووخۆش و ئیسک
سووکى ههبوو، بهدوودلئى لهبهر دههگهئى ژوووری تاقیکردنهوهدا وهستاوو.
چاوهکانى زیتى و وریاییان دهنواند .

«پهپیهکه ههنگره و ژمارهکهیم پى بلی!»

«حهفده.»

«پرسیارمهکان چین؟»

«یهکهمیان: داستانى پهلاماردانى ئیگۆر. دووهمیان...»

«پرسیاریکی چاکه.» پرۆفیسۆرهکه ههستی بهگراناییی توهربیییهکهئى خۆی
کرد. پهژىوان بووهوه.

«خۆت ئاماده کرد؟»

قوتابییهکه بهسهه پرسیارهکهدا نوشتایهوه و کهوته بیرکردنهوه.
پرۆفیسۆرهکه وچانئیک تپی راما. له تهمهنى دوور و درێژی خۆیدا بههزاران
کوره گهنجى وای بینییوو. بهردهوام بهچاوى قوتابى سهیری کردبوون، بهلام
له راستیدا ههه یهکئیک لهوه ههزارهزیلهیهت بگرتایه لهوانى تر نهدهچوو،
هههموویان له یهکتر جیابوون. خهیاڵ بریدییهوه، "ژیان دهپوات و ههموو شت
دینه گۆران. جارن پرۆفیسۆر بهخۆیان دهگوت مامۆستا... بهلام ئیسته

پرۆفیسۆرین و بەس".

«پرسیارت نییە؟»

«نا، نەخێر... سوپاس.»

پرۆفیسۆرەکه بەرەو پەنجەرەکه وەر سوورا و هەنگاوی هەلەینا، ئەوجا جگەرەیهکی داگیرساند.

ویستی جاریکی تریش لەبارە ی پرۆفیسۆرەکانی جارانهوە بێر بکاتەو. بەلام لە جیاتی ئەو سەرنجی لە شەقامەکه گیربوو.

تەواو ئێوارە داهاتیوو، بەلام شەقامەکه هەر ژاوەژاوی بوو. ورشە و هاژە ی ترامپک هات. لە سەرتیلە ی شەقامەکه دا پریشکی سوور لە وایەرەکانی کارەباوە بەرزبوووە. کۆمەڵێک ئۆتۆمۆبیل لە بەردەم ترافیکی لایتەکه دا کەرەسیسەیان کرد. لایتە کهسکه که تریسکه ی دا، ئۆتۆمۆبیلەکان بەرەو پیش تەکانیان دا و هەلمەتیان برد. بەدریژایی پیادەرۆیهکه دا خەلک بەتەقلە کوت هەلیان دەکوتا.

«سەیره!» پرۆفیسۆرەکه خەیاڵ بردیەو. «باشە ئیمە بەرەو کوێ لە یەکیبەنە وا هەییتمان لێ کردوو؟ وا دیارە بۆ هیچ کوێیەک نییە، بەلام بەراستی...»
«ئەحم...» قوتابییەکه شلە ژابوو.

«ها ئامادە؟ فەرموو...» پرۆفیسۆرەکه رووی لە پەنجەرە وەرگێرا. «وا گویم بۆ شل کردووی...»

قوتابییەکه تیلە کاغەزەکه ی لە نیوانی پەنجە ئەستور و بەگریوگۆل و لەرزۆکهکانیدا توند گرتبوو.

هەستی بەشلەژاوی قوتابییەکه کرد. (بەلام بۆ! پتویست بەشلەژان ناکات)

«داستانی پەلاماردانی ئیگۆر بەرەمیکی بەرز ی هونەرە،» قوتابییەکه دەستی پێ کرد. «شاکاریکی رەسەنە، لە بەرەو دواپیهاتنی سەدە ی دوازدەمدا

نووسراوه. بنووس له‌م به‌ره‌مه‌یدا خولیا و مرازی خه‌لکی ره‌نگاندووه...

له سه‌ر و سه‌کوت و کاپ‌تلکی گه‌وره‌ی قوتابییه‌که راما. به‌مه‌زنده‌ وای بۆ چوو که بنووسی (داستانی ئیگۆر) یش ده‌بی کورپیکی گه‌نج، زۆر گه‌نج بوویی، ئیسک سووک و بلیمه‌ت وه‌ک لیرمنتۆف.

«له‌و سه‌رده‌مه‌دا میرانی رووس یه‌کگرتوو نه‌بوون... به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، رووسیا یه‌کگرتوو نه‌بوو، ئیدی به‌م شیوه‌یه‌ پۆلۆنه‌کان شالایوان بۆ رووسیا هینا،» قوتابییه‌که لپوی خۆی کرۆشت و نیوچه‌وانی گرژ کرد. ده‌بی خۆشی زانیییتی وه‌لامه‌کانی بی سه‌روبه‌ر و کرچ و بی له‌زهن. خوین زایه‌ روومه‌تی و له‌ شه‌رمانه‌ سوور هه‌لگه‌ران.

«نه‌یخویندووته‌وه!» پرۆفیسۆره‌که سه‌رنجیکی پر له‌ توورپیی و رکی گرته قوتابییه‌که. «نه‌یخویندووته‌وه، ته‌نیا پێشه‌کیه‌که‌ی نه‌بی، هه‌ی به‌ر نفری ئیبلیس که‌ون. ئەه‌یه‌ ئەنجامی خویندنی به‌نامه!» کاتی خۆی پرۆفیسۆره‌که دژی خویندنی - به‌نامه‌ بوو، ویستی وتاریک له‌مباریه‌وه بلاو بکاته‌وه. به‌لام وتاره‌که‌ی خرایه‌ پشتگوێ. هه‌ندێ که‌س له‌ ترسانه‌ هه‌تره‌شیان چوو. وتیان "چیته‌؟ ئەمه‌ چی ده‌که‌ی؟ ده‌فه‌رموون! میران یه‌کگرتوو نین!"

«چاوێکم پێیدا خشاندوووه... ئەحم...»

«شه‌رم و شووره‌ییت به‌خۆت نییه‌؟» ده‌نگی مامۆستایه‌که مه‌ندیکی دلتۆقین بوو. چاوه‌روانی به‌رتکه‌ی قوتابییه‌که بوو. قوتابییه‌که له‌ شه‌رمانه‌ هه‌ردوو لاروومه‌تی سوور هه‌لگه‌ران.

«هه‌لم نه‌بوو، پرۆفیسۆر سه‌رگه‌رمی کاریکی تر بووم... ئەرکیکی به‌په‌له‌م هه‌بوو...»

«بایی مووه‌ک چیه‌ پێوه‌ندیم به‌کاری تۆوه‌ نییه‌. ئەگه‌ر راستت ده‌وێ من سووم له‌وه‌ ده‌بیته‌وه‌ که‌ گه‌نجیک، گه‌نجیکی رووس، هه‌لی ئەوه‌ی نه‌بی گه‌وره‌ترین شاکاری ئەه‌ده‌بیه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی بخوینیته‌وه، من زۆر به‌په‌رۆشی ئەمه‌م.»

پرۆفیسۆرەكە جارىكى تروش بەركىكى خەست و خۆلەوه له كوره گەنجە
تيرۆتەسەلەكه راما .

«تۆ بەئارەزووى خۆت هاتى بۆ خويندن؟»

«بىگومان.»

«وات دەزانى چۆنە؟»

«چى؟»

«خويندن! يان هەروا بۆ كەشوفش هاتى؟»

«وچانىك لەيەكتريان روانى .

«پتويست بەمە ناكا.» قوتاببيەكە بەشىنەيى گوتى و سەرى بەردايەوه .

«پتويست بەچى ناكا؟»

«پتويست ناكا ئاوها بى...»

«زۆر جوانە!» پرۆفیسۆرەكە دەستى بەبۆلەبۆل كرد، شەپكى

بەكەشكەژنۆيدا كيشا و هەستايەوه .

بەتەوسىكەوه، «زۆر جوانە! تەواوه، ئاوها نابم، تۆ شەرم و شورەيبت

بەخۆت هەيە؟»

«بەلى.»

«باشە، سوپاس بۆ خوا.»

تاويك كرى و بىدەنگ بوون، پرۆفیسۆرەكە بەرەو لای تەختەپرەشەكە

وهرسوورا و چەند هەنگاويكى هەلپينا . پيشى دەخواردەوه و سەرى بادەدا،

تەواو دەمارگير بووبوو، وەك گەنجىكى بەگوي دەهاتە بەرچاو .

قوتاببيەكە كروشكەى كردبوو و لە پرسيارە (چاك)ەكەى دەروانى...

وچانىكى وەرپسكەر و بىزەستين بوو .

«پرسیاریكى ترم لى بكە!»

«داستانى ئیگۆر لە سەدهى چەندەمدا نووسراوه؟» پرۆفیسۆرەكە كه توورە

بووايه، وهك مندائىكى سرک و بزۆ ددهاته بهرچاوان.

«سهدهى دوازدهيم - له بهرهو كۆتاييهاتنى سهدهى دوازدهيمدا»

«راسته، مير ئىگۆز چىي بهسهر هات؟»

«مير ئىگۆز بهدىل گىرا.»

«راسته، مير ئىگۆز بهدىل گىرا. ههى بهنهفرهت بن!» جارىكى تروش شهپىكى بهكشكهژنۆيدا كيشا و سهرىكى بادا. زۆر دلتنهنگ بوو لهوهى ميرئىگۆز بهدىل گىرا، ههروا لهوهيش كه وتووێژ له بارهى ئهرووداوه گرینگهوه، بهشيوهيهكى ئاوها بى تان و پۆبيت.

پرؤفيسۆرهكه نهپدهزانى تيز و كالته بكا، بگره بهراستى دهمارگير و سهرگران بووبوو. پهژيوان بووهوه لهوهى قوتابيهكهى لهم تيز و گهمهيه ئالاندبوو. ههست و نهستى نالهبار بوون، له ئاست قوتابيهكهدا تهواو تاوگير بووبوو، بهلام لهگهڵ ئهوهيشدا بهزهيبى پيدا دههاتهوه.

«بهلى، زۆر نهستهم و نالهبار بوو! بهلام مير ئىگۆز چۆن بهدىل گىرا؟»

«چهند وهردهگرم بۆمى دانى و ئيدى بهسه خۆت ماندوو مهكه.»

قوتابيهكه ئهمهى گوت و ههستايهوه.

ئهم بهرتهكه كتوپره پرؤفيسۆرهكهى سارد كردهوه. پيرهمير له شوينهكهى خۆى دانيشتهوه.

«باشه با لهبارهى ميرئىگۆزهوه بدويين، پيم بللى ههست و نهستى مير

ئىگۆز له ديليهتيدا چۆن بوو؟ بۆ وهستاوى، دانیشه!»

بهلام قوتابيهكه هه بهپتوه بوو.

«چهند وهردهگرم بۆمى دانى، بمكهوينه،»

«ميرئىگۆزى ديل چۆنى بير دهكردهوه؟» پرؤفيسۆرهكه هاوارى لى ههستا و

شيتگير بوو. «رووسيك بهدىل گىرابى چۆن بير دهكاتهوه؟ ناكا ئهمهش تى

نهگهى؟»

قوتابییەکه دەمیک بوو بەپتووە وەستا بوو، چاوە روون و گەشەکانی بی
ترووکە لە پرۆفیسۆرەکه بریبوون.

«ئەمە دەزانم.» گوتی.

«ئێ، دەباشە، چی دەزانی؟»

«من خۆم بەدیل گیرابووم.»

«چۆن؟ لە کوێ؟»

«لە لای ئەلمانەکان.»

پرۆفیسۆرەکه چاویکی سەرتاپتگری بەقوتابییەکه دا گێرا، جارێکی تریش
بۆی دەرکەوتەووە که دەبی بنووسی (داستانەکه) کۆرە گەنجیکی چاوەگەشی
چاوەکوژەکهیی بووی.

«بەینیکی زۆر بەدیل بووی؟»

«سێ مانگ.»

«دووایی چی؟»

جارێکی تریش لەیەکتربیانی رووانی و چاویان بەسەر چاوی یەکتەرەووە
گیرسایەووە. هەردووکیان هەراسان بوو بوون.

«دانیشه، بۆ بە پتووە وەستاوی؟» پرۆفیسۆرەکه گوتی. «هەلاتی؟»

«بەئێ.» قوتابییەکه دانیشتەووە. جارێکی تریش پەڕەیی پرسیارەکهی

هەلگرت و تێی رووانی. زۆر بەپەله بوو بۆ رویشتن.

«چۆن هەلاتی؟ ئەمەم بۆ باس بکە.»

«شەو بوو، مانگی ئادار،»

«بەدریژی، بەدریژی،» پرۆفیسۆرەکه گرژ بوو. «کۆری گەنج، فێربە چۆن

چیرۆک بگێریهوه. ئەمە شتیکی دەبی هەموو خەڵک فێری بێن، حەز لە

رووالهتە ئاساییهکهی ناکەم. حەزم لە روو سايكۆلۆجییهکهیهتی. چۆنت بیر

دهكردوهه؟ زور سهخته مرؤف بهديل بگيرئ، وا نييه؟» تيروانيني
پرؤفيسؤرهكه گرژ و مؤن و شيرينيش بوو.

«چؤن بهديل گيراي؟ بريندار بووي؟»

«نهخير، گهمارؤ دراين... ئهمه بهسهرهاتيكي دوور و دريژه پرؤفيسؤر.»

«كابرايهكي چهند بهپهلهيه!»

«من بهپهله نيم، بهلام...»

«كه بهديل بووي دهرساي؟...»

«بيگومان دهرسام.»

«بهلئ وايه.» پرؤفيسؤرهكه ئهم وهلامهئ سهبارت بهچهند شتيكهوه بهدل
بوو. جگهرهيهكي داگيرساند. «بهلئ پيم وايه بيرت له گوندهكەتان دهكردوهه؟
له دايكته؟ ئهو كاته تهمنت چهند دهبوو!»

«ههژده سالي بووم.»

«بيرت له گوندهكەتان دهكردوهه؟»

«من خهلكي شارم.»

«بهراستيه! نازانم بو پيم وابوو خهلكي گوند بيت. وا بزائم...»

پشوويك بيدهنگ بوون. قوتابيهكه ههر سهيري پرسياره دزيوهكهئ دهكرد.
پرؤفيسؤرهكەش گهمهئ بهدارجگهره درهوشهدارهكهئ دهستي دهكرد، پاشان
سووكه سهرنجيكي دايه قوتابيهكه.

«له نيواني خؤتاندا باسي چيتان دهكرد؟»

«له كوئ؟» قوتابيهكه سهريكي ههلبري. ئهم پرسياره تهواو تنگاوي كرد.

«له سهريازگهئ بهديل گيراوان؟»

«هيچ، باسي چي بكهين!»

«ئاي ئيبليس، بهلام ئهمه زور تهواوه!» پرؤفيسؤرهكه له پريكتا ههلقوو و

ههستايهوه. دار جگه ره که ی ئه م دست و ئه و دست پى ده کرد و به دورى
سه کۆيه که دا ده خولايه وه. «ئمه زۆر راسته، ناوت چيه؟»

«ئمه راسته. تى ده گه ی؟»

«چى راسته؟» قوتابيه که سووکه گرژينه وه يه که کرد و پرسيا ره که ی له سه ر
میزه که دانا. وتووێژه که که وتبووه باریکی سه ير و قوتابيه که به ته و اوى
نه يده زانى چى بکا.

«زۆر راسته که قسه تان نه ده کرد. له وى باسى چى دیته کردن؟ زۆر زۆر
راسته، بيگومان. ده بى مروؤف له بهر چهنگى دژمندا ده مى خوى بيه ستى و
ورته ی له زار ده رنه يه، شتيكى ژيرانه يه. باشه چ جار يک شارى (کيف) ت
بينوه؟»

«نه خيرا!»

«گه ره کيک له وى هه يه پى ده لى ن پۆدۆل. به شتيكى ئه و گه ره که زۆر به رزه.
له ويوه هه تا چاو هه تر ده کا ديمه نى جوانت لى دياره. که يه که م جار بينيم،
وام ده زانى له رۆزانى به ريوه هه ر له وى ژياوم، نه ک له م ژيانه، بگه ره له
سه رده مانتيكى کۆنه وه. سه دان سالى پيشتر، تى ده گه ی؟»

رهنگ و روى پرؤفيسۆر گرژ و ئالۆسکا بو، وه ک بلایى زۆر به کلۆلى له
بابه ت شتيكى شاراووه بدوى. ئیسته ش ده ترسا، يه که م: نه وه کا قوتابيه که
لى تى نه گه يشتبى، دووهميش: چونکه له قسه کانى خوى په ژيان بو.
به چاويكى پر له ترس و ته زوو سه رنجى قوتابيه که ی دا. ده يو يست له يه ک
کاندا رووخۆش و رووگرژيش بى.

قوتابيه که شانیکى بۆ هه لته کاند و گوتى:

«خۆت ده زانى شتيكى ئالۆزه، پرؤفيسۆر.»

«به لام چى ئالۆزه؟» پرؤفيسۆره که جار يکی تر هه نگاوى به ناو ژووره که دا
هه لينا. په ژيان بو، به لام چ شتيک نه بو بهر له ريژهنى وشه بگريت.

بەدەنگىكى بەرز و بەشىۋەھىيەكى ورد گوتى: «دەتگوت سەردەمانىكى زۆر زوو، لە رۆژانى ئىگۇردا بەۋىدا رۆيشتووم. ئەگەر وەك ئىستە بووايەم دەمگوت دەردە پىرىيە بەلام ئەگەر تەنانتە گەنجىش بووايەم ھەست و نەستم ھەر وا دەبوون. تى گەيشتى؟»

وچانپىكى سەرسرمىن رابورد، ھەردووك لە يەكتىريان رووانى. دەتگوت جەوسەرى وتوۋىژەكەيان لەدەست بەرەللا بووھ.

«تى ناگەم!» قوتابىيەكە بەچرىپەيەكەۋە گوتى: «پىتوھندى پۇدۆل بەم شتانەۋە چىيە؟»

«چونكە ئاماژەكردنەكەتم سەبارەت بەقسەنەكردن زۆر بەراست زانى. من چ جارىك بەدىل نەگىراوم، تەنانتە نەچومەتە شەرىش. بەلام لەۋى، لە پۇدۆل، بەشىۋەھىيەكى زۆر سەير ھەموو شتىكم لە بارەى شەرەۋە بۆ بەدەرکەوت. بۆ نمونە تى گەيشتم، كاتى بەدىل دەگىرتى دەبى ورتەت لە زار دەرنەيە و لە نىۋانى خۇتاندا باسى ھىچ نەكەن. نەك تەنيا لەكاتى لىنۆژىنەۋە، بگرە لە كاتى ئاسايىشدا - دەتوانم زۆر شت لەم بارەيەۋە بخۆيىنەۋە - ھەرۋەھا چەند جارىك بىرم لەۋە دەكردەۋە چۆن بەسەر پاسەۋانەكاندا زال بىم. باشتىن شت ئەۋەيە زارەترەكىيان بگەى، پىۋىستە بەپىدزكە لىيان بچىيە پىش و خۇتياں لى مەلاس بەدى. «تكاپە سات چەندە؟» ئەۋ يەكسەر دادەچلەكى، تۆش رامالى بۆ ببەى و سوارى سەر و كۆكلى بىي،»

قوتابىيەكە بزەيەكى ھاتى.

«چىيە پەرتاۋ دەكەم؟» پىرۋىسۆرەكە سەيرىكى قوتابىيەكەى كرد. گوتى ھەلخست بۆ ئەۋەى بەلكو دەنگىكى بەرزى دلخۆشكەرى بىتە گوتى «نا، نا، پىرۋىسۆر! ھەموو ئەم شتانە بىر و سەرنجى باشن.»

قوتابىيەكە بەپەلە گوتى: «بۆچى؟ وا بزانم لە مەبەستت گەيشتووم!»

پىرۋىسۆرەكە تى گەيشت قوتابىيەكە ھەر ھىچى لى ھالى نەبوۋە، بەخۇيدا شكايەۋە، بەلام حەزى دەكرد نەختۆكەيەكى تىشى بۆ روون بكاتەۋە.

«لهبەرئەوهی ولاتەکهمان گەلیک جار چوووته مهیدانهوه و جاری شه‌ری داوه. شه‌ری گه‌وره و گران. زۆربه‌ی هه‌ره زۆری ئەم شه‌رانه‌ش سه‌رجه‌م خه‌لکیان تۆ گلاوه و چه‌رمه‌سه‌ره‌ی زۆریان به‌سه‌ر هاتوو. ته‌نانه‌ت ئەو که‌سه‌ی نه‌چوووته کۆری شه‌ریش هه‌ستی به‌بارگرانی و په‌ژاره‌ی خه‌لکه‌که کردوو. من ئەم شتانه‌م له کتیبیان ده‌رنه‌هیناوه، خۆت ده‌زانی. هه‌ر له نه‌دیته هه‌ستم پێیان کردوو و بروام پێیانه»

دوای ئەوه هه‌ردووکیان به‌نیکی ته‌واو بێده‌نگ بوون، له‌یه‌ک دا‌بران. هه‌ر چۆنیک بۆ ده‌بوو بگه‌رینه‌وه سه‌ر بناوانی با‌به‌ته‌که (داستانی په‌لاماردانی ئیگۆر) و چۆنیه‌تی گۆی پینه‌دانی ئەم شا‌کاره له‌لایه‌ن قوتابیه‌که‌وه. به‌لام پرۆفیسۆره‌که نه‌یتوانی خۆی له‌م دوو پرسیاره‌ی دوای بپۆڕی.

«به‌ته‌نیا هه‌لاتی؟»

«نه‌خێر، چه‌وت که‌س بووین.»

«پێم وایه به‌پیریکی گه‌وجی درێژدا‌درم تۆ ده‌گه‌ی؟ وا نییه!»

«بێگومان، نه‌خێر، شتی وا نییه!» قوتابیه‌که سه‌ور هه‌لگه‌را، ده‌تگوت هه‌ر به‌راستی ئاوه‌ای بیر کردوووته‌وه، «به‌راستی پرۆفیسۆر قسه‌کانت زۆر به‌جین.»

دلی پرۆفیسۆره‌که دا‌چله‌کی.

«زۆر باشه سه‌رباز، دلشادم له مه‌به‌ستم گه‌یشتووی، بێگومان ده‌بی (داستانه‌که) بخوینیه‌وه. به‌م بۆنه‌یه‌وه دانه‌یه‌کی زیاده‌م له‌لایه، پێشکیشتی ده‌که‌م... ساکه‌که‌ی هه‌لگرت و دانه‌که‌ی (داستانی په‌لاماردانی ئیگۆر)ی ده‌ره‌ینا، تاویک داما، ئەوجا به‌بزه‌یه‌که‌وه له قوتابیه‌که راما.

«دلنای به‌پیریکی گه‌مزه‌م تۆ نه‌گه‌یشتووی؟»

«بێگومان وا تۆ نه‌گه‌یشتووم پرۆفیسۆر!» قوتابیه‌که به‌ده‌نگی‌کی به‌رز گوتی.

«باشه.» پرؤفیسۆر بهخیرایی شتیکی لهسهه بهرگی کتیبهکه نووسی،
ئەوجا کتیبهکهی دایه دەستی قوتابییهکه. «ئێسته مهیخوینهوه، دهتوانی له
مالهوه بیخوینیتهوه، ئاگات لی بوو ئەمرۆکه چۆن وهک زاوایهکی نابەلەد
شلەژابووم. ههندیك جار ئەم شته ئەنجامی دلتهزینی دهی.»
قوتابییهکه نهیدهزانی له بهرامبهری ئەمه دا چی بلی. شانیکی ههلهتهکاند.

«ههر ههوتتان بهزیندووویی گهیشتنه چی؟»

«بهلی»

«نامه بۆ یهکتر دهنوسن؟»

«نهخیر، خۆت دهزانی...»

«بیگومان دهزانم. ئەمه شتیکی رووسانهیه، هیشتا ناتهووی (داستانهکهه)
بخوینیتهوه که ههست بزۆینترین داستانی رووسه!

لهو دیو (سولا) حیلە ی ئەسپه،

لهره ی زهنگی سهرفرازیش له شاری (کیف)،

له (نۆفگۆرۆد) فیهقهکیشانی زورنایه،

له (یۆتقل) ئالاھه لانه،

ئەمه چۆن بوو؟» پرؤفیسۆرهکه پهنجیهکی بهرهو ژوور بهرز کردهوه بۆ
ئەوهی گوی بۆ زینگانهوهی دووا دهنگهکانی ئەو داستانه نازداره بگری.
«دهفتهری تاقیکردنهوهکانتم بدی!» دهفتهرهکهی دای، ئەویش شتیکی تیدا
نووسی، دهفتهرهکهی داخست و دایهوه دهستی.

«خوا حافیزا!» پرؤفیسۆرهکه بهبیزاریهوه گوتی.

قوتابییهکه ژووری پۆلی بهچی هیشت و چوو دهروه، ئارهقهی نیوچهوانی
سرییهوه، تاویک له دالانه چۆلهکهدا وهستا، چاوی له زهوی بری. دهفتهری
تاقیکردنهوهکهی هیشتا بهدهستهوه بوو. دهرسا سهیری بکات. دهبی چیی بۆ
دانایی، (باش) یان (زۆرباش)، شهرمیك دای گرت. بییری کردهوه، لهوانهیه

(مامناوهندی) بهس بیت. ئاورپکی دەرگای ژووری پۆلی دایهوه و دهفته رهکهی کردهوه، بهسامیکهوه تیی راما. جارپکی تر ئاورپی دەرگهی ژووری پۆلهکهی دایهوه، بزیهکی هاتی و لپی دا رویشت. له دهفته رهکهدا (خراپ)ی بۆ نووسیوو.

له دهرهوه کتیبهکهی بیر کهوتهوه، کردییهوه و پیشکیشهکهی خویندهوه:
بخوینه لاوۆ، بخوینه، ئەمەش کاریکی هینده ئاسان نییه.

پرۆفیسۆر: گریگۆریهف

قوتابییهکه ئاورپکی پهنجهرهکانی ئامۆژگهکهی دایهوه. پتی وابوو له بهردهم یهکتیک له پهنجهرهکاندا پرۆفیسۆری بینی. جا بهراستی ئەو کاته پرۆفیسۆرهکه له بهر یهکتیک له پهنجهرهکاندا وهستاوو، سهیری شهقامهکهی دهکرد و بهسهاری پهنجه تک تک له میناکهی هدا و بیرى دهکردهوه.

.....
فاسیلی شوکشین

سالی ۱۹۲۹ له دایک بووه. بنووس و خوینۆن (ئهکتهر) و دهرهینی فیلمه. چیرۆک و رۆمانهکانی ئەمانه: من هاتووم ئازادیت بدمی، بنهمالهی لیۆباخین، لهوێ له دوور، کورانی ولاتی من. لهگهڵ شانۆنامهی (مرۆفی بههێز)دا. سالی ۱۹۷۵ له لووتکهی داهینان و ریزهوی نووسیندا کۆچی دوايی کردوه.

بابیشیڤ

کریگۆری باکلانۆف *

له پۆلهکهی ئیمهدا، پۆلی شهشه می (ب) له فیرگه، کورپکی کوله بنه ی بهخۆوه هه بوو (بابیشیڤ) یان پی دهگوت، ئهو کوره به دهست دهردیکی بهمهترسییه وه ئازاری دهکیشا. مندال له تمههنی سیزده سالیدا ههست و سۆزیان بۆ دهردهدار و لهشبه باران ناجوولۆ، پیدیان وایه بویر و بی دهردهست و تهرازووی ئاکووفی و دۆستایهتین. ئهگهر یاریی فووتبولینمان بکردایه ئهوا بابیشیڤ له تهک گۆله وه دهووستا، له دووره وه پپی بهزهویدا دهکیشا و بهکاوهخۆ دهیگوت: «نه بوو!». ئهگهر گۆلپاریزه که گۆلیکی لی بهاتایه کردن ئهوا (بابیشیڤ) مان له وێ هه لدهبری، وهک بلی هۆی بی بهختیمان ئه و بووی. کچیک له پۆلهکهی ئیمهدا هه بوو، دهمازانی بابیشیڤ خۆشی دهوێ بهلام ئه و شهرمی له بابیشیڤ دهکرد و خۆی لی دهبوارد نهبادا ئیمه پپی پی بکه نین. پاشان کتوپر هه وایک هات گوتیان بابیشیڤ مردووه، ده بوو ئیمه ش هه موومان بۆ ناشتنی ئه و بچین.

که سه به مردنی بابیشیڤ سه رسام نه بوو. ئه و به ردهوام له فیرگه به دهر بوو. ههروهها ئه و به مردنی خۆی نه مریی ئیمه ی ئیسپات کرد، چونکه ئه و وهک ئیمه مانان نه بوو، دهردهدار بوو، به ردهوامیش نه خۆش دهکوت له کاتی کدا ئیمه له شساغ بووین.

رۆژی دواتر، دوو لۆری بهخۆ و بهشریتی په رۆی سوور و رهشی ئهم تهنیشت و ئه و تهنیشتیان و تهخته کورسیی پاشکۆیان، هاتنه ناو گۆره پانی فیرگه وه. تیپی ساز و سه متوور خۆیان هه لدایه ناو یه که مین لۆری و لپی

دانیشتن، ئەو تىپە تايبەت بوو بەو شاگردانەى ھەمىشە پلەى نزميان لە تاقىکردنەودا دەھتئا، يان بەدوو سالان پۆلىكىان دەبرى. بەردەوام ماوھىەكى زۆر پىشى رۆژانى بۆنە و ئاھەنگ خۆيان لە پۆل دەدزییەو، بەو دەنازین لە خەلكى تر جودا بن. لەژىر پىپلىكانەكەدا دادەنىشتن و لە ئامىريان دەژەنى. ئىستەش وا خۆيان لە لۆرى بارکردوو و دانیشتوون، ھەرىكە و لە شوینى خۆیەو بەنارىكۆپىكى دەستیان کردوو بە ژەنن و كەف لە لالیویانەو دەردەپەى. كچانىش لەسەر كورسىیە تەختەكان دانیشتوون و ھەرىكەى باوھشە گۆلىكىان لە ئامىز گرتوو.

سەبارەت بەھەندىك ھۆ، لۆرىیەكان ماوھىەكى زۆر بەرپى نەكەوتن، شاگردەكانى تر لە پەنجەرەكانەو سەرھەتاكىيان دەكرد. ئەوان ھەموویان لە ژورەو بوون ھەر ئىمە نەبى، ھاوپۆلىكىمان مردوو و بۆ ناشتنى دەچىن. سەرەنجام، ھەردوو لۆرى بەرپى كەوتن، كاتى بە ناو شاردا تى پەرىپىن گوتمان با سروودى (پىشەروى بچكۆلەى دیدەوانى) بەدەنگى بەرز بلێنەو، بەلام ئەم شتە نەدەگونجا، دەزانى بۆ؟ چونكە ئالای پرسە بەھەردوو دیوى لۆرىیەكانەو ھەلۆسرابوون. بىادە ئاوپیان لىمان دەدايەو، بەسەرسامى لىمان رادەمان و دەمیان دەبوو بەتەلەى تەقبو. لە وىستگەكانى ترام بەسەرنجى بەسۆز و پر لە بەزىیەو سەبرى ئىمەيان دەكرد. ئىمەش مات و مەلوول، خەمبار و لىوبەبار ھەلتوئابوون.

پاشان، لە پشت تىپى ساز و سەمتوور و لەنىوانى دار(تیروو)ەكان، لەسەر لىواری گۆرستانە پەرزىن نەكراوھەدا رىزىكى دووردرىژمان بەست. ئىمە ھەموومان كراسى سپى و كەرەواتى سوورى دیدەوانىمان لەبەردا بوو، وەك بلێى بۆ خۆپىشاندانى رۆژى ئایار دەرچووین. ھەتاو لە ناوھندى ئاسماندا دەدرەوشايەو، وشكەبا لچكى ملبەندەكانمانى دەرفاند و ھەلى دەدايە سەر شانمان. ئىمە لە رىزەكانى پشتەوودا دەنگى تىپەكەمان نەدەبىست، تەنیا گۆيمان لە گرمەژنى سىمبال و رمبەى دەھۆل دەبوو. دەمانبىنى چۆن دەھۆلكوتەكە ئەو دەھۆلەى ھاویشتوووتە سەر وركى، چۆن داردەستەكەى

بەرەوژوور ھەلدەبەری و بەرەوژیر دای دەوھشینی، بەلام دەنگەکە درەنگ دەگەیشتە ئیمە، تەنیا ئەو کاتە دەنگەکەمان دەبیست کە جاریکی تر داردەستەکە ی ھەلدەبەرییەوھ. من شلەژابووم، کاتی ھەنگاوم بەرەوپیئش ھەلینا و لەبەر خۆمەوھ بۆلەبۆلێکم کرد. خاتوونی دەرسبیژی رابەری پۆل رای سپاردبووم دووانیک بەدەم، دەبوو بلیم ئیمە ئەمرۆ ھاتووین سیریۆزا بابیشیف (بەشۆرەت پیی دەگوترا بابیشیف) ی ھاویۆلمان بنیژین، ئەو کورە ی ھەموومان خۆشمان دەویست. ھاوھلێکی چاکمان بوو، ئیمە بەردەوام بەیادی دەکەین. ھەرەھا دەبوو بلیم ئەو بەھۆی نەساغییەکە ی نەیتوانی بیی بەدەووانیکی چالاک، بەلام چی بکەین ئاواھا بوو، ھەر کاتی بۆی بلوایە ئەوا... دەترسام ھەندی شتم لی تیکەل و پیکەل بیی، یان ھەندیک شت لە بیر بکەم.

خاتوونی دەرسبیژ لە تەنیش خۆیەوھ وەستاندمی، دەبوو قسەکەری پاشتر بەگۆرە ی لیستەکە بیتە بانگکردن، سووکە پالکی بەخۆشەو بیستیەوھ ی پتوھ نام و بۆم دانەوییەوھ، پتی نیشاندام چۆن و لە کوپوھ سەریکەومە سەر بارستە خۆلەکە، چۆن دەست پی بکەم و روو لە کوئی بکەم. ئەوھبوو خاتوونی دەرسبیژ ناوی منی ھینا «ئیسستەش بەناوی پۆلی ب – ھوھ...» و سەرنجی گرژی خۆ گورجکردنەوھ ی دامی. ھەنگاوم بۆ پیئش ھەلینا و سەرکەوتمە سەر گومەتە خۆلەکە، لەوی وەستام. ھەندی گرمە خۆل لەژیر پیئدا ورد و ھەرا بوون، بیرم کەوتەوھ کەوا سەیریکی ژیرەوھ بکەم و بزائم گومەتە خۆلەکە لە کپھە لاوھ رووخا. لەو دیوی چالەکە و لەسەر گومەتە خۆلکی شتیداردا، دارەبازەیک داندرابوو، گوریستیکی لە ژیردا راخرابوو.

ویستم سەیری ئەو بەر نەکەم، ھەرچەندە ھیشتا دارەبازەکەم بەگۆشە ی چاو لیوھ دیار بوو، بەلام بەدەنگیکی بەرز و بەرەو با دەستم بە قسە کرد. خاتوونی دەرسبیژ بەلەرە ی سەر، سەری رازیبوونی بۆ رادەلەقاندەم. ئەندامی تیپی ساز و سەمتووور ئامیرەکانی خۆیان لەسەر زەوی دانابوو و لەژیر دارکاژیکدا ھەترووشکا بوون. سیبەریک کەوتبووھ سەر ئیمە و لەسەر ئەوانیشەوھ سیبەریکی بازنەیی ھەبوو. لە ھەمان کاتدا، تەبارە ی گەنم لە کیلگەکان و

له ژیر تیشکی ههتاودا شهپۆلانی دهدا و بهکهرویشکه کهوتیوو.

له ناکاو، گریان و شینیکی بهکولم هاته گوئی. له دیوی دارهبازهکهوه پیریژنیکی رهشپۆش دانیشتبوو، بهنهرمییهکه سهردولکهی دهگوت و پیداپیدا سهری ریژی بق تهرمهکهی بهردهمی نهوی دهکردهوه. کورپه گهنجیک له پیلی پیریژن نهوی، ویستی لهسه تهرمهکهی ههلسینی. ئهوه کورپه هیچ له بابیشیف نهدهچوو، رهنگ پهپویکی مؤن، سیبهریکی تاریک کهوتبووه بهر چاوی و پهلهیهکی وهنوشهیهیی بهبریسک و هۆر هه له لاملییهوه ههتا بناگویی گرتیوووه. کراسیکی سپیی لهبهردا بوو، پرچی بهریکوییکی له شه درابوو، دهسته سپی هه لگهراوهکانی له زگه تۆکمه دهرپهریوهکهی وههینابوو.

ئهوه کاته شتییک له ناخمدا تهقییهوه. ناتوانم بلیم چۆن بوو. دهنگم له ئهوکمدا گیرا و فرمیتسک بهچاوانمدا لووزهوی بهست، دریزم بهقسهکانم دا و فرمیتسکم له چاوی گیرساندهوه. نهمویرا ئیدی رووبهروو سهیری منداللهکان بکه. خاتوونی دهرسبیژ گوتی تۆ هه موو کاریگه رییه کهت هه لوهشاندوه، بهلام ئهگه دهیزانی! ئهگه ر بیتوانیایه هه لینی...

کاتی گۆرستانه کهمان بهجی هیشته، باوکی بابیشیف بازووی هاویشته سهر شانم و له تهک خۆیهوه بهریتی کردم. گوتی: «بی بهخت بوو، بهلام چیمان له دهسته دئ؟ کار له کار ترانابوو. هه له و رۆژهی له دایک بوو زانیمان. بهردهوام خهریکی کتیبهکانی بوو، دهیویست له ئیوه بهدوا نهکهوئ، بهلام خۆمان دهمانزانی،»

ههستم به نالهباریی ئهوه بازووه گران و گهرمانهیی کرد که خستبوویه سهر شانم. رووالته پیر و لۆچدارهکهی دهتگوت بزهییهکی تی زاوه، وهک بلپی سهبارته بهشتیک داوای لیپووردنمان لی بکات. کاتی بهری کهوتین، باوکی بابیشیف کهوته باسکردنی شهری یهکهمی دنیا که خۆی تیایدا شهری کردبوو، باسی ئهوهی کرد چۆن کاتی خۆی گهیشتبوووه رۆمانیا. بهینیکی تهواو بیدهنگ بوو، خۆی لهناو بیرهوهرییهکانیدا بزر کرد، منیش زاتی ئهوهم

نەدەکرد بازووی ئەو لەسەر شانم لا بدەم. منداڵەکانی تر بەترسەوه لە دەوری
ئێمە وەستان، ئەویش چوو ناوەراستمان، لە ھەموومان کەلەگەتەر بوو،
بەچاوی پر لە سۆز و خەمەوه لە ئێمە دەروانی، ئێمە ئاوازای کورەکەیی ئەو
بووین.

« لەوێ لە رۆمانیا ھەموویان ھەژارن. جوتیارانی ئەوێ زۆر ھەژارن. »
ئایەکی ھەلکیشا.

خۆمان ھەلداپە سەر پشتی لۆرییەکەمان و لەسەر کورسییە تەختەکان
دانیشتین، چاوەروان بووین لۆرییەکان بەرێ بکەون. دایک و باوکی بابیشیڤ
بەکجار پیر و کەلەلا بوون، لەبەر دەروازەیی گۆرستانەکە – وەک بلێی لەبەر
دەرگەیی مائی خۆیان بەرێمان بکەن، دەستیان بۆمان ھەلنەکاند. جارێکی
تریش بەناو باژێردا ھاژوامان، چاوی تەواوی خەلک لە ئێمە دەروانی، ئێمە
ئاگامان لە تیروانینی ئەوان ھەبوو، حەزمان دەکرد ھەر باژۆین و باژۆین.
پۆلەکەیی ئێمە و تیپی سان و سەمتوور دوو لۆریمان پر کردبوو... ھێندە
نەبرد شەری دووھمی دنیا و شەری نیشتمانی ئێمە داکەوتن، ئەو شەری
سەرجم قوتابییان بەچاک و خراپیانەوه لە کاتی پێویستدا بۆ ئەو پێ
دەگەیشتن. ئێستەش ئەو دوو لۆرییەم ھەر لەبەر چاوە کە پراوپر بوون لە
شاگردانی فیرگە و شانازییان بەو دەھات بەبەرچاوی خەلکەوه لە ناشتن
دەگەرتنەوه. خەلک، وەک نازانن چۆن ژیانان دەست پێ کردووە بەھەمان
شیوێش ناتوانن پێشبینی ئەنجامەکەیی بکەن، ئەمە شتیکی چاکە. کەس
نایەوێ پێشوخت چارەنووسی خۆی بزانی.

زێدە لە ھەموومان بابیشیڤ مرد. مردنی ئەو یەکەمین مردنێک بوو لە
پۆلەکەیی ئێمەدا، ئەو کات (پۆل) بۆ ئێمە لە (وچە)یەک پتری واتە دەدا. ئەو
کاتە ئێمە واتای ئەو جۆرە زاراوە رووتانەمان نەدەزانی. پاشی ئەو شەری
بەسەردا ھات، شەپکی گەلیک دوور و درێژ، لە سالی چوارەمی شەردا، لە
ئاخر و ئۆخری مانگی ئاب بەخۆم و بەپۆستالی تۆزاوی و پشستی قایش و
کلۆی قوت و ئەستیرەیی سەر شانەوه، ھەرچەندە گەلیک گەنجیش بووم، بەلام

وهك ئەفسەرىكى پايه‌بەرز لەناو بېستانتىكى شووتى لەناو سەربازەكانمدا دانىشتبووم. دوو جوتيارى رۆمانى بەخۆ و بەكلاوى قووچى كەولمەپرەوه لەگەڵ ئېمەدا دانىشتبوون، وتووێژمان دەکرد. يەكەمیان و پاشان ئەوى تريان، ھەريەكەو شووتىيەكيان بەسەر زەوييە وشكەكەدا بۆم گلۆر كردهوه و لەو تاريكى و نووتەكییەدا بريسكەيەكيان نیشان دام. ئەو كاتە نەدەھاتەوہ يادەم باوكى بابيشيف چىي لەمەر خەلكى رۆمانيا يا جوتيارى رۆمانياوہ گوتيوو. منيش وەكو ئەفسەرىكى پايه‌بەرز دەيوو چەقۆيەكەم دەربېنم و شووتىيەكانى پى بشكىنم. شووتىيەكان تەقین و بوون بەدوو لەتى ئاودارەوہ. لە تاريكییە ئەنگوست لە چاوەكەى پشت بېستانتانى شووتىيە بەراوہكەدا تۆپەكەى خۆمانمان دانابوو، ئيمە ئەو تۆپەمان لە چيا رژد و توشەكانەوہ بەكيشەكيش بۆ ئيرە ھینابوو، لەو شووتىيەى بالدارى بۆ بچووایە بالى دەوهرى و نالدارى بۆ بچووایە نالى دەپەرى. كاتى بايەكە لەو لايەوہ ھەلى کرد، بۆنى گریز و رۆنى لە تراكتۆرەكانەوہ ھینا.

ئەو سالى چل و چوارەمى سەدەى بيستەم بوو، ئەو سەدە فرەشەپرەى لەمەر خۆمان. تەمەنم ھەر بيست سالتىك دەبوو، ئەو كاتە نەمدەزانى، ھەروەھا نەشمەدتوانى بزاتم زىدە لە ھەموو كورانى ھاوپۆلى خۆم، كە تىكرایان بۆ بەرەى شەر چوووبوون ھەر تەنيا من بەزىندوويى دەگەرپيمەوہ.

.....

گريگۆرى باكلاڤوڤ

سالى ۱۹۲۳ لە ئۆرۆڤيژ لەدايك بوو. سالى ۱۹۴۱ چوووتە كۆرى شەرەوہ. لە سالى ۱۹۵۰دا يەكەمىن بەرھەمى بلاويووتەوہ. ھەندى لە نووسينەكانى ئەمانەن: يەك ئىنجە زەوى، نىچىرى مردار بەرپرسيار نىيە، تەمووزى ۱۹۴۱. ئىستە لە مۆسكۆ دەژى.

.....

گردی جودابوونهوه

فاسیلی بیلۆف *

چوون له (گۆمه‌شینه)دا مه‌له‌وانی بکه‌ن، هه‌تا دوور ده‌که‌وتنه‌وه تارما‌ییان بچووکتەر و بچووکتەر ده‌بووه‌وه. ماریا چاوی چیرک‌ده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌هۆی جلوبه‌رگه‌وه کچه‌که‌ی خۆی بناسیته‌وه. به‌لام ئه‌وان له ناو شه‌پۆلانی شیناوه‌رده چرکه‌دا بزر‌بوون. شنه‌بایه‌ک له پاوانه‌ دوور‌که‌وه هه‌لی کرد، پیکه‌نین و حیلکه‌حیلکی کچان و فیکه‌کیشانی کوروکالی هاته به‌رگۆی. به‌لام پاشان بایه‌که‌ لێی کرده‌وه، کشی و ماتی بآلی به‌سه‌ر ئه‌و ناوه‌دا کیشا و پاوانه‌که‌ی به‌جاریک گه‌رم دا‌هینا.

هیشتا زۆری مابوو ئیواره‌ دابی له‌به‌رئ‌وه‌ی ئه‌وان زووتر له مه‌زه‌نده‌ی خۆیان کۆمه‌له‌کانیان ته‌واو کرد. سۆلکی له‌ کێلگه‌ به‌جیماو و شه‌نه‌یه‌کی لک درێژی فریدراوی هه‌لگرت‌ه‌وه. پاشان که‌په‌ک وتۆزی له‌ ده‌سرۆکه‌که‌ی ته‌کاند، به‌شادییه‌وه سه‌رنجی له‌سه‌ر دیمه‌نی هه‌ر سی کۆمه‌له‌ پووشه‌ چۆنیه‌که‌که‌ راگرت، ده‌تگوت له‌ خۆشییانه‌ گۆرانی ده‌لی و سه‌ما ده‌کا، کۆمه‌له‌کان هینده‌ که‌وره و دلگه‌ر بوون.

به‌خۆوه‌نازینیکی دایکانه‌ به‌سه‌رتا‌پیدا سه‌ری کرد، به‌ورته‌ورتیکه‌وه گوتی:

«هۆ مندا‌لینه، مندا‌لینه...»، کچه‌که‌ی خۆی و کچه‌ قوتا‌بییه‌کانی تری هاته‌وه بیری چۆن به‌رۆژه‌وه زۆر زوو پووشکه‌یان کۆمه‌ل کرد. بیری کرده‌وه «هه‌موویان کیشوکالی گوندی خۆمانن، به‌لام ئێسته‌ که‌سیان له‌ ماله‌وه‌ نین. ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ی لێره‌ش کۆبوونه‌وه، شته‌ کۆنه، خاکییه‌کانیان بینییه‌وه، خۆنیان هاته‌وه»

كۆل - گوتيان رومەت سووركردن، يا نينۆك رەنگكرديان پى ناوئى.»

ماريا دووا خەرمان و لە ھەموو خەرمانان گەرەتەرى لەگەڵ كچەكەى خۆى و (سىرگى)ى كورپى دراوسپىيەكەياندا - كە كورپىژگەيەكى تۆزىك لە منداڵ ھەراشتر بوو، كۆمەل كۆرد.

خۆى لەسەر تۆقەلەى خەرمانەكە بەپىتوھ وەستا بوو، سىرگى بەشەنە پووشەكەى بۆ ھەلەدايە سەرھوھ. كچەكەشى پاشماوھى پووشەكەى بۆ كۆ دەكردوھ و تەنیشتەكانى كۆمەلەكەى دەپەستايەوھ. كە كاتى ئەوھ ھات كۆمەلەكە بەستپتەوھ، سىرگى لە شەرمان سوور ھەلگەرا و دەسبەجى لەوئى دوور كەوتەوھ. گوتى دەچپت ھەندىك چلەبى بپرپت. كچەكەى ماريا لە مەبەست نەگەيشت و لە ركانە سەرىكى بادا، تەپوتۆزى لە پرچە كارمەنگىيەكەى كە ھەر لە پرچى باوكى دەچوو، تەكاند.

«دەتۆ سەر كۆنەى مەكە، كچىكى جوانى لىيە،» ماريا لەبەر خۆيەوھ بزەى ھاتى و پاكانەى بۆ كورپىژگەكە كۆرد، ئەو چەند دوا باوھشە پووشەشى كرتەوھ كە كچەكەى بەشەنە بۆى ھەلدايە سەرھوھ و كۆمەلەكەى پەستايەوھ. پاشان چلە بىيەكانى لەو دارتيرەيەى سەرى لە خەرمانە پووشەكەوھ دەرھىنابوو بەستايەوھ بۆ ئەوھى بتوانى پىتوھى داببەزىتە سەر گومەتە خۆلەكە و پاشان داببەزىتە سەر زەوى. ھا ئەمە بوو بەرزىيى ئەو كۆمەلە پووشە دلگەر و سەرنج بزۆپنە.

«رووت بۆ ئەولا وەرگىرە سىرگى،» ھەر بۆ تىز و تەشەر ئەمەى گوت، ھەرچەندە دەبىنى سىرگى وا دانىشتووھ و پشستى لە كۆمەلە پووشەكە كرووھ. ھەروا دەشيزانى سەرھراى ئەوھى سىرگى سەيرى لايەكى تر دەكات، بەلام بەپشستى سەر دەبىنى چۆن ماريا لە كۆمەلە پووشەكەوھ دادەبەزىتە سەر زەوى. جارىكى ترىش لەبەر خۆيەوھ بزەى ھاتى «تۆ ھەر مېرمندا لىكى ئەم تەمەنەى ئەو بگرە، كاتى لنگى ھەتا سەر چۆك رووتى ژنىك دەبىنى يەكسەر خوينى دپتە كۆل. ئەمە رووالەتى ئاسايى ھەموو شتىكە.»

کچه که ی خۆیشی هیچی لئ ناگیرئ ئاوها درهنگ له مه بهست گهشت و سه رکۆنه ی کوره که ی کرد کاتئ نه یویست له کاتی پهستینه وه ی کۆمه له پووشه که دا له وئ بیت.

ئیسته وا هه موویان لییان دا رۆیشتن له (گۆمه شینه) دا مه له وانی بکن. سه رتا پئی ده ور به ر هاوینی تازه هاتوو بوو، هاوینه که هیتشتا تین و تاوی نه ساندبوو، چله که سه که کان ده شنانه وه. رووباره که شینتکی تیر بوو، له به رام به ر تیشک و ئاورینگی هه تاو دا ده ره وشایه وه. ئاسۆی لیل و ویل که وتبووه له رزانه، به هه ور و هالاوی گه رما تیک هه لشیوا بوو. ماریا جارێکی تریش خولکی ناو پاوانه که ی دا بۆ ئه وه ی ئه گه ر کارێک مابیت ته واوی بکا. به لام هه موو شتیک ریکو پیک بوو. به ئه سپایی رووی له (گر دی جو دا بوونه وه) کرد.

گه رمای دوای نیوه رۆ به ره و که متینی ده چوو. کۆتره باریکه له بيشه لانه دووره کانه وه به جارێک سه رته ی له خۆی بری. ماریا له نيزیک تا وێره بۆزه که ی خۆیدا دانه وییه وه و سه واله یه ک گیای نیوه وشکی دوینئ - دوورا وه ی هه لگرته وه. هه تاوی به ره ووژیر دا کشاوی ره نگه ریو، هینده ی گۆیه کی لئ هاتبوو و به ره و دارستانه دووره کان شوڤر ده بووه وه، بایه که هه لی کرده وه.

هه تا چاوه ته ر ده کا که س دیار نه بوو، ماریا له سه ر تۆقه له ی گه ر دی جو دا بوونه و هه ر پیده شته هه را وه که ی گونده که ی خۆیانی لئ دیار بوو، وا پئ ده چوو ئه م ده شته له براننه هاتوو به بی کۆتایی به رده وام پان و به رینتر بپیته وه.

رێگه زیخه لانه که له گه رده که شوڤر ده بووه وه و به ره و ژیرتر دا ده کشا. هه تا ده هات پێچه کانی تیژتر ده بوون و دوا جار وه ک شری تکی باریک له په نای گه ردۆکه دووره رووته نه که وه له چاوان ون ده بوو.

ماریا چاوی له و گه رده بری، هه سته کرد خه میکی شیرین به کول و

که سه‌روه به‌سهر تا پئیدا سهر ده‌کات. ئه‌و خه‌مه له‌میژینه و چاوه‌روانییه بئی برانه‌وهیه وه‌ک گیاوگۆلی ره‌گاژۆی (گردی جودابوونه‌وه) به‌توندی له‌ دلی ئه‌ودا پنچی به‌ستبوو.

(گردی جودابوونه‌وه)، ئه‌و گرده سه‌ربه‌رزه‌ی ناو مه‌زرای پوشه‌لانه‌که، له‌ دیزمه‌مانه‌وه هه‌موو چۆره خه‌لکێک له‌ویدا له‌یه‌ک هه‌لده‌بران. ئه‌گه‌ر که‌سیک که‌سیکی تری به‌ری بگردایه له‌م گرده به‌ولاوتر نه‌ده‌چوو. ئه‌وانه‌ی گردی جودابوونه‌وه‌شیان ده‌بوارد، ده‌یانزانی ئیدی ده‌ستیان له‌ مال به‌رداوه، چوونیان هه‌یه و هاتنه‌وه‌یان نییه.

له‌میژ بوو ماریا سه‌ری بێردها نه‌کردبوو. ئیسته له‌ به‌رامبه‌ر می‌رده‌که‌یدا هه‌ستی به‌شه‌رمه‌زاری ده‌کرد. جارێکی تریش ده‌سروکه‌که‌ی ته‌کاند. پرچی کۆکرده‌وه و هه‌لی به‌ست. پاشان گوواره‌کانی له‌ گوئی کرده‌وه و له‌سه‌ر تاویره‌که‌ی دانان. ده‌یویست سه‌یری ئه‌و گرده دووره نه‌کات که‌ ریگه‌ زیخه‌لانه‌که‌ی لی و ن ده‌بوو. له‌ناو کرۆکی دلێیه‌وه ئاهێکی هه‌لکیشا و به‌و هیوا دلخۆشکه‌ره‌ی جاری جارانییه‌وه دانیشته. ده‌تگوت ئه‌و بیست و پینج ساله‌ی نیتوان ئه‌م به‌ربه‌ری روئاو بوونه‌ی وه‌رزی پوش کۆمه‌لکردن و ئه‌وساته روئاک و تاله‌ی که‌ ئه‌ویش هه‌ر که‌وتبووه وه‌رزی پوش کۆمه‌لکردن، هه‌ر به‌سه‌ر نه‌چووین.

به‌کورتی، ماریا چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه‌ی می‌رده‌که‌ی بوو، پیتی وا بوو هه‌ر دیته‌وه. ئه‌مه چتۆ چاوه‌روانییه‌ک بوو، بیست و پینج هاوینی ته‌واو کلۆ پیکوره به‌سه‌ر گیاوگۆلدا که‌ له‌مبازی دا و (شنگ)ی به‌رز و بلند بۆ بیست و پینج‌ه‌مین جار زه‌رد بوو.

نه‌یده‌زانی چه‌ند ده‌بێ له‌سه‌ر به‌رده‌که‌دا دانیشتوووه. گۆله‌ شنگه‌کان یا به‌هۆی ئه‌وه‌ی له‌به‌ر پێل‌وووه نیوه داخراوه له‌به‌ر هه‌تاو کالبووه‌وه‌کانی، یا به‌هۆی ئه‌وه‌ی له‌و دیو چینه‌ ته‌نکه فرمی‌سکه روونه له‌ چاوتیزاوه‌کانییه‌وه ده‌بینان، زه‌ردیکی لیڵ و سپپات دیار بوون. ماریا به‌بیر و هۆشیکێ روونه‌وه

وهك ئه‌وه‌ی له‌ خه‌ودا بێ دانیشته‌ سه‌ر به‌رده‌كه‌. به‌كه‌مێن بیره‌وه‌ری به‌سانایی و به‌بێ هیچ ماندوو بوونیک هاته‌وه‌ یاد. ئه‌و رۆژه‌ دوور و درێژه‌ی به‌هار به‌روونی هاته‌وه‌ یادی. ئه‌و رۆژه‌، وا پێ ده‌چوو هه‌ر له‌ ته‌واو بوون نه‌یه‌ت. رێگه‌ نه‌رمه‌لانه‌ به‌ترسی ئه‌سپ قاوه‌یی هه‌لگه‌راوه‌كه‌ و بارسته‌ به‌فری روو له‌ توه‌نه‌وه‌ی ناو باخه‌كانی ئه‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ری رێگه‌. ده‌تگوت له‌و رۆژه‌دا هیچ شتیك رووی نه‌دا. ها له‌وێ بوو، ئه‌و رۆژه‌ درێژه‌ پر بووبوو له‌ هه‌تاوی به‌هاری تازه‌ هاتوو. قه‌له‌ره‌شكه‌ و قه‌له‌به‌له‌ك له‌ دارچناره‌كه‌وه‌ به‌قیره‌قییری (ماسیگر)انه‌یان گردی جودابوونه‌وه‌ی هیشتا له‌ سه‌رما رچیویان له‌ خه‌و به‌ئاگا ده‌هینا و کاتی کچۆله‌یه‌ك به‌جزمه‌یه‌کی لبادینی گه‌وره‌ و ده‌سته‌وانه‌ی دایك له‌ ده‌سته‌وه‌ سه‌ر ده‌كه‌وته‌ سه‌ر گرده‌كه‌، هه‌رگیز نه‌ده‌سه‌نگه‌لانه‌وه‌. گه‌لێك جار ان ئه‌م وشه‌ نامۆیه‌ی (گردی جودابوونه‌وه‌)ی له‌ ده‌می می‌رمندا لانه‌وه‌ بیستبوو. وا ئیسته‌یش تین و تاوی مندایی گورج کردووه‌ته‌وه‌ و به‌ته‌نیا و بێ ئه‌وه‌ی كه‌سه‌ی گه‌وره‌ی له‌گه‌لدا بێ هاتووه‌ته‌ ئێره‌ و به‌شادمانیه‌وه‌ له‌و دوریه‌ی ژیره‌وه‌ راماره‌. ره‌شه‌بای توندی ئادار له‌گه‌ل شادمانیه‌كه‌ی ئه‌ودا تیکه‌ل ده‌بوو، له‌ ئه‌وکی ده‌گیرا، هینده‌ی نه‌ده‌ما پشووێ له‌به‌ر ببری، به‌ینتیکی زۆر پشووێ نه‌ده‌هات و نه‌ده‌چوو. له‌ بنه‌وه‌ش، له‌و شوێنه‌ی تووله‌رییه‌ زستانیه‌كه‌ دووا پشووێ ته‌مه‌نی ده‌ژیا، گرده‌لکه‌ سپیه‌كان له‌ هه‌موو لایه‌كه‌وه‌ به‌رز بووونه‌وه‌ و دۆلی رووباری چۆمه‌كان رۆچوو بوون و ده‌وه‌نجاریکی چر گرتبوونی. ئه‌و کاته‌ هیچ ناویکی بۆ ئه‌و هه‌موو بۆشایی و پانتاییانه‌ له‌ لانه‌بوو. سه‌رنجی ئه‌و ته‌نیا له‌باره‌ی شتیکی بێ سه‌رسنور و رووناکه‌وه‌ بوو. پاشان، دایکی و ئاگردانه‌ گه‌وره‌كه‌ی مائی خۆیانی هاته‌وه‌ بێر. له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م بۆشاییه‌ بێ سنوره‌دا ترسیکی به‌سامی هاتی و له‌ هاواری دا. هه‌تا تینی تیدا بوو به‌ره‌و گوند رای کرد.

ده‌ستیکی گه‌وره‌ی ده‌سته‌وانه‌دار، بۆن و به‌رامه‌ی به‌فر و ئه‌سپی لێ ده‌هات، هه‌لی گرت و سواری گالیسکه‌یه‌کی کرد. ئه‌و دهر و دراوستیانه‌ی بۆ

گونديان بردهوه چيرۆكى ئەفسانەيىيى (هتلكەى زيرين)يان بەدەم ريگەوه بۆ گيرايەوه. پتگەنييتكى نەرمى هاتى، هتور بووهوه و سهيرتكي كلگە هەلگفاوهكەى ئەسپەكەى كرد. هەر هيندەشى لەبیر مابوو.

ماریا لە ئاستى ئەو رۆژەدا بزەيهكى هاتى و جاريكى تريش سهيرى ئەو گردهى كرد كه ريگەكەى لى بزر دەبوو. لەو دەمەوهى ميتردهكەى بۆ شەپ چوووو، بەبیریدا نەهاتبوو ئيتتر جاريكى تر بەر بەمالهوه نادات، پیتی وابوو هەر زیندوو.

لە يەكبينە چاوهروانى بوو. هیوابر نەدەبوو. ویستی دەست بەگریانەكەى بکاتەوه، بەلام جاريكى تريش گردى جودابوونەوهى هاتەوه یاد، لەو رۆژەى مانگی حوزەيراندا دار گیلآسهکان نیشتبوونە نیو گول و چرۆ، کورگەل ئۆكۆردیونەکانیان لە لایهكەوه دانابوو و لە نيزیک ئەم تاویره بەردەدا گەمەیان دەکرد. ماریاش بەدەم یارییهوه یهكەمین بالۆرهى خوی لەگەل کچاندا گوت و چلی دار گیلآسهکانى دەشکاندەوه. زۆر لەمیژ نەبوو یهكەمین کلاوکورپە بەئاسمانى گردى جودابوونەوهدا هەلفریبوو. تیترواسک بەئاسمانەوه فیتوویان دەکیشا. دارببیهکانى دەم رووبارەكە ژيانیان تی گەرابوووه و شیلەیان بەردابوووه ناو چلە شینەکان.

بەهارىكى هیندە بەكەیف و سەفا بوو، شەوانە كەس نەیدەویست بنویت، یهكشەمان گردى جودابوونەوه گویتی بۆ بەزم و هەرای هاتوچۆكەران شل دەکرد. ئەو کاتە ماریا هیشتا پیتی نەنابوو هەژدە سالییهوه، بەلام شەویکیان دووا كەس بوو گردهكەى بەجی هیشت. کاتى هەتاوی گەرمەتین هەلها، هەموویان بەی شەرم و شۆ بەسەرتاسەرى شەقامى گوندە نووستوووهکەدا رویشتن. ماریا دەسرۆكە سپییه لیوار بەریشکەكەى - كە یهكەمین یادگارى بوو، لەناو چەنگە توند و گەرمەكەیدا گرتبوو. هەتا زستان هات دەستیان لە بەزم و شایى هەلنەگرت...

ماریا بەموچرکەى شادمانییهكى تفت و تال راچەنى. سیبەرى ئەستوورى

گردد که سهرتاپی ته لانی پوانه که ی داپوشیبوو. پیشکه ی شهو له شوینیکی نیتزیک ویزهویزی دهات، ئەو گوردۆلکه دوروی رینگه که ی لی بزر دهبوو نیشتبوو نیتو شلیوه و تاریک و روونی ئیوارهوه.

ناههنگه که تۆزیک به په له ساز درابوو، هه رچۆن بی ناههنگیکی چاک بوو. ئەویشیان هه روا که وتبووه وهرزی پووش و په لاش کۆمه لکردنهوه... بیری پووش کۆمه لکردنی ئەوئ جاریی تاریکه، تاکه بیره وه ریکی روون هی رۆژیکی باراناوییه، ئەو جاره ی خۆی و مێرده که ی پووشیان کۆده کردهوه، به لام پیش ئەوه ی بپه رژین پووشه که له یه ک شویندا کۆمه ل بکن، ماریا سه ری هه لپری و زهینی دایی وا باران هینای. به ترسه وه دهستی بۆ ژوو هه لپری: «هۆ خواجه گیان، خواجه گیان، چه ندین تۆن پووشی کۆمه ل نه کراو له ته ر و له هیشک هیشتا ماون. گیای سه رجه م گردی جودابوونه وه و پوانه نه وره که دووراونه ته وه و ئەوا ئاسمانی تاریکیش به باران ئاوساوه.» هه تا دهات به ری رۆئاوای ئاسمان له بهر چاوی ماریا ره شتر و ره شتر داده گه را. هه ندئ که س هیشتا هه ر رایان ده کرد. له ناکاو لیره وه له وئ دهمه شه نه ی پر پووشت ده بینا به ره و ئاسمانی شین تیر ده بریسکانه وه، به لام به ئاشکرا دیار بوو کاتی هه یچ به دهسته وه نه ماوه، لافاوه که ده ربازبوونی لی نییه، هیشتا هه یچ گه و آله یه ک نه یگرماندبوو، به لام درکه ژاراوییه کانی برووسک به وپه ری چه توونی و لاسارییه وه ده چه قینه هه وره ئۆپال رهنگیه کانه وه. کپی و ماتى ئامیزی له گردی جودابوونه وه گیر کرد، ده تگوت خۆی ئاماده ده کات به رسینگه له هه وره برووسکه بگریته وه. ماریا ئەو ساته ی به هه موو وردایه تیه که وه هاته وه بیر. کاتی له گه ل مێرده که یدا به راکردن به ره و گوند هه یپتیان کرد، هه موو شتیکی تاریک هه لگه را. هه موو شتیکی، وینجه و سیپه ره و گولیلکی ناو پوانه که یه کپارچه رهنگی مردنیان لی نیشته. (تالیشک) ی سپی چوونه وه بال یه ک، مېشه هه نگ خۆیان شپرده وه. چۆله که شه له ناو گیا و گۆلی شیناوه ردی گوندا دهستی له هه لبه ز و دابه ز هه لگرت. ئاسمانی تاریکی به ری رۆئاو له

گرمه‌ژنی دا و تلیشی برد. داویکی باریک به‌ئاوازیکی به‌رزوه له گه‌ردووندا به‌دنگ هات و پاشان پسا. نه‌خیر هه‌رگیز کۆتاییه‌کانی ئه‌و داوه‌ت بۆ نه‌ده‌وژزایه‌وه، نه‌تده‌توانی شیرازه‌ی ئه‌و داوه‌ گری بده‌یته‌وه.

ماریا روومه‌تی خۆی سرپیه‌وه و بزیه‌کی هاتی، رۆژ ئاوا بووبوو. هیچ گیانله‌به‌ریک له‌ چاوان دیار نه‌بوو، ته‌نیا ئه‌و ریگه‌یه‌ نه‌بی که وه‌ک شتیکی زیندوو به‌ره‌و گرده‌ دووره‌کان ده‌کشا. جاریکی تریش سه‌یری ده‌روبه‌ری خۆی کرده‌وه. هه‌تا مه‌ودای چه‌ند میلتک که‌س دیار نه‌بوو. به‌رامبه‌ر به‌تاوێره به‌رده‌که به‌چۆکدا هات، لیوی خۆی کرۆشت و سه‌ری بادا، سه‌یریکی گرده‌ دووره‌که‌ی کرد. هه‌ردوو ده‌ستی له‌ نیوچه‌وانی خۆی ئالقاد، دانووشتایه‌وه، هه‌نیه‌ی خسته‌ سه‌ر چیمه‌نه‌که. پاشان خۆی راست کرده‌وه و ده‌ستی به‌لاواندنه‌وه‌که‌ی کرد: «ئای ده‌ستی سپیم شل و شوێر بوون، چاوی رووم لێلاییان داها، روومه‌تی سپیم ره‌نگی مردنی لێ نیشته، هه‌مووی له‌ سۆنگه‌ی ئه‌و کۆسته‌ گه‌وره‌یه‌م. تۆ رۆیشتی، گیانه‌که‌م، خۆشه‌ویستم، رۆیشتی وه‌ک سه‌ربازیک به‌رگری بکه‌ی، ئه‌مجاره وه‌ک جاری جارن - جارانی پێشو، نه‌بوو. ئه‌مجاره که‌وتیه‌ بنی دنیا، که‌وتیه‌ ئه‌و شوێنه‌ی هه‌تاوی ناکاتی.»

به‌نه‌رمی، به‌بی وه‌ستان و ماندوو بوون ده‌گریا و ده‌ناورایه‌وه. وشه‌کانی سه‌ردولکه‌که‌ی به‌سه‌ر بالی ده‌نگه‌ ناسکه‌که‌یه‌وه به‌ره‌و ئاسمان ده‌فرین، ده‌فرین، ده‌فرین وه‌ک ئه‌وه‌ی گیانی بچووک و ماندوونه‌بووی ئه‌و له‌ بران نه‌یه‌ت. وشه‌کانی دانه‌ دانه‌ ده‌بوون و ده‌پڕانه‌ ناو دنیا، چه‌ندی بلاوتر ده‌بوون ماریا پتری هه‌ست به‌ئاسووده‌یی و دلنیا‌یی ده‌کرد. ده‌تگوت ده‌تووتیه‌وه، هه‌موو گیانی ده‌بوو به‌ده‌نگه‌که‌ی. ورده‌ ورده‌ خۆی له‌بیر ده‌چوووه. هیچ شتیکی نه‌بوو سه‌ردولکه‌که‌ی بوه‌ستینی، ئه‌و سه‌ردولکه‌یه‌ وه‌ک گیانی خۆی له‌گه‌لیدا ده‌ژیا.

«ئای گیانه‌که‌م، سه‌ری لاساری تۆیان پاک تاشی، پرچه‌ زی‌پینه‌که‌ی تۆیان بری، پرچی زی‌پینت داوداو بووه‌وه، هه‌ر داوه‌ پرچیک دلۆپیک فرمی‌سکی تال

بهسه ره وه. ئه و پالتۆ سوپاییه بۆ تۆ هه لئه برابوو، نا نا بۆ شان و شه پیتلیکی تۆ نه بوو، پۆستاله كان بۆ پیتی تۆ نه بوون، دهسته وانه كان بۆ دهستی تۆ نه بوون. له وێ، له و لاته بیانییه میله دوریهه كان له پیتوانه نایهن، هه موو خه لکی ئه وێ بیگانهن، دادوهرانی ئه وێ بی به زه یین.»

شه وه که ی ئه و جار شه وێکی رووناک بوو، ئه و و پاقتیل بۆ شه ر دهچوون. ماریا له گه لئاندا چوو بۆ ئه وه ی هه تا گردی جودابوونه و ه بیان به رێ بکات. ئه و کاته ی گالیسکه که به پاقتیلی سه رخۆشه وه که وته رێگه، ماریا له وێ له سه ر گرده که له گه ل میرده که یدا پتکه وه وه ستان...

میرده که ی دهسته گرانه کانی خسته سه ر شانی ماریا، دانی توند له جگه ره که ی گوشی، پتی گوت نه گریهت، ئه ویش نه گریا. به لام هینده ی نه برده ماریا له سه لای گریانی دا. ویستی جارتیکی تریش هێوری بکاته وه. گالیسکه که هه ر له تری هدا و پاقتیلی سه رخۆشی دورتر و دورتر ده برده. خه مانیک ئه ستیره بیان به سه ر سه ره وه بوو. ئه گه ر به چاکی زه ینت بده یه، ده تبینی ئاسمانی شین تیری له یلاک ره نگ ورده ئه ستیره ی نوێ ده زا و بۆن و به رامه ی گه رمی بۆشایی تیکه ل به ساردیی ئاونگی نیشتوو ده بوو. میرده که ی له ئامیزی گرت - توند به خۆ وه ی گوشی، ماریا ههستی به هیه چ ئیشیک نه کرد. پاشان به بی ئاو پرده وه له گرده که شوڤر بووه وه. ماریاش هیه چ جارتیک له م به رده نێزیک نه که وت و پتی وابوو مانگیک یا لای ئه وسه ری دوو مانگی پی ده چی و دیته وه.

به لام پاشان پایز داها ت، ئاگری شه ر پتر په ره ی سه ند، گه لیک له دهسته خوشکانی بیوه ژن که وتن، گه لیک جار به شه و، ترس شالۆوی بۆ ده هیتنا. پاشان دانه ویله ی له گالیسکه بار ده کرد. شه وان دره نگ ده گه راپه وه مال. گریه و ناله ی دیو و درنجی له گردی جودابوونه و ه را ده هاته گوێ. خاتوونه بارانیک ی بی برانه وه له تاریکیدا دای ده کرد. گو میلکه ی سه ر رێگه له ژیر پتچکه ی گالیسکه دا به شلپ و هۆر ده که وتن.

به‌یانیان هه‌ور و هالاوی ته‌تومانیکی بۆز و تاریک له‌گردی جودابوونه‌وه ده‌ئالا و توژیژیکی ته‌نک و ریکی وه‌ک تۆشکه‌سه‌ر ده‌نیشته‌سه‌ر زه‌وی. زستان هات، نه‌ک زستانیک، له‌یه‌ک پشوو زستانیک و زستانیکی تر و زستانیکی تریش هاتن. هه‌موویان زستانی پر تۆف و وه‌یشوومه و چاوبرسی بوون، چه‌ندی دوورتر ده‌که‌وته‌وه به‌ترستر ده‌هاتنه‌ به‌رچاوان.

هه‌موو بایه‌ک هه‌لیان کرده‌سه‌ر گردی جودابوونه‌وه، جاریک له‌مدیو و جاریک له‌ودیویان ده‌دا، رنوو به‌فر به‌شێوه‌یه‌کی پر مه‌ترسی له‌نشێوه‌کاندا هه‌ره‌سیان ده‌هینا، تاویره‌ به‌رده‌سه‌هۆل گرتوو‌ه‌کانیان داده‌پۆشی و ریگه‌کیان ته‌سک ده‌کرده‌وه و ده‌یانکرده‌ توله‌رییه‌کی باریک. شه‌وانه‌ به‌فر و به‌سته‌له‌که‌ ئه‌ستیره‌ی کزی پایزیان ده‌چریسکانده‌وه. مانگی چوارده‌ی رهنگ په‌ریو تیشکیکی کالی زه‌ردباوی ده‌هاویشته‌سه‌ر به‌فره‌شین ئاماله‌که‌. به‌یانیانیش هه‌تاویکی سارد هه‌له‌هات، گوێیه‌ زله‌کانی هه‌له‌هکیشا، بالدار و په‌له‌وه‌ری مرداره‌وه‌بووش وه‌کو پلووکه‌به‌رد به‌رده‌بوونه‌وه ناو به‌فر.

زستانیکیان، شه‌و راشکابوو. ماریا چوو‌بووه‌ گه‌رماو. پاقیل ئامۆزای می‌رده‌که‌ی به‌خۆی و قۆلی به‌تالی پالتۆ که‌وله‌مه‌ره‌ له‌ گیرفان ئاخراوه‌که‌یه‌وه، له‌ نیزیکی بیتلابییه‌که‌دا وه‌ستابوو. ماریا وه‌ک پووشبیریکی ناو پاوان چۆن به‌ده‌وری هیلانه‌ مه‌لیکدا ده‌سوورپته‌وه، ئاوها به‌سه‌لۆکی و وریایی لیبی سوورایه‌وه، هه‌تا گه‌یشته‌ به‌ر کۆسپه‌ی ده‌رگه‌. پاقیل ویستی به‌ره‌و بیتلابییه‌که‌ به‌دوای که‌وێ، ماریا به‌ره‌و‌رووی وه‌رسوورا و به‌چه‌رپه‌یه‌که‌وه‌ رووی ده‌می تی کرد:

«برۆوه‌ مالی... برۆوه‌ مالی، پاقیل بیر له‌ شتی وا مه‌که‌وه... هیچ نه‌بی ئه‌وت به‌بیر بیته‌وه، پیاو، شه‌رمت هه‌بی پیاو... برۆ!»

پاقیل ئه‌و سه‌ره‌ی به‌ری دایه‌وه ئیدی هه‌لی نه‌بری و لیبی دا رویشته‌. به‌فر له‌ ژیر پۆستاله‌ لبادینه‌کانیدا سیره‌ی ده‌هات. پاقیل گه‌نچ بوو، که‌ شه‌ر ته‌واو بوو، روژیکیان هات و به‌راشکاوی داوای شوو پیکردنی لی کرد. ئه‌و کاته‌ی

پاڦیل هات رۆژ بوو، بئی ئهوهی سل بکاتهوه خه‌لک و خوا چیی له‌بارهوه ده‌لین. هات له‌وئێ له‌ناوه‌ندی ژووره‌که‌دا وه‌ستا و به‌خه‌مییکی پر له‌شادمانییه‌وه ده‌ستی پئی کرد:

«چاوه‌روانیکردنی ئه‌وت باش نییه، ئیدی نایه‌ته‌وه! نایه‌ته‌وه، ماریا، من ده‌زانم، من خۆم له‌وئێ بووم. ده‌زانم مه‌به‌ست چیه‌ که‌ ده‌لین فلانه‌ که‌سه‌ بزره‌...»

ماریا هه‌موو شتیکی له‌به‌ر چاوان تاریک بوو. به‌م ره‌فتاره‌ ناشیرنه‌ رنگی سپی هه‌لما و تفیکی له‌ چاوی پاڦیل کرد. ئه‌ژنۆی چه‌مايه‌وه، که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی. به‌ده‌م و دوامانی کابرای یه‌که‌باڵ هه‌ره‌سی هێنا و گێژ و وێژ بوو. کاتی به‌خۆی هاته‌وه، پاڦیل رۆشستبوو. که‌که‌ی له‌ پانییه‌وه‌ دانیشتبوو، شانه‌ لاوازه‌کانی هه‌لده‌له‌رزین، لشمه‌ی که‌پووی ده‌هات و به‌ره‌نسکی ده‌دا، چاوه‌کانی ماریا پر بوویون له‌ فرمیسک و رووی گرژ و مۆنی می‌رده‌که‌ی.

بزر بووه، نه‌کوژراوه، نه‌خێر. نه‌خێر برۆای نه‌به‌به‌لگه‌ و نه‌ به‌خه‌لک نه‌ده‌کرد، ته‌نیا دلێ خۆی نه‌بێ. پێویسته‌ به‌ژیان مابێ. له‌ سه‌ربازگه‌ی به‌دیله‌گه‌راوانی جیگه‌یه‌که‌، یا ره‌نگه‌ بریدی‌تیانه‌ شوپینگی دووری وه‌ک ئه‌مه‌ریکا. پاره‌ی تکیتی پئی نه‌بێ بۆ ئه‌وه‌ی بێته‌وه، یا له‌وانه‌یه‌ ریگه‌ی نه‌ده‌ن و دژ به‌دژی ویستی خۆی، له‌وئێ ده‌ستیان به‌سه‌ریدا گرتبێ.

به‌هاران و پایزان، گه‌لێ جار ماریا بۆ گریان و سه‌ردوله‌ گوتن ده‌چووه سه‌ر گه‌ردی جو‌دابوونه‌وه. چاوه‌روان ده‌بوو هه‌تا ریگه‌که‌ چۆل ده‌بوو و هاتوچۆی به‌سه‌روه‌ ده‌بیرا. ده‌سته‌ جلکیکی له‌به‌ر ده‌کرد وه‌ک هی خه‌لکی تر کۆن نه‌بوو. سه‌وه‌گیای چری نێزیک به‌رده‌ بۆزه‌که‌ به‌فرمیسکی ئه‌و ته‌واو ته‌ر ده‌بوون. ته‌یر و تلور ئاشنايه‌تیان له‌گه‌لیدا په‌یدا کردبوو. تیترواسکی بچووک له‌ هاوین و قه‌له‌ره‌شکه‌ی ده‌ندووک درێژ و کلاوکوره‌ی ئیسک سووک له‌ به‌هاری تاز هه‌شستوو به‌به‌ر گوێیدا ده‌فرین، ته‌نیا کۆتره‌باریکه‌ نه‌بێ له‌ هیلوونی خۆی به‌ده‌ر نه‌ده‌که‌وت:

ھۆ میوانانی ئازیز، میوانانی ئازیزمان
 میوانانی ئازیزمان، خۆشەویستانمان
 ئیوہ تاویکی کەم، بوونە میوانمان
 تاویکی کەم، میوانانی مات و بیدەنگمان
 لە زەریای دوورەوہ، لە زەریای بەرینی شینەوہ...
 ھیچ بایەک ھەڵناکات، کزە ی ھیچ بایەک نایەت
 بارانی پایز بەگور داناکات
 ھیچ وشەیک لە ئازیزی زۆر خۆشەویستمەوہ نایەت
 نەوشەیک، نەپستەیک
 نەپستەیک، نەبرووسکەیک
 لە ئازیزی ھەرە خۆشەویستمەوہ بۆ من نایەت

ماریا چاوی خستە سەر یەک و ویستی ئەو وڵاتە بیانییە بێنیتە بەر بینینی
 خەییالی. بەلام ھەموو جارێک ھەنگاوی بۆ ھەلنەدەھات. بێرەکانی پەرت
 دەبوون و دەپوینەوہ. چ لە خەودا بێت یان بەئاگا تەنیا تاکە وینەیکە لەو
 سالاھە دوورانەوہ بۆ دەھاتە بەرچاوە... وینەیکە ھیندە ھۆگر بەدڵ و دەروونی،
 مێردەیکە بەبیتزارییەوہ بەرێگەیکە پان و بەرین، پۆستال لەپێ و کۆلەپشت
 بەکۆلەوہ، چلەبی لەناو دەست، بەلۆژەلۆژ ملی رێگەیکە گرتبوو. سەبارەت
 بەھۆیکەوہ دەلەنگی، لک و پۆپی تیکچرژاوی دارێکی بیانی بەسەر سەریەوہ
 دەھەژانەوہ.

ماریا بەکول و کەسەرەوہ ھەستی کرد مێردەیکە چەند پێوہ بوو ھەتا ئەو
 پۆستالەیک لەپێ ھەلکێشاوہ. ھەموو ئەو سالانە بەرێگەوہ بوو. ھەر دەرۆشت
 و دەرۆشت. ماریاش ھەموو ئەو سالانە چاوەروانی ھاتنەوہ مائەوہی بوو و
 ھەموو دەمێک ئامادە بوو رابکاتە دوکانی شەپراب فرۆشەکە و گەرماویکی

چاکی بۆ ساز بدات...

شەوہ لیلەکە بەتاریکیبەکی روونی ھێمنەوہ گردی جودابوونەوہی داپۆشیبوو. ماریا بەپێکەنینی نەرمی یەکیک بەئاگا ھات، سەپریکی گردە دوورەکەیی کرد، لەو شوونەیی ریگەیکە بەرەو دۆلە پووشەلانەکە پێچی دەکردەوہ کۆنە ئاشیکی بای بەسەرەوہ بوو.

ریگەکە نەکەسی بەسەرەوہ بوو و نەنیشانەیی ھیچ جوولەیکە، جاریکی تریش زەلە و دەنگە دەنگتکی تری ھاتەوہ گوئی، دەنگەکە لە کلکەکوئەیی کۆسەماسیی ناو رووبار دەچوو. بیریکی تاریک سەر و دلی ماریای گرت. ئاوری دایەوہ و کراسە سپییە مێخەکیبەکەیی کچەکەیی خۆی لە نیوانی کۆمەلە پووشەکاندا بینی.

«کتیە لەوئی لەگەڵ کچەکەمدا؟» ترس و سامی لی نیشت. تەزنیەک پەریبە دلی و بەناولەپ پالی بەشتیکەوہ نا کە لە بەرامبەریدا وەک مردووێک بی دەرھتان و دەستەپارچە بوو. مەترسیبەکە گەرە بوو و لە نیوانی ئیسکەکانی گەردەنی – لە گەروویدا گیرا. بۆ ئەوہی بەرگە لە شتیکی سەرروی توانای خۆی بگری، بەھیواپەکەوہ چاوی کردەوہ. بەلام کراسە سپییەکە ھێشتا لەوئی کەوتبوو.

«تەواو گەرە بوو، کچەکەم بەم زوانە دەبیتە بووک... بووک! ئای خواپە گیان!...» کتوپر بوورایەوہ و دەستی شل بوو. «کچەکەم بووکە، ئای گیان، گیان... ئەم ماوہ دوور و درێژە ھەموو ئەو فرمیسکە رژا...»

کەس بەریگەکەدا رانەدەبوورد و تیترواسکی خەوآلوی شەو لەناو پوانەکەوہ بەتەنیایی و بەبی ھۆ دەستی بەخویندن کرد. ھەر تەمە سەرکیشەکە نەبی لە یەکیبەنە بەسەر زەویبەکەدا دەکشا. ئیدی و ئیستەش ترس و پرینگانەوہ لە شتیکی نەدیتە ریگەیی بۆ بیریکی روون چۆل کرد و ھەرچی ناھەمواریبەک ھەبوو ئیستە بوو بەم بیرە روونەیی:

«نايه ته وه، نا، نايه ته وه. چ جار ان، نه سبه ي، نه دووسبه ي، چ جار ان.» ماریا تاوئیک له به رامبه ر گیایه که دا داما بی ئه وه ی هیچ شتیک ببینی. پاشان به هیمنی سه ری بق لایه ک جوولاند، دهنگیکی بیان هیندهی نه مابوو له ناو کرۆکییه وه به زیکه به کی سامدار رووه ئاسمان و ئه وه شه لئه بته قیته وه، به لام دهنگه که پهنگاوی دا و دامرکایه وه. ده ماو ده م که وته سه ر گیایه که، وه ک بالنده یه کی بریندار گینگلی دا و سه رتاپیی گیانی راهه ژا. به بی جووله و بزاونت ماوه یه ک له وی کپ و مات بوو، ده میکی زور به م رهنکه له وی پالی دایه وه.

گیایه که به رامه ی خاک و گهرمای روژگاری دها. مانگ به سه ر گردی جودابوونه ودا هه لکشا. ماریا پیر و که له لا بووبوو، به یئیکی زور به چری بیری له واتهی ئه م هه موو شتانه کرده وه. بیری له م به رامه یه گرۆگیا و ئه م تریفه زیترین و به سام و بی گیانه ی مانگه شه و کرده وه. دلی له بارت ئه م زهوییه گهرمه دا به توندی داچله کی.

مانگ له سه ر گردی جودابوونه وه به ئاسمانه وه هه لواسرابوو. ته نکه ته مه که له بنه ورا به دۆله کانی پاوانه که دا به ره و ژوور هه لده کشا. ماریا له سه لای گریانی دا: هۆ دایه گیان، هۆ خه لکینه، خه لکانی ئازیز، ئاسمان به سه ر زهویدا نابارینی و برووسک گرمه له زهوی هه لئاستینی، زهوی له ژیریدا زهوندۆل نابات. نه ئاگر، نه مژ و دومان له هیچ لایه ک به دی ناکریت. کۆمه له پووش و دارخه رمان وه کو جار ان، هه تاوی ئازیز جاریکی تریش به سه ر دارستانه که وه هه لدیته وه و جاریکی تریش خه لک دینه وه پووش برین. گا ده قۆرپین و کتلی دینه وه کول. ته نیا ئه و نایه ته وه، نایه ته وه، نا، نایه ته وه، که س نه ما چاوه روانی بیت. ئیدی هاتوچۆی گردی جودابوونه وه ش داد نادات. بیست و پینچ سال له چاوه روانی ئه و، چاوه روانی خۆشه ویستترین که س، ئه ویش هه موو ئه و سالانه له گۆری خۆی له ولاتی بیانه تیدا راکشاوه. رهنکه بق ئیسک و پرووسکی ئه و وا چاکتر بووی له وی له وه نده رانه پال بکه وی بق ئه وه ی ئه م

چاوه‌روانی هاتنه‌وهی بیت. ده‌شی ئیسته‌گویی له‌م بیت؟ نه‌خیر نابیستی،
نه‌خیر ناتوانی هه‌ست بکات...

ماریا له‌سه‌ر به‌رده‌که‌دا دانیشتبوو، به‌نه‌رمی و نیانی ده‌هه‌ژایه‌وه. وه‌ک
بلی‌ی کر‌نووش بۆ‌ئو خا‌که‌ ببات که ئه‌وی برده ژیر و ئیسته‌ بووه (ئه‌و).
دلۆ‌په‌ گه‌رمه‌کانی فرمی‌سک به‌هۆی سه‌رمای شه‌وه‌وه به‌سه‌ر ملیدا سارد
داده‌هاتن.

جاریکی تریش پیکه‌نینیکی نه‌رم و ده‌نگه‌ ده‌نگیکی هاته‌وه‌ گوی. ئاوری
دایه‌وه، سه‌یرگی و کچه‌که‌ی خۆی بینی له‌ نیوانی کۆمه‌له‌ پووشه‌کاندا
هاتوچۆیان ده‌کرد. ده‌تگوت ریگه‌یان لی ون بووه. کچه‌که‌ی له‌گه‌ل کوره‌که‌دا
وه‌ک ئه‌و بیست و پینج سالانه‌ی ماریا به‌سه‌ر گردی جودابوونه‌وه‌دا، ده‌هات و
ده‌چوون. ماریا ده‌میکی زۆر به‌کۆل و کۆفانیکی شیرینه‌وه‌ تیان راما. سه‌یری
خۆی ده‌کرد، جاحیله‌ و سه‌رله‌نوێ له‌ دایک بووته‌وه. نه‌خیر، ماریا نه‌بوویوو
به‌بیوه‌ژن، نه‌هیچ روژیک و نه‌هیچ هه‌فته‌یه‌ک، ته‌نیا ئه‌و شه‌وه‌ کورته‌ی پووش
کۆمه‌لکردن نه‌بی...

ئه‌وا جاریکی تریش ده‌ستیان به‌رویشتن کرده‌وه. کچه‌که‌ی به‌سه‌ر شه‌ونمه
تازه‌ که‌وتوووه‌که‌دا ده‌رویشتن و کورته‌کی کوره‌ی به‌سه‌ر شان دادابوو.
کورته‌کیکی ره‌ش، ره‌ش له‌ گوین شه‌وه‌که‌ی جاری ئه‌و جار. کچه‌که‌
داده‌نه‌وییه‌وه، هه‌ردوو ئه‌ژنۆی پیکه‌وه‌ ده‌نوساندن، گۆلی ده‌پچری. ئه‌مه‌ زۆر
ئاساییه‌، بیگومان - نازانن چی بکه‌ن بۆیه‌ گۆل ده‌پچرن و ده‌یکه‌ن چه‌پک.

جاریکی تریش سه‌رنجی ریگه‌که‌ی دا، تاریکتر و نیزیکتر ده‌هاتنه‌ به‌رچاو.
فرمی‌سکی له‌ سنگدا هاته‌ کۆل. هاوین به‌ته‌واوی هاتبووه‌ گردی جودابوونه‌وه.
زه‌وییه‌که‌ی ژیره‌وه‌ تاریک بوویوو له‌به‌رئه‌وه‌ی مانگ خۆی خزانده‌بووه‌ په‌نای
په‌له‌ هه‌وره‌ په‌رژ و بلاوه‌کانه‌وه.

ماریا به‌بی له‌ره‌ی لێو و جوولله‌ی له‌ش، به‌نه‌رمی ده‌ستی کرده‌وه‌ گریان و

ھەر سەرنجى كچەكەشى دەدا ھەتا لە نىۋانى كۆمەلە پووشەكاندا ون بوون. تەنكە تەمەكەى ژىرەوھش بەرەبەرە پەرت دەبوو، دۆلى رووبار و چەمەكانى دادەپۆشى – ئەم شوپناھە لەمىژ بوو گىيايان لى برا بوو، ھەر ھەھە بەنزمى بەسەر گىردۆلكە و كۆمەلە پووشەكاندا دەخشى. ئىدى لوتكەى كۆمەلە پووشەكان دەتگوت بەسەر زەريايەك شىرى رەنگ بۆزى تەمەوھە مەلە دەكەن. لەوچ مەلەيان دەكرد و نەياندەتوانى دوور بكەونەوھ. لە بنەوھش دەنگە دەنگىك دەھات – تاويك تەير وتوال قازەيان دەھات و تاويكش كۆرژنى بەسۆزى جوانوھ ماينى لە ترسا تاساوى بەشەونم تەر دەھات.

.....

ئاسىلى بىلۆڭ

سالى ۱۹۳۲ لە (قۇلۇگدا) لەدايك بوو. سالى ۱۹۴۶ خويىندى لە نامۇزگەى گۆركى تەواو كىردووه. بەكەمىن كورته چىرۆكى لە ۱۹۶۳ دا پلاو كىردووهتەوھ. كۆمەلىك كورته چىرۆك و رۇمانى ھەن وەك: لە ئىوارەيەكدا، ھاوينى گەرم، چىرۆكى دارتاشان، رۇمانى تەپونم، كىتەبىكىشى لەبارەى ئىستاتىكاى ھونەرى گەلىرى بەناوى (ھارمۇنى) يەوھ نووسيوھ.

.....

گرده‌شینه

ئۆلیس گۆنچار

1

به چاکی ده‌تبینم، له زنجه به‌رزه‌که‌ی سه‌ر ته‌پۆلکه کێوه‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌ویت و به‌ره‌وژێر ده‌روانی. دایکت بانگت ده‌کا: «تیریزا!». به‌لام تۆ هه‌ست و خوستت له خۆت بریوه و ورته‌ت له زار ده‌رنايه.

«کچى تیریزا!»

به‌لام تۆ هه‌شتا وه‌ستاویت و به‌ده‌م یه‌کێکه‌وه ده‌گرزیته‌وه.

ره‌شه‌بایه‌کی توند به‌نیو گه‌لی و ده‌ربه‌ندی کێوه‌کانی (ئۆرا) دا ورشه‌ی دى. به‌هار له ئاسمان و زه‌ویدا به‌گه‌شه‌که‌وتوه‌وه و سه‌وزه به‌پوو له نشیوه‌کاندا له‌رزانه ده‌کا. تاوێره به‌رده ئاوه‌سووه‌کان به‌ده‌م تیشکی هه‌تاوه‌وه ده‌چریسکینه‌وه.

دایکت ده‌پرسى:

«تیریزا، ئه‌مه به‌دوای چیدا ده‌گه‌ریتى؟»

تۆش ده‌ستت به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌که‌یه‌وه:

«دایکی شیرینم، ته‌نیا خوای گه‌وره له ژووری سه‌ردا ده‌زانى من به‌دوای

چیدا ده‌گه‌ریم،»

ئاسمانی شین و بى سه‌ر و سنووری به‌هار له‌ژوور سه‌رته‌وه پاک و بێگه‌رد

و بلند دهلیی زرينگه‌ی زهنگولیکی شينه له هه‌وادا زايه‌له‌ی دئ و دهنگ
دهداته‌وه.

2

به‌دوای چيدا دهگه‌پیی؟ گویت له چی گرتووه؟

چتق با و بۆرانیک هه‌لی کردبووا! ئه‌و کاته‌ی من پتیکم به‌مینای
په‌نجه‌ره‌که‌دا کیشا وا پئ ده‌چوو که‌س له ده‌روه نه‌بی. هه‌ستم کرد
دانیشتووی ناو زنجه‌که هیشتا نه‌نوستوون، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌س
وه‌لامی نه‌دامه‌وه. دیاره بریاریان داوه چۆن هه‌لسوکه‌وت بکه‌ن. به‌فری سه‌ر
گویتسوانه‌که هه‌لوهری و پرژایه سه‌ر ده‌موچاوم.

ره‌شه‌با و بۆرانه‌که به‌نیو زورگ و هه‌له‌تی چیا‌یه‌کاندا ده‌ینرکاند، گرم و
هۆری بوو. جاریکی تریش زۆر به‌ترس و پارێزه‌وه پتیکم به‌په‌نجه‌ره‌که‌دا
کیشا، نه‌بادا که‌سانیک له ژیری ژیره‌وه‌دا هه‌بن و سۆسه‌ی ئه‌م
له‌په‌نجه‌ره‌دانه‌ی من بکه‌ن.

«کین ئیوه؟»

چی بلیم؟ ئیمه کین؟

«خۆمانین،» گوتم. به‌لام ده‌نگم وا که‌وتبوو ته‌نانه‌ت خۆمیش هه‌ستم
به‌ده‌نگی خۆم نه‌ده‌کرد.

سئ روژی خشته به‌م که‌ژ و کیو و ره‌ه‌زانه‌دا هه‌را ده‌که‌ین، له جیاتی ئاو
به‌به‌فر تینووه‌تیمان شکاندوووه.

«خۆمانین،» ئه‌مجاره به‌ده‌نگی به‌رز گوتم.

چۆن تیرۆژه رووناکیه‌که به‌به‌ر مینای په‌نجه‌ره ده‌که‌وی و تیشک ده‌داته‌وه،
وشه‌کانی منیش ئاوها به‌ره‌ودوا گه‌رانه‌وه و ده‌نگیان دایه‌وه.

«دایه، رووسیاین!»

دەرگه به‌شینه‌یی کرایه‌وه. منیش به‌خۆم و تفه‌نگه تۆماتیکه‌که‌ی ده‌ستم، په‌نجه له‌سه‌ر په‌له‌پیتکه به‌ژوور که‌وتم، پيله تیشکده‌ره‌که‌ی نیو ده‌ستم داگیرساند. تیشکیکی بازنه‌یی دایکتی رووناک کرده‌وه، ئه‌و کاته شانی دابووه پال مینزیکه‌وه. له ترسانه هیشک هه‌لاتبوو. تۆش له ته‌ک جی و بالینگانکی به‌رز به‌پتوه وه‌ستا بووی، پرچه دریز و بلاوه‌که‌ت رژابووه سه‌ر سنگ و به‌رۆکت. پيله‌که‌ت کوژانده‌وه، پیم گوتیت په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌کان داده‌پته‌وه. دایکت وه‌رسوورا چرایه‌ک داگیرسینن، شه‌مچه‌یه‌ک له‌ناو ده‌ستیدا برووسکه‌ی لئ هه‌لستا، تۆیش به‌پتی په‌تی چوووه سه‌ر مینزه‌که بۆ ئه‌وه‌ی په‌رده‌کان داده‌پته‌وه.

چاوم به‌سه‌ر پووز و به‌له‌که سپی و ته‌ر و بره‌کانته‌وه له‌نگه‌ری گرت، ته‌نانه‌ت کاتئ سه‌ریشم به‌ردایه‌وه هیشتا به‌تیلایی چا و هه‌ر لیمه‌وه دیار بوون.

بازیکت هه‌لدا و له مینزه‌که هاتییه خواره‌وه، لیم نینزیک که‌وتییه‌وه. سه‌رنجیکم دایه‌ جل و جینگوره سپیواژه شری و شه‌پرتیه‌که‌ی خۆم، تۆش شالکی سپیت له‌به‌ردا بوو، ده‌سینتیکی ره‌شت له مه‌چه‌ک به‌ستا بوو.

«که‌واته رووسیایی ئاوه‌هان!»

«بۆ پیت و ابوو چۆن؟»

«هه‌روا...»

ده‌ستت به‌رز کرده‌وه، به‌لام ده‌ستی من سوور و له‌سه‌رما رچیوو، ده‌سرۆکیکی پیسی چلکنی تپوه پچرا بوو، ده‌سرۆکه‌که هه‌تا سه‌ر په‌نجه‌کانم هاتبوو و جیتی ده‌سکیشیشی گرتبووه‌وه، چونکه له کیشمه‌کیش و رکه‌ی ئه‌و چیا و هه‌له‌مووته رژد و تووشانه‌دا ده‌سکیشه‌کانم بزر کردبوون.

«کی هاتوچۆی ئیره ده‌کا؟»

«ئهمرۆ که‌س نه‌هاتووه،» دایکت گوتی. ئیسته له ته‌ک ئاگردانه به‌ردینه‌که‌دا وه‌ستاوه، چاوی بریووته من و به‌داماوییه‌وه سه‌یرم ده‌کا.

«بۇ كى رەشت پۇشيووه؟»

«بۇ فرانچىك.» دايكت گوتى.

«بۇ كۆمارى چىكۆسلۆفاكىا.» تۆ گوتت.

چوومه دەرەوه و بەنىو دالانەكەدا رۆيشتم. بەپېش ھۆلى مەراندا سوورامەوه. گويم لى بوو مەرەكان رەوينەوه و باراندىبان. فىكەيەكم كېشا.

«چۆنە؟» ئىليا گوتى و ۋەك شەبەنگىكى سىپى لەودىو كۆمەلە پووشەكانەوه راست بوووه.

«زۆرىاشە.»

«سىپەكەش بېنم؟»

«بەلى.»

چووينە ژوررەوه. ئىليا كە ئاگردانەكەى بىنى بزەيەكى ھاتى. سىپەكەى لەتەك ئاگردانەكەوه دانا. كلوو بەفرى سەر و پۆتەلاكى خۆى تەكاند و بەلەزەتەوه گوپى بۇ ئاخالوتنى سلۆفاكى شل كرد.

«بۆ؟ ھەر دەلىي مألەۋەيە،» ئىليا گوتى. «ھەموو شتىك تى دەگەم.»

«ئىمەش لە تۆ دەگەين، ئىمە سلۆفاكىن.»

«ئىدى - تى ناگەم - نەما،» ئىليا گوتى. «ھەر دەلىي لە ولاتى خۆمانىن.»

دايە ئامازەى بۇ (سىپە) سىندووقەكەى نىزىك دەرگە كرد و گوتى:

«ئەۋە چىيە؟»

«رادىۋى كۆلەپىشتە،» تۆ ھەلتدايى.

«رادىۋ» دايە بەترسىكەوه دەستى ھەلبىرى. «ھىزە لايىبەن، ئەم سەرەسۆدريە مەھىننە ژوررەوه. ئىۋە لىرە بن بەلام رادىۋىكە نا... ھەموو

دەردەسەرىمان لە سەرىنىي ئەمەۋەيە، بەھۆى رادىۋو فرانچىكىان گرت.»

فرانچىكى كورى ھەتا دەرەنگانى شەو بەدىار رادىۋو دادەنىشت، بەدۋاى

لەندن و مۆسكۆدا دەگەرا هەتا ماندوو دەبوو و خەو دەبیردەو.

رۆژتیکیان پیاوانی (تیسۆ) هاتن، رادیۆکەیان هوردووه‌را کرد و فرانچیکیان بەپیش دا. پینچ شەمووی رابردوو فرانچیکیان گوللەباران کرد. فۆهرەر بریاری دابوو فرانچیک چەتەیه. بەلای ئەوانەو هەموو سلۆفاکیک چەتە و ئەشقیایە. تۆ پروانە و بیرى لى بکەو، بابایەکی هەزار و بى دەرەتان کە بەدریژایی ژيانى خۆى دارستانوان بووبى، داخۆ چتۆ چەتە و ئەشقیایەکی لى هەلەکەوئى. بەلى، باوکەشيان لول دا و راپتچيان کرد، برديان بۆ ئەوێ سەنگەر بۆ ئەلمانەکان هەلبکەنى.

«کەواتە چەرمەسەرەى ترم بۆ مەهینە!»

ئیلیا ویستی هتورى بکاتەو:

«دایە ئیش ناکات!»

«نا، تکایە لای بە.»

ئیلیا لە رادیۆیەکە نەوی و بردییه دەرەو.

گەرمی و تینیکى خۆش لە ئاگردانەکەو ئەو ناوێ تەنییه‌ووه و دەتگوت ئەلکھوولە چۆرایە گیانمانەو. موچرکە و تەزوى گەرم بەسەر تاپتیماندا سەرى کرد. هەستم کرد سەرما و رچینی چیا گیانم بەجى ديلن. فەرمانمان پى درابوو دەبوو زۆر وریا بین. سەرى سى رۆژان بوو ئاگرمان نەکردبووه، وەک ماری سپى گینگلمان دەدا و بەناو هەلەت و تەمتەمەکانى سەر شارپتیه‌کەدا لەسەر زگ دەخشین و بەچنگەکرکى و گاگۆلکى سەردەکەوتینە سەر لوتکەى چیاپەکان بۆ ئەوێ لە نێزیکەو مۆلگەکانى دوژمن سۆسە بکەین. ناوبەناو گویمان لە سەمفۆنیایەک دەگرت یا زانیاری پتویستمان بەهۆى دەزگایەکەمانەو وەردەگرت. بەردەوامیش دەبواپە روکارمان بگۆرین. ئەگەر پیاو رى بەچیايان نەبا و شارەزا نەبى، ئاسان نییه بەهەلەدیراندا هەلبکەرى، بەتایبەتیش ئەگەر شەو بى و بەلەدیشى لەگەلدا نەبى. ساتەمان دەکرد و هەلەدەدیراین. ئەگەر ئەو بەفرە ئەستورە نەبواپە هەر ملمان دەشکا.

پستی دەست و پیمان دامالکان، چۆکمان ئاوسا و جلوبەرگمان تیتۆل
بەتیتۆل بوون، تەنەت دەزگایەکه شمان شکا .

ئیلیا ویستی پتی بسەلمینی که رادیویەکه ئیدی کار ناکات:

«بەلێ سەرەنگرێ بوون لەو هەلەتانهدا ئاوهایه،» بەپەژارەوه گوتی.

ئیمە تەواوی ئەرکهکانی خۆمانمان راپەراندبوو. دەبوایه ئێو شەوه هیلی
پیشەوهی شەر بێرین و بگەرپینهوه ناو هیزەکانی خۆمان.

ئاویکی گەرمت رژانده ناو تەشتیکەوه. ویستم پەرۆی دەستە پێچراوهکه
هەلۆهشینمەوه، بەلام پەنجەکانم لە سەرما رچیبوون و لە گۆ کهوتبوون.

«با من بیکەمەوه.»

پەنجەکانی تۆ شووش و باریکان، کاتی پەرۆ خویناوییهکەت هەلۆهشاندەوه
هەستم بەهیچ ئیشتیک نەکرد. پەرۆیهکەت فری ئایە سووچیکەوه و دەستە
تەرەکانی منت بەپەرۆیهکی نەرم و نوێ پێچایەوه.

دایکت گوتی:

«تکایە میوانە رووسیاییهکان فرموون وەر نه لای میژەکه قاوه بخۆنهوه.»
تۆش بەردەستیت دەکردین. دواي ئهوهی سەر و فنجانمان خواردەوه، تۆ
خولکت کردین:

«تکایە فنجانیکی تریش بخۆنهوه، لەمیژە چاوهرپی ئیوه بووین، هاوڕپینه.»
چاوت لە دور چاوم بری. وام هەست دەکرد دەخزێیه ناو دل و هەناومەوه.

3

جگەرەمان دەکیشا و وەنەوزمان دەدا. هیندە ماندوو و کەشەنگ بووین
لاکەهی سەرمان دەهات، بەملا و بەولادا لار دەبووینهوه. شپست سەعاتی تەواو
بوو نەنوستبووین.

گوت:

«بنوون، تاوئ ببۆرژئین، من له دهرهوه دهوهمستم و ئيشكتان لئ دهگرم.»
پئ كه نين و بهرزه پئ ههستانين. گوت «بؤ؟» به پارانهيه كه وه سهيرت كردين.
دايكت داماو و رهنگ پهريو، وهك ره به نيك دهسته و نه زهر وه ستابوو، وا بزانه
نزاي دهخويند.

«دايه»، ئيليا گوتى. «ئه مجاره به تفهنگ و هاوه نه وه دهگه پئينه وه، مه رج بئ
منيش راديؤيه كى نرت و نویت بؤ بئتم بؤ ئه وهى گوتت له هه موو دنيا ببئ.»
«خوا دهست به بالتهانه وه بگريئ»، به نه رميه وه گوتى. «تيريزا هه پؤ
ميوانه كان به پئ كه.»

ملمان له توف و زريانه كه نا، بايه كى ساردى دهست و پئ رچئ بهر دم و
لوتمان كه وت و چاوى ته زاندين. گه رمى و رووناكى و ههست و سوؤزى
مرؤفانمان له دوواوه به جئ هيشت. له بنى بنه وه، له شوپئيكى نه ديو، وهك
بئئى له ته پانى بنى بيريك بئ، شهريك دامه زرا بوو دهگرماند. برووسكه و
تيشكى ناو ته متومان و تاريك و ئئل له ديو بهرده شينه وه پئدا پئدا
به ئاسماندا ده پزژان. بهرده شينه - ناوى سه نه خشه ي ئه و گونده چيا بيه
بوو، به لام ئيمه ناومان نابوو (بهرده فيل) له بهرئه وهى ماوهيه كى زؤرى تئدا
نه ده ماينه وه. كه پكه چيا له ههردوو لاهه به رهو ئاسمان هه لكشابوون هه
دهنگوت (گرتيگه) به.

شالئيكى سپى وهك بلوورت له بهردا بوو، پيشمان كه وت بووى، له م تاوئ ره وه
بؤ ئه و تاوئ كه له مباتز دها. له سه ر لئوارى كه ندا له بهرينه كه هى سه رووى
شارئيه كه دا وه ستاين. تارمايى لؤرى و ترانكى ئه لمانه كانمان له زيره وه لئ
ديار بوو. شوپيره كان له چوار دهورى ئاگره كان هه لده په رين و ده ستيان
هه لده وه شاندا. هه ور و هه لئى به فرى تاواه به سه ر ئاگره كاندا هه لده كشان.

چاكترين ريگه ي گه يشته ئاشه بايه كه ت پئ نيشان داين. ده ستت بؤ درئز
كردم و پرسيت:

«ناوت چپیه؟»

پهنجی باریک و بلورینت خزانه نیو دستم. هستم کرد گهرم و گورپیه ک
چۆرایه ناو گیانمه وه. سه رنجم بۆ چیا هه له ته کان و تیشه به ردی ناو
ته مته مه کان وهر گپرا، ئیدی بیانتهی و نامۆبیان له بهرچاوم رهوینه وه.

«پتک دهگهینه وه تیریزا،»

تاویک بیدهنگ بوویت.

« به لئی، پیم وایه چاره نووس وای هینا و ریکه وتی یه کتری کردین.»

«چاوه ریم ده کهیت؟»

«به لئی، خوا یار بی،»

4

گه رامه وه،

ئه مجاره بهرده شینه و شارپی و چیا یه کان که وتبونوه بهری ئیمه وه. له
دوره وه شوینه به دل ئاشنایه کهم ناسییه وه، چۆل و هۆل بوو. له ته پۆلکه
مشکییه کی رهش بترازی چپی تر دیار نه بوو. دار و پهردوویه کی به سه رییه کدا
رووخاو و سووتاو، دوو کیشی ئاگردانه که تاک و ته نیا له و ناوهنده دا
وه ستابوو. کاتی نیزی کتر بوومه وه دایه م بینی، نوشتابوو وه، گالۆکیکی
به دهسته وه بوو له مشکی و پهردوو ه کهی ده ژهند. شتیکی دهره نیا، تاویک تیی
راما و پاشان فریتی دایه وه. وا پئی دهچوو بهدوای هیچ شتیکی تایبه تدا
نه گه ری، کاتی دهکوشت.

«ئێوارهت باش.» گوتم.

«ئێوارهت باش.» وه لامی دامه وه، به لام جاریکی تریش به سه ر ئاگر و
پهردوو ه که دا نووشتایه وه، نهیده ناسیمه وه. کاتی به بیریم هینایه وه من کیم،
زه نینکی دامی و تاویک تیم راما، لیتوه کرژه ه لاتوو ه کانی به ته ته له که وتن،

بریک هیور بوووه پاشان ههموو شتیکی له نووژهنهوه بو گپرامهوه.

بهیانبی رۆژی دواتر هاتن بهدوای میردهکهیدا.

«لهکار ههلاتووه،» پۆلیسه ئەلمانهکه نه راندی.

«شه و لیتره ماوتهوه،»

«نه هاتووتهوه ئیتره،» تیریزا وهلامی دانهوه.

«درۆیان دهکهی،» نه راندیان. «شوین پیمان لهسهر بهفرهکه هه لگرتن. تۆیش

بهگه لیان کهوتووی و لهگه ل کهسێکی تر دا بهریت کردوون. شوین پی

بجووکهکانی تۆمان ناسییهوه.»

ههموو شوینێکی سهربان و بنانیان پشکنی، شمهکیان هه لاوگپر کرد،

شتیان هوردوهه را کرد. دواچار په رۆکه به خوینهکهی تۆیان دۆزییهوه.

«ئهمه خوینی کتییه؟» پرساریان کرد.

«خوینی منه،» تیریزا گوتی.

«چۆن؟»

«دهستی خۆم بری،»

«درۆمان لهگه لدا مهکه، ئهمه خوینی ته ره. کهواته ئەشقیایان دادهکهن وا

نییه؟»

که ئەلمانهکهی تر ئەمهی بیست به تیریزای گوت:

«پیشمان کهوه!»

گه ریان لیی ئالاند و به رهو میکۆلۆفیان راپیچ کرد، دایه بهدوایاندا هه پیتی

کرد به لام نهیده توانی به پیتی وان رابگا. تیریزا له بهراییییهوه ده رۆیشت،

نه دهگریا، به لام ناوبه ناویک ئاوری دواوهی ده دایهوه.

«سهیری چی دهکهی؟» ئەلمانهکان نه راندیان هه سهری.

«دهمهوی بهردهشینه ببینم.»

«دلداره کهت له وێیه؟»

«به لێ.»

گه‌یشتنه سه‌ر ئه‌و گرده‌ی که شارپیه‌که له‌ویوه به‌ره‌و می‌کۆلۆف پێچی ده‌کرده‌وه، ئیدی چهند هه‌نگاوێکی تر ده‌رۆی و به‌رده‌شینه له‌ چاوان ون ده‌بی. تیریزا وه‌ستا، ره‌نگی مردووانی لێ نیشتبوو. ئاوێکی دوور و درێژی دواوه‌ی دایه‌وه، به‌لام ئه‌لمانه‌کان ده‌نگیان دایێ که‌ بروا.

«تکایه، لیم گه‌رپن با تیر سه‌یری به‌رده‌شینه بکه‌م و وینه‌که‌ی له‌ دلمدا هه‌لگرم!»

گو‌تیان:

«تۆ سه‌یری به‌رده‌شینه ناکه‌ی، سه‌یری شتیکی تر ده‌که‌ی، دلداره‌که‌ت له‌ کو‌تیه‌؟»

دایه‌ش هه‌ستی کرد تیریزا سه‌یری لایه‌کی تر ده‌کا.

دایانه به‌ر قامچییان. تیریزا ده‌ستی هه‌لبه‌ری بۆ ئه‌وه‌ی به‌رگری له‌ خۆی بکا، هه‌ر سه‌یری دواوه‌شی ده‌کرد. تیشک و بریسکه‌ی ئاگری چه‌کی رووسیا‌یه‌یه‌کان له‌ ئاسۆوه دیار بوو. پۆلیسه‌کان تیریزایان په‌لکش کرد و به‌پیش خۆیان دا، دابوو‌یانه به‌ر سه‌ره‌ سه‌الدرمه‌ و راپێچیان ده‌کرد. ده‌یاننه‌راندی ئیدی ئاو‌ری دواوه‌ نه‌داته‌وه. خوینی له‌ ده‌موچاو ده‌چۆرایه‌وه، به‌لام هه‌ر ئاو‌ریشی ده‌دایه‌وه و قسه‌ی نه‌ده‌کرد. دایه‌ به‌دوایاندا رای کرد. پاشان ساتمه‌ی کرد و سه‌ره‌نگرێ بوو، هه‌تا شه‌و داها‌ت له‌وێ که‌وت.

5

بیره‌وه‌ری کال ده‌بیته‌وه و هه‌موو شت له‌ ناو ده‌چێ. ته‌نیا یه‌که‌مین ئه‌فین نه‌بی. ئه‌رێ بۆ ئه‌و دیمانه به‌رێکه‌وته و ئه‌و تاکه‌ سه‌رنجه‌م له‌ بیر ناچنه‌وه؟

تۆ بۆ من ژبای. که‌ژ و کپوه دووره‌ ده‌سته‌کانی ئۆرا له‌ هه‌موو شوپنیک به‌دوامه‌وه‌ن. هه‌تا دێ لیم نێزیکتر ده‌بنه‌وه، به‌ئاشکرا‌یی لیمه‌وه‌ دیارن.

که پکه کانیاں هیشتا به به فر داپوشراون، به لام له ژیره وه سهوزه چیمه نیکه له بهر تیشکی هه تاوی به هاردا سهرتا پی که سک دهچیته وه. زهنویره کان ده لپی گوماوی شینن به یکارچه به و گلووکه به هاره به رهنگاون که ئیوه پی ده لین (ئاسمان بارانه).

چاو داده خه م، توش به توی شالیکی داوین کورتی سپی و دهسبینه ره شه که ی مه چه کته وه سهر ده که ویه سهر بانیزه دارینه که، سهیری ژیره وه ده که ی، سهیری ئه و دیوی به رده شینه، ئه و شوینه ی جارن هیل ی به رگری ئیمه ی لی بوو. ئیسته ئه وئ به زه مه ندیکی چر داپوشراوه و جووتیارانی سلوفاک به سواری تیراکتور شادان و خندان هاتوچوی پیدا ده که ن، سهیری ئه و دارمیوانه ده که ن له سه ر زهوی رواون و لک و پوپیان به ره و ئاسمان هه لداوه.

ئه و کاته گه لیک جار پیک ده گه ی ن، له سه ر تاویره به رده کانی بهر تیشکی هه تاو داده نیشین و وتوویر ده که ی ن:

تیریزا: ئه وه تو ئه و هه موو ماوه یه له کوئ بووی؟

من: ئیدی ته و او جار یکی تر له یه کتر جودا نابینه وه.

تیریزا: هیچ؟

من: هیچ.

تیریزا: شتیکی چاکه ئیسته پیکه وه ی ن. له میژه، له شه وه که ی ئه وئ زستانیه چاوه ریتیم، هه ر ده لپی هه زار سال به سه ر چوه.

من: منیش وا هه ست ده که م زور له میژه چاوه ریتیم.

تیریزا: ده ستت بینه، بیت وایه ئه م هه زار ساله هیچ شتیکی گوریه؟ ئیسته وا رابوورد، پیویسته هه تا ئه و روزه ی گژوگیا له م چیا یانه ده روئ و هه تاو تیشک داوئ، ئیمه ش هه ر بژین و بژین، سهیرکه چه ند ده وله مه ندین!

من: نابئ وه ک شه وه که ی ئه وئ زستانی به په له ی ن. ئه و کاته هیچمان پی

نه ده گوترا، ره شه با و بۆران له گه لی و ده ربه ندی چیا په کاندایا هار و شیت بووبوو، نهیده هیتشت هیچ بلین.

تیریزا: ئیسته هه موو کاتیکی دنیا هی ئیمه یه. ئیسته هه موو شتیکت پی ده ئیم که هه نگینی بوار نه بوو پیتی رابگه ینم، گویت لی مه؟

ته لانی سهوز هه لگه راوی چیا نیشته بووه ناو تیشکی زه رده پهر، به گه شه که وتبوو، هاشه ی ده هات. ئاسمانی به هار به سه ر سه رمانه وه بلند و لووس ده تگوت زه نگولیکی گه وره ی شینه له ناو لوورده ی ره شه بادا ده زینگاپه وه.

مۆزەخانەى ناوچەىى

سىترگى قۇرۇنن

پوورە نىوشا نەىتوانى لە كىردنەوہى مۆزەخانەكەدا ئامادە بى، نەخۇش بوو. بەلام ئىستا پاش ئەوہى چاك بووہتەوہ، وىستى بچى و بەچاوى خۇى ئەو شتانە ببىنى كە خەلكى تر ببىبوويان، هىچ نىازى تىشى نەبوو. بەدرىژايى ۸۰ سال تەمەن لە گوندەكەى خۇى دوور نەكەوتووہتەوہ. چ جارىك نەچووہتە مۆزەخانە و زۆرىش بەلاىەوہ روون نىيە مۆزەخانە چىيە. ھەرچۆنىك بى، خۇى لەبەر كىرد، دەسمالە گولگولنە بەرىشكە كۆنەكەى لە سەر و بەچەكەىبەوہ پىچا. ھەردوو لچكى گولنكى دەسمالەكەى بەسەر چاكەتە مەخمەلىيە رەشەكەىدا بەردايەوہ. لە ژىرەوہش بنفشە (تەنوورە) خورماىنەكەى تا سەر ئەژنۇى ھاتبوو. جزمە لاستىكەكەى لە پى ھەلكىشا. واى خۇ رازاندەوہ دەتگوت دەچىتە يانە يان دەچىتە سەر زەماوہندىك. ھىواش ھىواش بەپىادەرى چەورىژەكەى تەنىشت شارپىيەكەدا شۆر بووہوہ. ئەو پىادەرىيە بەھۇى مەكىنەىيەكى تاىبەتەوہ خۇش كرابوو. بەفرى تاوہ لەوبەرى پىادەرىيەكەوہ رەش دەچووہوہ. زەويىە بەوشكە پووشى پار داپۇشراوہكە پەلەپەلە دەرکەوتبوو. مرىشك و جووچك لە پال خانووەكاندا خۇيان دابووہ بەر تىشكى ھەتاو. شنەباىەكى ساردى شىدار خۇى سرەواندە رووہ چرچ و لۆچدارەكەى و فرمىسكى زاندە چاوى. پوورە نىوشا دلۇپە فرمىسكەكانى بەدەسمالە پاكرەكەى سىرىيەوہ و دەستى بەرۆىشتن كىردەوہ. بىرى لە هىچ نەدەكردەوہ.

مۆزەخانەكە لە دەرگەى پشستەوہى يانەكەدا بوو. كەوتبووہ ژوورىكى

بچووکەو و بەناو بڕەبەیکە کەرپووج لە هۆلەکە جودا کرابوو هەو. «رۆژباش، ئێلینا فاسیلیقنا.» پورە نیوشا لەبەر کۆسپەیی دەرگەدا سلاوی لە فرمانبەری مۆزەخانەکە کرد.

ژنەکە کتێبەکەیی دانا. ئەویش بەنێو ساڵ کەوتیوو. جاران مامۆستای فیرگە بوو و ئیستاش هەر بەخولیا خۆی بۆ مۆزەخانەکە تەرخان کردوو.

«ئەمە چی دەکەیی لێرە؟» پورە نیوشا پرسبەری لێ کرد، هێشتا لەبەر کۆسپەکە وەستابوو سەرنجی دەدایە دیواره بەوینە و نەخشە داپۆشراوەکان و سەکۆ بەشەتە هەمەرەنگ پازاوه و لە میناگیراوەکان.

«فەرموو، فەرموو،» فرمانبەرەکە بەخۆشییەو پێشوازیی کرد و دەستی دایە شولکە دارێک. دیاربوو بەهاتنی میوانەکە شادمانە و خۆی ئامادە کرد هەموو شتیکی ناو مۆزەخانەکەیی نیشان بدا و بۆی باس بکا.

پورە نیوشا بۆ ئەوێ دانیای بۆ لەوێ شوین پێی لەسەر زەویبەکەدا بەجێ نەهێشتوو، سەرنجیکی دواوەی دا و هات لە دەسپێکی پێشانگەکەو وەستا.

لەسەر سەکۆیەکی گەورەیی سێیدا، دۆزراوه ئارکیۆلۆجییەکانی سەدەیی دەهەم دەبینران. ئێلینا فاسیلیقنا دەستی پێ کرد لەبارەیانەو بەدوێ. پورە نیوشا بەسەر سامییەو تێ گەیشت کە سەردەمانی زوو، خەلکانێک لە شوینی گوندەکەیی ئەواندا ژیاون. مەتومووروویان پۆشیو و تیری نووک بڕۆنزییان لە کەوانەو هەویشتوو و لە شەردا بەتەور و بەتەو بەتەو بەتەو.

«تۆ بێر لەمە بکەو،» پیرێژنەکە سەریکی بادا. «سەرنجی لێ بده،» بیری کەوتەو هەواوینی پار چەند کەسێکی خۆیندەوار – دوو پیاو و ژنیکی هاتن، لەلای میرۆنی پیرەمێردا میوان بوون – کەوتنە هەلکۆلینی گەردەکەیی نزیک (لەیهک شۆنرکۆیا)، بە ئێلینا فاسیلیقنا گوت: «کەواتە ئەوانە بەمەبەستی مۆزەخانە کاریان دەکرد.»

«نەخێر ئەوان شوینەوارناس نەبوون، تەلەکەباز بوون، ئێلینا فاسیلیقنا

وہ لامي دايه وه . «گرده كه يان هه لكۆلى و هه رچيه كى ويستيان برديان ،
ئمانهش ته نيا ئو پاشماوانه ن كه مندا لانی فيرگه كۆيان كردونه ته وه ،»
«به لام چۆن ريگه شتى وا ددرى؟» پيريزن به توور هيبه وه گوتى .

«ئمه ئاكامى خۆشبرو اييه . ئيمه ريگه بيتگانه ددهين بينه ناو مالمان و
هه رچيه كى بيانه وى بيكه ن.»

«رهنگه شتى به نرخيشى تيدا بووبى؟»

«بيتگومان هه ر بۆ ئه وهش هاتبوون.»

«باشه ، نايه نه وه دۆزين؟»

«نه خير ، وا دياره هيج جاريكى تر نه هاتونه ته وه گوند و (ميرۆن
ئافاناسيفيس) يش داواى ناسنامه ي لى نه كردبوون ، ئيدى ئاوها بوو...»

«دهبزانه ، ئيمه هه ر كه سه به داواى كارى خۆمان كه وتووين و ئاگاشمان له
گه نجينه ي بهر لوتمان نيه»

«نهك گه نجينه ، به لام تا رادهيهك . له لايه كى تره وه رهنگه شتى به نرخى تيدا
هه بووبى . ليره ش ديينه سه ر كاتى پيش شوړش ،» پوره نيوشا وينه يه كى
گه وره كراوى توودهر يكى بينى . به لام نه يناسيبه وه . پى دهچى خه لكى گونديكى
دوور بووبى .

له ژيره وه ، له سه ر زه وييه كه دا ، كۆمه ليك داس و هه و جاريكى دارين و
سه ركه ته شيبه كى كلك دريژى ئاوريشم له سه ر هه لكراوه و بادۆكه يه كى
ئاسنبر و ته ورداسيگ دانرابوون . ئمانه هه موويان به لاي پيريزنه وه شتى
ئاشنا بوون به لام نه يده زانى بوچى ئه م هه موو كۆنه شتانه ليره كو
كراونه ته وه .

ويجا پيشانگه ي كارى دهسته وايى دههات . له وينه يه كى گه وره دا كۆمه ليك
جووتيارى گه نج و پيره ميڤرى ميژهر سپى به ريز وه ستابوون . ئه وه يه كه مين
جاربوو دروينه ي به زياره دهكرا . به بيري هاته وه ، (موژيك) هكانى يه كه يه كه

ناسیییهوه، ههروا ئیڤان ستیپانوفیش چیستاكوڤی یهكهمین كارگیری ههروهزیشی ناسیییهوه، بهراستی پیاویکی چاک بوو، کاری خۆی دهزانی. فهرمانبههکه بهۆی روون کردهوه: «ئهو کاته ههژده کیلگهی ههروههزی له گوندهکهماندا ههبوون. ههندیکیان تهنیا پینج یان شهش خیزانی دهگرته خۆ.» «بهبیرم دئ، بیگومان، بهبیرم دئ...» پوره نیوشا وهلامی دایهوه. «هیشتا زهینم کویر نهبووه.»

جا بهراستی، بهوههموو سالانهشهوه هیشتا زهینی روون بوو. بیرى هاتهوه کاتی بهدهم گورانی و لاوژهوه له کیلگهوه بهرهو مال دهبوونهوه، بهتاییهتیش وهرزی گیابیرین کاتی له پاوان دههاتنهوه.

ئهمهش یان له سۆنگهی ئهوهی گهنجایهتی هیز و گوری تیدایه یان بههۆی ئهوهی ئهودهیم ژبان لهبارتر بوو. ئهو کاته تهمهنی دلگهشی بوو. وینهی خۆی له ناو ژناندا ناسیییهوه. بهدهم شتیکهوه پئ دهکهنی. لهوانهیه یهکیک کالتهوگهپیک کهدبئ بۆیه ئهمیش وا پئ کهنبوه، بیگومان جارن زۆری ههز له پیکهنین بوو. ئیستا له بیرى چوهتهوه پیکهنین چۆنه، بهلام ئهو کاته پئ دهکهنی. جارن زۆر بهکهیف بوو. بۆ نا، خۆی گهنج بوو، مێردهکهی گهنج بوو، کورپیکیان ههبوو، کورهکه فراژی بووبوو، دهچوهه فیرگه، کهکههیان تازه بووبوو، ههموو شتیک جوان بوو، بۆیه ئهویش پئ دهکهنی...

پاشان، له ناکاو دهتگوت پهله ههوریکى تاریک بهری ههتاوی گرت.

ئهمهش بههۆی ئهوهی فهرمانبههکه بۆ لای پیشانگهیهکی گهورهی برد.

پیشانگهکه سئ ریزی دریز وینهی فۆتوگرافی تیدا بوو. وینهی ئهو کهسهانی خهلی گوندهکههیان که له کاتی شهردا کوژرابوون. پوره نیوشا زۆربهیانی، بلئ هههههموویانی ناسیییهوه، گهوره و بچوووک. سهرباز و پارتیزان، ژن و پیاو، ئینجا وینهی کورهکهی خۆی هاته بهرچاو. پوره نیوشا راجلهکی. وینهکه سهیری دایکی دهکرد. رووگهشیکی چاو گهوره،

زهردهخندهیهکی بهسەر لیوهوه بوو.

«کورکههم...» له ناخوه وشهکهی له زار دهرپه‌ری و له هۆژنی گریانی دا. له‌په‌ی خسته سەر دهمی خۆی. شه‌ری بیر کهوتهوه چۆن له نیوه‌ی شه‌ودا له په‌نجه‌ریان درا. ئەو کاته هیتشتا پیر نه‌بووبوو. له ناو نوینه‌که‌ی دهرپه‌ری و به‌هه‌نگاوی له‌رزۆکه‌وه له په‌نجه‌ره‌که‌ نزیك کهوتهوه. په‌رده‌که‌ی لادا، پرووی کورکه‌ی خۆی کهوته به‌رچاو، له‌به‌ر مینای په‌نجه‌ره‌که‌دا وه‌ستا‌بوو.

به‌برینداری هاته‌وه مأل، نه‌یتوانی‌بوو له دارستان بمینیته‌وه. برینه‌که‌ی هه‌وی کردبوو و بۆگه‌ن بووبوو. ئاوساوییه‌که‌ی تا مه‌چه‌کی هات‌بوو. نیوشا برینه‌که‌ی به‌چاکی بۆ پاک کرده‌وه و په‌لکه‌ گیای بۆ خسته سەر و پێچایه‌وه.

کورکه‌ له ماله‌وه مایه‌وه چونکه وێستگه‌ی ئەلمانه‌کان له گونده‌که‌یان نه‌بوو، ئەوه نه‌بێ به‌ویدا به‌ره‌و پسکۆف ره‌ت ده‌بوون. ئەو کاته‌ش فاسیلی ده‌چوووه ناو ژێرزه‌وینه‌که‌ و تا ئەوان دهرۆیشتن له‌وێ دهمایه‌وه. به‌لام رۆژیکیان سی ماتۆرسوار هاتن و داوای ماستیان کرد. نیوشا ماستی دانێ و پاشان ماتۆره‌کان به‌گر که‌وتن و رۆیشتن. خوشکه‌ بچووه‌که‌ی بانگی دهره‌وه‌ی کرد، فاسیلی هاته‌ دهره‌وه. چووزانی یه‌کیک له ماتۆرسواره‌کان له دالانه‌که‌ی دهره‌وه‌ نازانم له‌به‌رچی ماوه‌ته‌وه. ئەویشیان ده‌سبه‌جێ رۆیشت. پاش برکۆکه‌یه‌ک هه‌رسێکیان گه‌رانه‌وه. فاسیلی نه‌په‌رژا دابه‌زیته‌ ژێرزه‌وینه‌که‌. خۆی له ژێر نوینه‌که‌یدا شێرده‌وه، به‌بێ ئەوه‌ی بانگی دهره‌وه‌ی بکه‌ن ده‌سپێژیکیان به‌تفه‌نگی ته‌ماتیکی لێ کرد.

یه‌کیک له ئەلمانه‌کان په‌نجه‌ی گه‌فی له نیوشا هه‌لبێری و رۆیشتن.

کورکه‌ له وینه‌که‌یه‌وه له یه‌کبینه‌ بۆ دایکی ده‌گرژایه‌وه. وینه‌کانی دوا‌ی ئەویش ئاسایی و رووگه‌ش، سه‌روژێر و ئەمدیو و ئەودیویان ته‌نبیوو.

هه‌موویان له هه‌ره‌تی لاویدا بوون به‌لام فه‌وتان. هه‌رسی (ژووراڤلیه‌ۆف) ی برا له شه‌ردا، ستیپان ئەفیریقیش له‌گه‌ل پارتیزانه‌کاندا بوو. کاتیوشا تازه

هه‌لدهات، به‌بیانوی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل پارتیزانه‌کاندا پتوه‌ندی هه‌بووه، هاته هه‌ل‌واسین.

نیکۆلای مالینکۆف له شه‌ردا هاته‌کوشتن. هه‌ردوو کۆره ده‌سالانه‌که‌ی لوشا له ژێر دارکاریا مردن چونکه شوینی پارتیزانه‌کانیان ئاشکرا نه‌کرد. ئه‌مانه له ترسی ئه‌لمانه‌کان خۆیان له دارستان شتیردبووه‌وه، به‌دزی هاتبوونه‌وه گوند بۆ ئه‌وه‌ی چهند کاربته‌یه‌ک بۆ که‌په‌رکه‌کانیان بیهن، لێره گیران. ئه‌لمانه‌کان وایان زانی ئه‌مانه به‌ئهرکی سۆسه‌کردنه‌وه هاتوون... زۆری تریش له خه‌لکی گونده‌که‌ی خۆیان له‌م سێ ریزه‌ وینه‌یه‌دا بوون. «هیشتا هه‌موو وینه‌کانمان ده‌ست نه‌که‌وتوو»، ده‌نگی فه‌رمانبه‌رکه‌که‌یشته‌ گۆی نیشا. «هه‌موو ده‌لێن ۱۸۶ که‌س له‌م گونده‌دا کۆژراون، که‌چی ئیمه‌ ته‌نیا ۶۸ وینه‌مان ده‌ست که‌وتوو.»

وینه‌ی کۆره‌که‌ی ئه‌م لێره بوو. وینه‌یه‌کی ئاشکرا و گه‌وره. مندا‌لانی فێرگه له‌به‌ر ئه‌و وینه‌یه‌یان گرتبووه‌وه که پیرێژن له‌ ماله‌وه هه‌لی گرتبوو.

وینه‌ی کۆره‌که‌ په‌نگ و رووی پێش شه‌ری ده‌نواند. پووره‌ نیشا سه‌یری وینه‌که‌ی کرد و بیری هاته‌وه‌ چۆن له ژێر نوینه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، خلتانی خۆین بووبوو، مردبوو. نیشا بانگی کرد، سه‌یری چاوه‌کانی کرد، وای زانی هیشتا ده‌بینی، به‌لام چاوه‌کان ئه‌بله‌ق بووبوون. نه‌جووله و نه‌بریسکه‌یان تیدا نه‌ما بوو، ته‌نانه‌ت تیشکی به‌رپه‌نجه‌ره و هه‌تاویشیان تیدا نه‌بوو. کچه‌ حه‌وت سالانه‌که‌ی له‌ تاوان ده‌بزرووکاند «برام چیم کرد، برام چیم کرد»، خۆی له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ی ته‌نیشتی ده‌گه‌زاند. پووره‌ نیشا گری و که‌فه‌که‌ی نیشته‌وه و به‌ئاگا هاته‌وه، ده‌تگوت به‌ده‌ست شتیکی کۆنه‌وه ئازاری کیشاوه. له‌ نا‌کاو به‌رانبه‌ر ئه‌م وینه‌ به‌دل‌ئا‌شنا‌یه‌دا هه‌ست و خوستیکی بی‌لایه‌ن دای گرت. هه‌ستی ئه‌وه‌ی ئه‌م کۆره‌ ته‌نیا کۆری ئه‌و نییه، بگره‌ کۆری خه‌لکی تریشه. یان به‌شپوه‌یه‌کی تر له‌م جودا بووه‌ته‌وه و تیکه‌لی ئه‌وانه‌ بووه‌ که له‌مێژه‌ کۆژراون و مردوون. ئه‌مانه هه‌ر هه‌موویان خۆیان نه‌ویست، وه‌ک چۆن نیشا

ناسیپوویانی – تهنیا کوری گوندهکهی خۆیان نهبوون بگره سهربهخۆ بوون. هه‌ندیکیان هاتنه کوشتن، هه‌ندیکیان هاتنه هه‌لواسین، هه‌ندیکیان به‌دارکاری مردن... له وینه‌یه‌که‌وه بۆ وینه‌یه‌کی تر سه‌رنجی گواسته‌وه. هه‌موویانی لێوه نزیک بوون هه‌روا دووریش بوون. هیلکی نه‌په‌نی و که‌وتبووه نیوان خۆی و ئەم ریزه وینه به‌دیوار هه‌لواسراوه‌ی ئەو که‌سانه‌ی ژیا‌نی خۆیان پێشکێشی ولاته‌که‌یان کردبوو. کوره‌که‌ی خۆیشی، ده‌تگوت له شوینیکی دوورده‌ستی پیرۆزه‌وه سه‌رنجی تی بریبوو.

سووره تووهکه

زۆرمیر خهلهفیان

سووره تووهکه، ئەو درهخته مهزنه ی لک و پۆیه بهرز هه لکشاوه کانی ده هاو پشته سهه حهوش و بانی ههردوو ماله دراوسیه که، تهواو له ناوه راستی ئەو په رزینه دا هه لچوو بوو که ههردووکیانی له یه کتر جودا ده کردهوه. پایز، زستان و بههار هیچ شتیک له گۆریدا نه بوو، به لام هاوینان که تووهکه ی شیرین وهک ههنگوین دهگهیی، ئەو کاته بهزم و گۆبهند دهستی پێ دهکرد. پینچ کوره چهتوون و لاساره که ی گاسپه له دهسپیک ی حوزهیرانه وه تا کۆتایی تهمووز له درهخته که دوور نه دهکه وتنه وه. ههه له و کاته وه ی به کهم بهری تووهکه شیرین دهبوو تا کو دوا بهری که دهخورا.

دراوسیه که ی تر، سامسۆن، سی کچۆله ی بچوکی هه بوون، مهگه له لکه کانی ژیره وه ی درهخته که ئەگه نا هیچی تریان به دهست نه دهکه وت. ئەگه ریش هه ولی سهه که وتنه سهه وه یان بدایه، کورهکان ئەوانیان دههینایه خواره وه. سامسۆن وای رادهگه یاند درهخته که له لایه ن باپیره گه وره ی باپیره گه وره ی ئەوه وه نێژراوه، که چی گاسپه به پێچه وان وه، دلتیا بوو باپیره گه وره ی باپیره گه وره ی خۆی روواندوو یه تی. به لام درهخته که هیند به ته مه ن و کۆن بوو و رهگه کانی هیند به قوولدا چوو بوون، له ههه سهه ریکه وه بتگرتایه ههه کامیک له و باپیره هههه – هههه گه ورانه به زحمهت دهیزانی کۆ درهخته که ی رواندوو وه و کۆ خاوه نیه تی. ئەو باپیره گه وره – گه ورانه که هیچیان وینه شیان لێ نه ما بووه وه، ته نیا یه ک شتیان دهزانی: باوانیان گه لیک جار سه بهارته بهم درهخته وه، گاله و کیشه یان بووه. کیشه؟ تو بلای خوینیان

لهسەر رژاندوو.

چهند سالیک لهمهوپیش ههموو لا کپ و بیدهنگ بوون، وشهیهک چییه له بابته خاوهنیهتیی درختهکهوه نهدهگوترا. بهزمهکه ئه و کاته هاته کایهوه که مندالهلکان ویستیان سهر بکهونه سهر درختهکه.

درخته بلهوهزهکه وا پئی دهچوو چهندین سهده بی، بهگرانی و سهنگینییهوه چلهکانی بهسهر ههردوو ههوش و باندا بلاو کردیتهوه و سئبهره فینکهکهی بهیهکسانی هاویشتبیتته سهر ههردوو دیوی پهژینهکه. بهشکومهندییهوه تووه گهیشتووکانی بهیهکسانی بهسهر بهراز و مریشک و مراوییهکانی گاسپهر و سامسونداههشییهوه. تهنیا مندالهلکان بوون سهبارته بهدرختهکهوه شهی و گچیهلیان دنایهوه.

سامسۆن کاوریکی کری، له ههوشهکهدا بهستییهوه و سهرنجی دا وا کورهکانی گاسپهر لهسهر درختهکه سووره توو دهخۆن. کهچی کچهکانی ئهه بهترس و لهرزوه دهگهنه لقهکانی ژیرهوه، گوتی:

ده بهدرختهکهدا ههنگه پین و تووه گهرهکان بهتهکین، بوچی چله سهوزهکان دهچرنهوه. «کورهکان ناهیلن». سامسۆن سهری ههلبری.

«ئهه درختهکه راههژین با کچهکانیش ههندیکیان بهرکهوئ، گویتان لیته، مندالینه؟» «درختی خۆمانه.»

«چه نه لی مهدهن، کوره جیاوازی چییه هی کی بی؟ چهندی دهتانهوئ بیخۆن، کی بهری لی گرتوون؟ بهلام بهشی کچهکانیش بدهن.» وا پئی دهچوو بووره گو بهندی باپیران که ههر هاوینهی جاریک جووشی دهستاندهوه، لهگهه ژیانی نویشدا بهردهوامییهتی وهربگری.

کوره ههره گهوره و لاسارهکیان گوتی:

«دههیلین بو خۆیان ههندیک توو بیچرن، بهلام درختهکه هی خۆمانه، دههیلین جاروبار سهر بکهونه سهر درختهکهی ئیته و چهندی ههز دهکن بو خۆیان توو بخۆن.»

دووهمیان گوتی:

«ئەگەر حەز دەكەن ئیستا درەختەكەتان بۆ دەتەكینین، ئیوش دەتوان
تووكان هەلگرنەوه.»

دوو روتەلە بەلەك هەلما لاوهكەى تریش كە دەتگوت كلۆپیکورنە
بەچاونەترسییه وه بۆیان سەندنەوه. «هی خۆمانە.»

هەرە بچووکهكەیان لە پەنای لکهکانی ژیرەوه قیژاندی: «لە حەوشی خۆمان
گەشەى کردوو و پاشان بەلای ئیوهدا لار بووهتەوه.»

دەبوویە وتووژەكە بەم شیوه بېرایه وه. «دەوهرە، لەگەل ئەو چەتوونە
سەربزێوه بچووکهدا مشتومر بکە. تۆ هیشتا لە دایک نەبووبوی تا بزانی
بەلای ئیمەدا لار بووهتەوه.» سامسۆن دەستی لە کار هەلگرت، بەرخەكەى
بەستا یه وه و بۆ لای سووره تووهكە چوو «دەى ئیستا وەرئە خوارەوه، دەنا...»
کورەکانی گاسپەر بەلای مالى خۆیاندا بازیان دا و هەلاتن. بچکۆلهكەیان
بەدەستیک لچکی شەرۆالهكەى گرت و هەلى كیشا. بەهەرەشەکردنەوه گوتی:
«دەبى بەباوكم بلیم.»

«مەوهسته لیره هەتیو.» سامسۆن وای خۆ نیشان دا كە راویان دەنى،
ئەوانیش هەلاتن و لەوى وەرچەرخان. كچهكان گەمەیان لەگەل بەرخەكەدا
دەکرد.

«با - ا - ا.» بەرخەكە باراندی.

«با - ا - ا.» برایهكانیش پیکهوه بۆ تیز و گالته پیکردن دەمەلاسهكەیان
کردەوه. لای ئیواره گاسپەر گەرایه وه مال، دانیشت نانی ئیواره بخوات.
شیوهى گاسپەر لە شیوهى سامسۆن نەدەچوو، کابرایهكى باریکهى چاو
بچکۆله بوو، دوو قەف سمیللى بابر كەوتبوونه ژیر لووته درێژكۆلهكەیه وه.
کورەکانی كتومت چوو بوونه وه سەر باوکیان، هەمان روو، هەمان چاو،
بەتایهتە لووتیان هەر هەمان لووت بوو، هیندەیان كەم بوو، هیشتا
سمیلیان دەرئەكەوتبوو.

«باوکه، درهخته سووره تووکه هی ئیمهیه یان هی سامسۆنه؟» کورهکان
ویستیان ئه مه بزائن.

«بۆ.. چی بهسه هاتوو؟»

کورهکان بههله داوان، هه ریه که یان قسه ی ئه وی تری ده بری، ده ستیان کرد
به گه رانه وه ی ئه وه ی که چۆن که چه کانی دراوسیه که یان هه ول ده دن دره خته که
به هی خۆیان پشمان بدن. هی کتیه؟ هی سامسۆن نییه به راستی، وا نییه؟
گاسپه ر به یئده نگی گوئی شل کردبوو، سه رنجیکی ژنه که ی دا. ژنه که ی
هیچی نه گوت. گاسپه ر گوئی:

«هیچت به کورهکان گوتوو؟»

«نه خیر، هیچ»

«چیان لئ قه و ماوه؟» تاوئیک داما، «بۆره گۆبه ندی باپیران!»

«من نازانم.»

«منیش.»

کورهکان سه رکیشییان ده کرد. یه کتیکیان گوئی: «تۆ به خالۆ سامسۆن
ده لئی؟»

«له باره ی چیه وه؟»

«که کانی ئه وه دره خته که مان به جی به ئیلن، هی خۆمانه.»

«پتی ده لئیم.»

به یانیی رۆژی دواتر سامسۆن و گاسپه ر له نزیک ته یمانه که دا به ره وره وی
یه ک هاتن. گاسپه ر گوئی:

«ها ده بینم به رخیکت کریوه؟»

«به لئ، پایزی له جه ژندا سه ری ده برم. تا ئه و ساته ش له ژیر دره خته که دا

بۆ خۆی ده له وه ری و که کانی ش ئاوی ده دن.»

«زۆر چاکه.» گاسپه ر گوئی.

ئەگەر جارى جاران بووايه قسه و باسهكه به شپوهيهكى وا دهبوو:

***

«گاسپەر، ئەوه دوینی كچهكانت درهختهكه يان شكاندوم.»
«كامه، تۆ بهمن نالئی، سهر ریزپوه چهته وله كانی تۆ، دهبی...»
«سووره تووهكه.»

گاسپەر به سه سه سامییه وه خۆی نواند:
«سووره تووهكه ی ئیمه؟»

«چاكتو وايه به كچانت بلئی، با سه كه ونه سه درهختهكه و چه ندى ههز دهكهن بۆ خۆيان بخۆن، بۆچی تووه سه وزه نه گه يشتووه كانی ژیره وه ده پچرن»
گاسپەر به جۆریك سه رى له سامسۆن شتواند، به بی گاله گال و هه راوهۆریا بچیته ناو كرۆكى باسه كه وه.

«ئوه له كه یه وه درهختی تۆ بووه، نازانم له مه به ستنت گه يشتووم يان نا، به لām به پئی بىر كر دنه وى تۆ وا پى ده چى مندا له كانم بۆ تووه كه ی خۆت بانگه یشتن بكه ی.»

«خه لك هه موو ده زانن سووره تووه كه هى ئیمه یه. خۆ ئیمه مندا ل نین شه ی و هه رای له سه ر بكه ین. ئەگەر هه زت له تووه تا پیت ده كرئى بخۆ. با نیوه ی له بهر ده ستى تۆ دا بئ.»

«نا تۆ مه یده به من. درهختهكه هى ئیمه یه، با نیوه ی له بهر ده ستى تۆ دا بئ، من ده یده م به تۆ نه ك تۆ بیده ی به من، ئەگەر هه ریه كىك له و كورانه ت له بان درهخته كه م ببینم، دلگیر مه به گاسپەر، پیلێ ده گرم تا هیزم تىدا یه فریى ده ده م...»

كچه كان له سه ر بانیزه كه وه گوئیان هه لخشتبوو، به خۆشى و شادیه وه یه كتریان له باوه ش گوئبوو.
«با - ا - ا.» به رخه كه باراندی.

«با - ا - ا». کوره‌کان لاساییان کرده‌وه و دایانه تریقه‌ی پیکه‌نین.

«سامسون تۆ زنده پیت لی هه‌لبیوه، دهمت داخه؟»

«چی؟»

ئینجا خه‌نجه‌ر بریسکه‌ی لی هه‌لده‌ستا و منداله‌کان دهیان‌کرده‌ه زریکه و هه‌را. دایکیان دهیدایه‌شین و گریان و مراوی دهستیان به‌قیره‌قیر دهکرد.

***

ئه‌مه بوو که جاران رووی هه‌دا. به‌لام راستت دهوی و توویژه‌که به‌مجوره

بوو:

«سامسون ده‌یی بیر له شتیک بکه‌ینه‌وه.»

«راست ده‌که‌ی.»

«به‌لی، به‌لام چی؟»

«که‌میک گوئی منداله‌کان راکیشه؟»

«گاسپه‌ر ناوچه‌وانی گرژ بوو: «ئه‌مه باش نییه.»

«له‌وانه‌یه تۆ راست بکه‌ی.»

«وا چاکتره شتیک بکه‌ین.»

«به‌لی چاکتره.»

هه‌ریه‌که به‌لایه‌کدا به‌لای کاری خۆپانه‌وه رویشتن.

کوره‌کانی گاسپه‌ر ده‌سبه‌جی هه‌لگه‌پانه سه‌ر دره‌خته‌که و وه‌ک مه‌بیمون هینده به‌گورجی خۆیان خزانده سه‌ر لکه‌کان و ناو ده‌میان پر له سووره تووی شیرین و ئاودار کرد. به‌دلخۆشییه‌وه چه‌نه‌بازیان ده‌کرد، له کاتی‌کدا که‌ه‌کانی گاسپه‌ر له لکه‌کانی ژیره‌وه تووی نه‌گه‌یبویان کۆ ده‌کرده‌وه.

«وه‌کو ئیمه دره‌خته‌که‌مان راهه‌ژینن ئه‌وجا ده‌توانن تووه گه‌یشتوه‌کان بو

خۆتان کۆ که‌نه‌وه.»

«دره‌خته‌که هی ئیمه‌یه.»

مندالّه‌کان هیندهی تر له‌سه‌ر دره‌خته‌که‌وه قاقایان کیشا. «ئه‌گه‌ر هی خۆتانه بۆ ناتوانن سه‌رکه‌ونه سه‌ره‌وه.»

کورپه‌کان که تیریان خوارد رویشتن. دیسان جارێکی تریش گه‌رانه‌وه. تا پێیان کرا خواردیان ئه‌وجا دابه‌زینه‌وه.

پاشان که سامسۆن له کار گه‌رایه‌وه مال، هه‌ر پێنج کورپه‌که به‌په‌له له دره‌خته‌که دابه‌زین، هه‌رکه ده‌رگه‌شی کرده‌وه کورپه‌کان بلاوه‌یان کرد. گاسپه‌ر به‌ره‌وروویان ها‌ته‌ ده‌ره‌وه، مندالّه‌کانیش وره‌یان ها‌ته‌وه به‌ر و سه‌له‌مینه‌وه. سامسۆن ده‌رگه‌ی خۆی به‌جۆ هیشت، گاسپه‌ریش ده‌رگه‌ی خۆی به‌جۆ هیشت و به‌ره‌ورووی یه‌ک ها‌تن. «هاوسی، چی رووی داوه؟» گاسپه‌ر پرسى. «منیش وه‌کو تۆ تۆ ناگه‌م.»

له پشت سامسۆنه‌وه که‌ه‌کان هه‌لده‌له‌رزین، له پشت گاسپه‌ریشه‌وه کورپه‌کان سه‌رنجیان ده‌دا - بزائن چی ده‌قه‌ومى؟ سامسۆن قۆلێ گاسپه‌ری گرت و بریدییه لایه‌که‌وه.

«بیرم له شتیک کردووه‌ته‌وه.» گوتى.

«منیش بیریکم لى کردووه‌ته‌وه.»

«سه‌یرکه گاسپه‌ر، ده‌بى سنووریک بۆ ئەم گه‌مزه‌بییه دابنێین.»

«مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه؟»

«ئه‌وه‌ جارى جارێ نیه‌، سووره تووه‌که که هی هه‌ردوو لاما‌نه، بێین که‌رتى بکه‌ین.»

«بێگومان، به‌لام چۆن ده‌توانین بیخه‌ینه می‌شکی ئه‌ستووری مندالّه‌کانه‌وه.»

کورپه‌ هه‌ره‌ گه‌وره و چه‌قاوه‌سووه‌که‌ی گاسپه‌ر قیژاندى: «سه‌یر بکه‌ن، سه‌یر بکه‌ن چۆن باوکی ئێمه سامسۆن دارکاری ده‌کا.»

ئه‌وى تریان قیژاندى «پێشانی سامسۆنى ده‌دا سووره تووه‌که هی کتیه‌». به‌لام که‌ه‌کانی سامسۆن به‌په‌رۆشه‌وه سه‌رنجیان ده‌دا، ئاخۆ باوه و گاسپه‌ر

دهبیتته دهمه قاله یان شهړ و ټیګګیران؟ بهه له داوان بهر و مال پرایان کرد تا بهدایکیان بلین.

له و کاتهدا سامسون دهیگوت: «بیری من وایه، دهبی هموو نهو بهیت و بالوره بی و اتایانهی له بابته (درمختی ئیمه) وه ولا نین، نهک نهوی تو دهیلپی که له ټیګه یشتنی نهوان بهدره. مایه ی شهرمه زارییه، نابی ئیمه بهیلین سهبارت بهدرمخته که شهړ و گیچهل بیته کایه وه، دهبی فیتر بن چون له سایهیدا یاری بکن و بن بهاوهل له بریتی شهړ کردن.»

«زور باشه بهلام چون؟»

«په رژینه که هی هردوو لای سووره توو که هله دگرین و یاریگه یه کی لی دروست ده که یین، بلپی چوار مهتر به چوار مهتر. په رژینیکی نزمی له هر چوار لاهو بق دهکشین و دوو درگه ی لی ده که یینه وه. سهکویه ک دروست ده که یین و جؤلانه هله دبه ستن و چینیکی نه ستوریش چه و پروو ده که یین بق نهوی رهگ و ریشالی درمخته که نازاری پی نه گات.»

«بیریکی چاکه.»

«با هر ئیستا دست پی بکن. مندا له کانیش هاوکاریمان ده که ن.» که ناوریان له سووره توو که دایه وه، سهرنجیان دا هردوو مال به خاووخیزانه وه به سه رکرده بیی ژنه کانیمان وه ستابوون و به ناکرا دیاروو چاوهروانی کاله یه کی توقینر یان له وانه یه شهړ و ټیک هله دان بن. به لام راستت دهوی هردوولا ناشتیبانه به نه نجام گه یشتن.

گاسپهر هاواری کرده مال و خیزانی خوی و سامسونی دراوسپی: «ته ور و بیور و سونگی و خاکه نان فری دن.»

«راسته گاسپهر چی دهلی واکن، نهوجا هموو شتیک ته و او ساز ده بی.»

رؤزی دواپی، کورکان له ژیر درمخته که دا چاوهروانی کچه کان بوون.

«با هندیک سووره توو لی که یینه وه، ئیمه سه ر ده که وین و بق ئیوهی ده ته کینین.» کچه کان بزه یان هاتی و سهریان بق له قاندن.

گامیڻشی بۆر و سوور

تیمور پولاتوف

دوای تهلانه رژدهکه، میڭگه ئاشنایهکه به دیار کهوت. "بۆرتا*" تاک و تهنیایهکهی کابرای پیره میڭر، له نیوئو پانتایییه به فرگرتووه دا رهش دهچوووه. نهگامیڻش و نه کهریم له هیچ شوینیکه وه دیار نه بوون. چۆله وانیهکی دلتوقین و هیچی تر.

شتیک رووی داوه. کاتی تیسکه خوریهکی به سهر تیشه بهردیکه وه بینی، مه لا بهگ له ترسانه داچلهکی، هه بی و نه بی شتیک رووی داوه.

نیوچه وانیه گامیڻش، بهزستانان خوریهکی بۆر دهردهکا. کاتیکیش ئهم مالاته نیوچه وانیه خۆی له تیشه بهرد بسوئ و خۆی بخورینئ، دیاره تووریه و شتیکی ناله بار چاوه پروان دهکری.

مه لا بهگ ههنگاوی ههلهینایه سهر بهفرهکه، بریسکهی ئازاریک به پیدیا سهری کرد. بهره بهره تیسکه خوری به سهر تاویر و تهپۆلکه کانه وه کهوتبوون، بۆ نیشانهی شوون هه لگرتن به که لک دههاتن.

گامیڻش، بهزستانان بۆرن، له بهفری پال ته لانی کیتوانی چواردهوری گوند دهچن. به هاوینان سوورن، کتومت گۆله خاشخاشی پاش چوونه وهی بهفرن.

«نابی لیره راکشیم، ده بی برۆم». کابرای گاوان سهرکۆنهی خۆی کرد. ئهم پییه نهفره تیه م... گامیڻشه کانیش رویشتن.

هاوینی پار، پیره میڭر به بی هۆ، به دوای فاتیمه ی کچه زایدا نارد بی سهریان لی بدا. فاتیمه به هه ورانه که دا هه لگه رایه ناو هه ورینه که و دهستی

به‌ج‌ه‌و‌بر‌ینی گام‌یشه‌کان کرد. خوری سوور که‌وتنه به‌ر‌یتیان. گام‌یش، ئه‌و
مال‌انه سروشت جوانه، به‌سه‌رسامییه‌وه که‌وتنه بۆ‌نکردنی خورییه‌کانی خۆیان
و پاش ئه‌وه به‌ره‌و نسی سارده‌که‌ی هه‌لدیره‌که په‌رت‌ه‌یان کرد، تا له‌وئ بۆ
خۆیان به‌خه‌مگینییه‌وه پال بکه‌ون. ئه‌وان به‌شانازی و کاکۆل به‌رزیه‌وه یه‌ک
له‌ دوی یه‌ک هاتن به‌لام پاش برینه‌وه‌یان، به‌د‌شکاوییه‌وه رۆ‌یشن.

مه‌لا به‌گ هه‌ستی کرد گاران‌ه‌که به‌به‌رچاوییه‌وه له‌ کورتی ددا. وه‌ نه‌بی
دوی جه‌و‌برینه‌که گام‌یش که‌م بووبه‌وه. نه‌خیر، کتومت وه‌ک ئیسنای
میر‌گه‌که، له‌م ته‌لانه‌وه بۆ ئه‌و ته‌لان، له‌جیاتی ده، بیست گاران‌ی په‌نجا
گام‌یشی، که سه‌رجه‌میان هی گوندی (به‌شیک) بوون به‌ئاسانی ج‌یان
ده‌بووه‌وه.

گام‌یشه‌وانه‌که بیری ده‌کرده‌وه به‌م شته پووجه‌لانه کات به‌فیرۆ دده‌م. وا
چاتره له‌ تاویره‌ نزیکه‌کانه‌وه به‌دوی خوریدا بگه‌ریم.

پئ و پلی له سه‌رمانه ئه‌ستور بووبوون و وشک هه‌لانبوون. گام‌یش هه‌ر
ده‌لئی هه‌موو شتی ده‌زانن و له هه‌موو شتی تی ده‌گهن. ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌یان
شه‌که‌ت بی و پرزه‌ی لی برابی، شه‌ویش داها‌تی و ده‌وربه‌ریش له به‌فر و
به‌سته‌له‌ک به‌ولاره‌هیچی تری لی نه‌بی، مال‌ته‌کان هه‌ستی پئ ده‌که‌ن و پئ
ده‌چی هه‌ز بکه‌ن خورییه‌که‌یان له‌گه‌ل پیره‌میردا به‌ش بکه‌ن. به‌م شتیوه‌یه
پیره‌میر خوری ده‌خاته ژیر کورته‌که که‌وله مه‌ره‌که‌ی و ناو پتلاوه
لبادینه‌که‌یه‌وه. خوری ده‌خاته ژیر سه‌ری، ئه‌گه‌ر به‌ش بکا بریکیشی به‌سه‌ر
به‌فره‌که‌دا بلاو ده‌کاته‌وه، جا ئه‌و کاته بۆ نووستن گه‌رم ده‌بی.

نه‌خیر وا تی ده‌گه‌م شتی‌ک تووره‌ی کردوون. ئای چۆن ته‌ویلتان له‌ تاویره
به‌رد سویوه و رک و تووره‌بیتان وا هه‌لچووه چپاش هه‌پررون به‌هه‌پررون بکا.
پیشتر رووی داوه، گاران خاوه‌نه‌که‌ی به‌جئ ه‌ینشتی. بۆ نمونه‌ دو‌اجار
گام‌یشه‌کان ره‌و توورگیان هه‌لیری. توورگ هه‌موو شه‌وی ده‌هاتنه‌ میر‌گه‌که و

له‌سه‌ر تاویره به‌ردی چوارده‌وری یۆرتایه‌که‌دا هه‌لده‌کونجان و ده‌یانلووراند. پیره‌میر ده‌یزانی مه‌ترسی له‌ توورگ ناکرئ. تهنیا ئه‌وه‌ نه‌بی‌ که‌ لووره‌لووریان وه‌ک‌گریه‌ی مندالی برسی، شتیکی جارِسکه‌ر بوو. ده‌شی پیاو شه‌ویک‌ یان دوو شه‌ویش خۆی له‌به‌ر لووره‌یان بگرئ. مه‌لا به‌گ‌ زۆری به‌رگه‌ گرتن. پاشان به‌خۆ و به‌تفه‌نگه‌وه‌ چوووه‌ ده‌رئ و چه‌ند فیشه‌کیکی هه‌واویی پتوه‌ نان.

توورگ ون بوون. به‌لام‌ تهنیا بۆ یه‌ک شه‌و. شه‌وی دواتر هاتنه‌وه‌ و به‌ هیز و گورکی پتروه‌وه‌ ده‌ستیان به‌لووره‌لوور کرده‌وه‌، پت‌ ده‌چوو گامیشه‌کان هه‌ستیان کردبئ کابرای پیر له‌گه‌لیاندا ده‌رنا‌با. تووره‌ بوون. به‌و شه‌وه‌ رابوون و سه‌ریان له‌ دووی توورگان نا تا له‌ ته‌نگه‌به‌ره‌ رژه‌که‌یان کردن. گامیشه‌کان جلیته‌یان ده‌کرد، به‌سه‌ر زه‌ندۆل و تاویره‌ به‌رددا که‌له‌مبازیان ده‌دا، له‌ نشپوه‌ به‌فرینه‌کانیشدا به‌سه‌ر که‌فه‌له‌وه‌ هه‌لده‌کونجان و خۆیان ده‌خلیسکاند. نیزیکه‌ی ده‌ کیلومه‌تریان هه‌لبڕین.

به‌یانی بوو، پیره‌میر له‌ شوینتیکی ته‌واو نامۆیدا دۆزینه‌وه‌. گامیش چه‌نه‌یان گرت و نه‌گه‌رانه‌وه‌ شوینه‌که‌ی جارانیان. ده‌تگوت ده‌یانه‌وئ ئه‌وه‌ شوینه‌ داگیر بکه‌ن که‌ له‌ توورگه‌کانیان ساندبوو. کابرای گامیشه‌وان ناچار بوو یۆرتا و هه‌وار بگوازیتته‌وه‌.

به‌لام‌ ئه‌مجاره‌یان ده‌بی‌ چ شتیکی ره‌وی به‌گامیشه‌کان کردبئ؟ پت‌ ناچئ گورگ و توورگ بووبئ، ئه‌دی پلنگی سپی؟ به‌لام‌ گامیش چ جاریک‌ له‌ پلنگی سپی نه‌ترساون. پیره‌میر به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ دووان سێیانی له‌ پلنگی سپی به‌جاریک‌ هه‌لبڕیوه‌. ده‌شی خه‌لک‌ برده‌یانن؟ به‌لام‌ له‌میزه‌ دز له‌ چیا‌یاندا نه‌ماون. چل سالتیک‌ له‌مه‌ویه‌ر هه‌موو چۆره‌ گه‌جه‌ر و گوجه‌ریک‌ هه‌بوون، گامیشیان ده‌دزی. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ده‌ستیشیان پت‌ کردبیتته‌وه‌، ناچن گارانیک‌ی ته‌واو بریفینن. جئ نییه‌ لئی بشپرنه‌وه‌، هه‌لیکۆپتەر زوو ده‌یاندۆزیتته‌وه‌.

هه‌لیکۆپتەر دوا چه‌ک‌ بوو پیره‌میر ده‌ستی بۆ ببا، ئه‌گه‌ر پتیش سبه‌ی

بەيانی گارانەكەى نەدۆزىيەو، ئەوا دادەبەزى و داوا دەكا بەلفرەيەك بنىرن.
ئەگەر بەم پىيە ئىشايەو دەبەزى لە رىگە سەھۆلبەست دەبى.

پىيە ناوى بىر لەمە بكا تەو، پىويستە بەدواياندا بگەرى، پىويستە خۆى
سەرەدەرەك بدۆزىتەو، گامىشەوان لە يۆرتايەكە نىك كەوتەو و ھاوارى
کرد «كەرىم!»

لەوانەيە كەرىم گامىشەكانى توورە كەردى- پىرەمىر بىرى كەردەو، بەفرى
تازەباربوى لادا بۆ ئەوئە شوىن پىيە گامىشەكان لە ژىردا بدۆزىتەو- بەلام
نا، كۆرەكە رەوشتى چاكە و گامىشەكانىش ھىچ جار لىي توورە نەبوونە.
مرۆف ناھەزى گامىش نىيە و ئەوانىش ھەست بەمە دەكەن.

كى بەسەرما و زىيان بەرەو ئەشكەوتانىان دەبا؟ كى بەتۆوى گۆلە
خاشخاش برىنيان تىمار دەكا؟ كى پرد بەسەر خەرەند و كەندەو ھەلدەچنى
بۆ ئەوئە گامىشى بەسەردا بپەرنەو؟ گامىشەوان، گامىش كەمن، زۆر لە
مرۆكەمترن. مرۆ، لە دەرد و بەلايان دەپارىزن.

ئەوان بەبى ئىمە چىن؟ ھا لىرە؛ شوىن پىيە چالىان بەسەر بەفرەو بەجى
ھىشتوو، لەبەرئەو دەبى بەفر نەيگرتەن، زو پەناگەى خۆيان دۆزىوئەتەو.

«بووھستە، بووھستە، لەوانەيە بەماتەماتە زەبرىكم لى بدا، بەردى بەرپىشم
لابدا، منىش بەپىشتدا بگەوم و لنگم بچىتە ئاسمان. دەيەوى بەپالەپەستۆ
كاغەزەكەم پى مۆر بكا، ئەى شەيتان.» پىرەمىر نالاندى.

تەواو بىزار بوو، مەلا بەگ دانىشتە سەر بەفرەكە و دەستى پى كەرد خورى
بەستىتەو ناو پۆستالەكەى تاكو پىيە ئىشاوھكانى خۆى گەرم دابىنى.

«دەرەنگم ھەلھىنا، منى گىژووئىژ.»

پىرەمىر بەھىواشەيەو ھەنگاوى ھەلھىنا، رووداوەكەى دەھىنايەو بەد.
ويستى لە بىرى بباتەو، بەلام نەيتوانى.

لەوانەبوو ئەگەر گارانەكە ون نەبووايە، پىشووئىكى دەدا و كەرىمىش بەتۆوى

گولّه خاشخاش تیماری پتی دهکرد. له رۆژی یه که مین به فر بارینه که دا،
پزیشکی نازهل به هه لیکۆپنه ریک گه یشته جی و دهستی به تا قیکردنه وهی
گارانه که کرد. پاشان له سهه که فریک دانیشته، ئارهقی سهه رووی سرپیه وه و
گوتی:

« له وانیه هه موو گارانه که لیتان بگریته وه، وا باشته بیانبه مه وه گوند بۆ
چاره سهه .»

«گوئی بدی مه لا به گ، دوو گامیشت نه خویشن.»

مه لا به گ سهه ری سرما: «کیته دوانیان؟» دهیزانی هه موو گامیته کان سپ
و ساغن، هه ر کامیکیان نه خویش بکوئی. هه ر لیره له پاوانه که دا خوئی
چاره سهه ری دهکا.

«ها ئه و دووهی ئه وئی. پتیانم سئدم کردوه بۆ ئه وهی ماندوو نه بن.»

پیره مپیر چوه لای گامیته کان، هه موو لایه کیانی پشکنی - گامیته
سندمکراوه کان پرمه یان هات و سهریان شوڤر کرده وه سهه زهوی. پاشان مه لا
به گ چاوی پشکنین. چاویان مات دیار بوون، به لام ساغ بوون.

"دۆملا به هه لدا نه چووی؟"

"نا، نه خیر، سهه ری زمانیان که. سهه رما کاری له جگه ریان کردوه."

مه لا به گ ده می لیک کردنه وه، هه رچه نده زمانیان سپی بوو،
تویژا لیکیان له سهه ر نیشته بوو به لام له ژیر زمانیاندا چهند گلیره به ک جیکه
هه لۆی بینی.

«زۆریان جیکه هه لۆ خواردوه،» پیره مپیر گوتی. کتوپر هاواریکی لی
هه لستا، به کیک له گامیته کان په نه جی مه لا به گی کرۆشت.

«هه ی، شه یتان.»

پزیشکه که به بیزاریه وه گوتی: «باوه، پیله که مه له گه لدا مه که. ئۆبالی

نەخۆشیی گامیشەکان لە ئەستۆی منداپە. هەر گامیشەیی هەشت سەد رۆبێل
دینێ. گەمە نییە؟»

پیرەمێر گوتی: «باشە، ئەگەر وایە...» لە دڵی خۆیدا گوتی: با گامیشەکان
لە خوارمۆه هەندیک نالیکی باش بخۆن، بەرگەیان چاتر بێ، زستانیکی
دریژمان لە پیشداپە.

پزیشکەکان تاویک پشووێ دا، پاشان سەندمی گامیشەکانی کردەوه و
بەپێچکۆلەکاندا بەرەو ژێرەوهی هاژوان.

«دۆملا، کورەکەت لەگەڵدا بنێرم یاریدەت بدار؟» پیرەمێر لە دوایەوه گوتی.

«سوپاس، خۆم دەتوانم.»

پیش ئەوهی ملی ئەو رینگە پر لە هەلەموت و پزێ و تووشە بگریته بەر، مەلا
بەگ هیوای خۆشەختیی بۆ خواست: «دەبرۆ خوات لەگەڵ.»

***

پاش هەرا و زەنای هەلیکۆپتەر، گامیشەکان حەجمانیان لێ هەلگیرا.
بەرۆژەوه سەمکۆلانیان دەکرد، بریسکەیان لە تاویرە بەردەکان هەلەستاند و
نەدەلەوهرا.

پیرەمێر و کورپێژگەکان، خۆیان بۆ لەبەر پێدا روو دەکرد تا بیلێسنەوه و
هێور بن، خۆیی سەر تاویرە بەرد توورەیی لادەبا. جیکە هەلۆش کاریکی
باش لە دەماری توورەیی گامیش دەکا. بەلام هێشتا زۆری ماوه بۆ ئەوهی
گامیش لە ئەشکەوت مۆل بدرێن.

مەلا بەگ هەلۆیستا، تیسکە خوربێهکی تری لەسەر تاویرە بەردێکا بینی.
کەواتە شوپنەکەیی باش هەلگرتبوو. خوربێهکەیی پەستایە ناو دەسکێشەکەیی و
بەلۆزەلۆژ بەرەوپیش جوولای. بەدەم ئازاریشەوه دەتلاپەوه.

نێزیکەیی حەفتەپەک رابوو، پیرەمێر لەگەڵ کەرمیدا خەریکی کاری خۆیان
بوون. گامیشەکان دامرکانەوه و بەرەو قەلەوبوون چوون. جاریکی تریش

کابرای پزیشکی ئازەل له باریکه‌رییه‌که‌وه دهرکه‌وت.

پێ ده‌چوو وه‌ک گام‌ئیشی ترساو، تووره و رووگرژ بێ. مه‌لا به‌گ هه‌ردوو له‌پی خسته‌ سه‌ر بناگویی و ده‌ستی به‌ردینی داهینا، «دیمانه‌ت به‌خێر دۆملا»، هه‌ر که‌سێ له‌ چیا‌اندا ریگه‌ی دووری بریبی و به‌سه‌لامه‌تی که‌ه‌شتبێته‌ جی، به‌و شیوه‌به‌ پێشوازیی لێ ده‌کرێ.

«دیمانه‌ت به‌خێر، باوه»، پزیشکه‌که‌ به‌بێ مه‌یلییه‌وه وه‌لامی دایه‌وه.

سهرته‌یان لێوه‌ نه‌هات. سه‌رنجیان له‌ گام‌ئیشه‌کان بریبوو. کوهرکه‌ش له‌ ته‌که‌ ره‌شماله‌که‌دا دانێشتبوو. پایتکی سووری به‌ده‌سته‌وه بوو.

پزیشکه‌که‌ گوتی: "ئه‌م ریگه‌ دووردریژه‌م به‌خۆرایی بری. هه‌لیکوپته‌ره‌که‌ نیشته‌وه‌ چاک بکریته‌وه. هاتم پیت بلێم برۆی گام‌ئیشه‌کان له‌ تیمارکه‌ بێنیته‌وه. چاک بوونه‌ته‌وه. نه‌متوانی بۆ چیا‌یان به‌ئێمه‌وه، تاویره‌ به‌رد هه‌ره‌سیان هیناوه‌ته‌ سه‌ر شارێیه‌که‌، له‌وانه‌شه‌ گویت لێ بووبی؟"

"باشه‌ له‌گه‌ڵ تۆدا دێم."

به‌تووله‌ری ته‌نگه‌به‌ره‌که‌دا شۆر بوونه‌وه. له‌ پێشاندا مه‌لا به‌گ به‌پێش که‌وت. پاشان پزیشکه‌که‌ی به‌پێش دا و خۆیشی ورده‌ ورده‌ له‌ دواوه‌ هه‌نگاوی نا، جاریکی تر که‌وته‌وه‌ پێشی. ئه‌م شوێنگۆرینه‌ هه‌روا بۆ که‌یف نه‌بوو، بگه‌ه یاسای چیا‌یانه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وی پێشه‌وه‌ هیلاک ببی، ئه‌وی دواوه‌ دێته‌ هانای.

له‌ ناکاو شتێک که‌وته‌ به‌رپیتی پیره‌مێر و گرمه‌ی لێ هه‌ستاند. پیره‌مێر هاواری کرد «خوایه!» و که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی. گلۆر بووه‌وه و که‌وته‌ ناو چالێکه‌وه.

که‌وریک زرمه‌ی هات، که‌وته‌ پێش مه‌لا به‌گ و به‌هه‌لدیره‌که‌دا خلۆر بووه‌وه. «هه‌ی به‌نه‌فهره‌ت بی تاویره‌ به‌رد» پزیشکه‌که‌ به‌شله‌ژاوییه‌وه‌ گوتی. بن پیلی پیره‌مێری گرت بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لی سێنیته‌وه. به‌لام مه‌لا به‌گ خۆی به‌سه‌ر پێیانه‌وه‌ نه‌گرت. جاریکی تریش که‌وته‌وه.

پزیشکەکه گوتی: "هەلت دەگرم، گوندەکه دوور نییه. گامیشەکان لەبەری چیاپەکهوین."

"نا کورم، تاویک دادەنیشم، پشوویک دەدەم ئینجا هەڵدەستمەوه."

پزیشکەکه پتی پیره‌میری پشکنی - بەلهکی ئاوسا بوو، زۆری دەئیشاند. «منیش پارەکه بەردیکی وام پتی کەوت.» پزیشکەکه گوتی، «بەلام ئەو کاتە هاوین بوو. ئیستا ساردە، لەوانەیه سەرمای بیی و بتکوژئی. وا دەچمە ناو لەوه‌رگاگە و هەندیک خوریت بۆ کۆ دەکه‌مه‌وه تا گەرمی بکاتەوه.»

پزیشکەکه تاویکی ته‌واو بزربوو. پیره‌میر ته‌نگا‌و بوو - بەلام دۆملا لە چیاپاندا چاک شارەزایە - پیره‌میر بەخۆی گوت.

کاتی پزیشکەکه بەخەمباری و بەبی خورییه‌وه گە‌رایه‌وه، ئیواره بوو.

«وام زانی توورگ خواردوویانی» بەگالته‌وه گوتی. بەلئی، توورگ، چۆن بوو پیره‌میر بیرى لى نه‌کرده‌وه؟ لەمیتز نه‌بوو په‌لاماری شوانیکیان دابوو له ئەشکه‌وت و کوشتبوویان.

مە‌لا بەگ بریندار بوو. هەرچە‌نده ته‌مه‌نیکی زۆر ژیاوه و ئیستا خۆی بۆ ئەو بیرە ئاماده ده‌کا که ئەم دنیا به‌جی به‌یلى، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، ده‌ترسى رۆبه‌رۆو به‌رهنگاری مه‌ترسى ببیته‌وه.

«پیت چۆنه؟»

مە‌لا بەگ ویستی پتی بسوورپینی بەلام ته‌نیا ناله‌نالیکی لێوه هات.

«خراپه.»، پزیشکەکه گوتی: «باوه ده‌زانی» به‌شپوهیه‌کی چاوه‌روانه‌کراو دانى پتدا هیتا: «ئەو دوو گامیشە لەم نزیکانه‌دا هەڵدێران، چووم که‌لاکه‌کانیان بدۆزمه‌وه، بەلام له‌گووتوورگ به‌ولاوه هیچی ترم نه‌بینی.»

«کاتی به‌م رێگه‌یه‌دا هینامنه‌ خواره‌وه، مردن. هەردوو نه‌خۆشه‌که. وابزانم نه‌یانگه‌یشتمی. له‌به‌رئه‌مه‌یش هاتمه‌ ئێره، په‌ره کاغه‌زیکم دۆزییه‌وه، تق ئیمزای که، به‌مه من پاکانه‌ی خۆم ده‌که‌م. نووسیومه هەردوو‌کمان

گامیشه‌کانمان لی ده‌خوری و تۆش ئاگات له مردنیان بووه.» پزیشکه‌که
کاغه‌زه‌که‌ی دهره‌تینا.

«هیچی له تۆ ناوی، که‌سیش نازانی.»

مه‌لا به‌گ سه‌ری به‌م وشانه‌ ئیشا.

من تۆم خۆش ده‌وی دۆملا، تۆش تف له چاره‌م ده‌که‌ی. ئه‌وانه‌ی له چیا‌یان
ده‌ژین هه‌موویان برای یه‌کتر نین. هی وا هه‌یه له ریچکه‌که‌ی دواته‌وه هه‌نگاو
ده‌نی و نه‌خشه‌ی جانه‌وه‌رانه ده‌کیشی. ئه‌م بیرانه وای له پیره‌مێر کرد
بنالینێ.

مه‌لا به‌گ به‌چریه‌وه گوتی: «من ئیتر نازیم دۆملا. هه‌ز ناکه‌م تاوانه‌کانم پتر
بکه‌م.»

پزیشکه‌که پی‌که‌نی: «تاوانی چی؟ لی‌ره له چیا که‌س ئاگای لی نییه. ئی‌مه
ته‌نیاین، که‌س شایه‌ت نییه.»

پیره‌مێر بی‌ری کرده‌وه: دهروونم شایه‌ته، ناتوانی خۆت له دهروونم
بشارییه‌وه.

«نا، نا، وا چاک‌تره برۆی. به‌جیم به‌یله.»

پزیشکه‌که به‌گالت‌ه‌به‌که‌وه سه‌یری مه‌لا به‌گی کرد و لی‌ی دا رۆیشت.
به‌ته‌نیای به‌جی ه‌یشت.

پیره‌مێر چاتر بووه‌وه. چاوی خسته سه‌ریه‌ک و دلی خۆش بوو.

تروکه‌یه‌ک رابوورد و جارێکی تر پزیشکه‌که به‌سه‌ر پیره‌مێردا نوشتایه‌وه.

«گوێ بگره باوه، ئاخۆ به‌راستی ده‌ته‌وی به‌هۆی دوو گامیشی له‌ره‌وه پشتم

بشکینێ؟»

«برۆ، له رپی خوا.» مه‌لا به‌گ به‌پاران‌ه‌وه‌یه‌که‌وه چرپاندی. «هیچ شتی‌ک مۆر

ناکه‌م، گامیشه‌کان ساغ بوون. دهروونم و ئه‌و دنیاش به‌هۆی ئه‌مه‌وه ئازارم

ده‌دن. به‌جیم به‌یله.»

«باشه، تۆ لیره دهمری. کهسیش نایهت هیسهکانت بنیژی. خواهافیز.»

ههرکه پزیشکهکه له ههروزهکه ئاودیو بوو. ئیدی جارێکی تر فرمیسک زایه چاوهکانی پیرهمیر. هینده نابا شهو دادی و توورگ دین. ئیستا خۆیان له پهنا تاویراندا مه لاس داوه، چاوهچاویانه.

مردنیکی گهوجانهیه. مه لا بهگ ههركاڤ بیری دهكردهوه كهوا بهگهردهن ئازادیهوه له نیوان گامیشهکانیدا دهمری. دوو گامیش پال دهنهوه و ئه‌میش له نیواناندا دانیشی، بچته ناو خوریهکانیان و گامیشهکان بهینکی زۆر گهرمی دابینن. پاشان گیانی ئه‌و به‌رهو لووتکه‌ی چیاپه‌کان بفری و به‌شیکه‌ی هه‌لدیره‌که هه‌رس بینی و وینه‌ی مه‌لا به‌گ بکیشی.

گامیشه‌وان نامرن، یال و به‌نده‌نی ده‌ورانه‌ور وینه‌ی مردووان هه‌لده‌گرن تا وه‌کو زیندوو له نیوان گامیشاندا بوه‌ستن.

نا من نامرم! پتویسته به‌چه‌نگه‌کرکی له‌م چاله‌ ده‌رچم، بیر له هه‌یج نه‌که‌مه‌وه. به‌گاگۆله‌ بگه‌مه‌ گاران‌که‌ه. گامیشه‌کان تیمارم ده‌کن- پیرمیر بپیری دا.

ته‌کانیکی دا و به‌چه‌نگه‌رینی له‌ چاله‌که‌ هاته‌ ده‌روه و به‌رهو پش ملی نا. له‌شی سووک بوویوو، وا پی ده‌چوو خوین چۆرابیته‌وه‌ ناو پییه‌ گران و هه‌لئاوساوه‌کانی، به‌دوای خۆیدا رای کیشان. ئه‌گه‌ر مه‌لا به‌گ بیتوانیاپه‌ ئه‌و پییه‌ ئیشاوه‌ی خۆی ده‌بریه‌وه و هه‌لی ده‌دایه‌ به‌ر توورگان. به‌بی ئه‌م پییه‌ سووک و سانا به‌رهو گاران‌که‌ ده‌رۆی.

به‌لام ئه‌وا تاریک داهاتبوو و به‌ئاسانیش ریگه‌که‌ی ون ده‌کرد. لیره‌ چیاپه‌کان زۆر بلند نین، ریچکۆله‌یان تیدا زۆرن، که‌ تاریکیش دابی له‌وانه‌یه‌ ریگه‌یه‌کی چه‌وت بگریته‌ به‌ر.

له‌پر مه‌لا به‌گ خلیسکایه‌ ناو که‌ندریکی وشکه‌وه. به‌دیواره‌که‌یدا ناسییه‌وه، جارتیکیان شوانه‌وئله‌ ئه‌م دیواره‌یان بۆ به‌ربه‌ستکردنی ئاو دروست کردبوو. مه‌لا به‌گ بپیری دا شه‌و له‌سه‌ر ئه‌م دیواره‌دا به‌سه‌ر ببا و به‌یانی به‌ هیز و

گورپیکى نوپوه بهرهو گارانکه بکهوئتهوه رینگه.

مهلا بهگ بهبیری نهدههاتهوه چۆن بهسهر دیوارهکهدا هه لگهرا بوو. ته نیا
بوئی خوینی دهست و پله پیسهکانی بهبیر دههاتهوه.

بوئی خوین هه زوو رهوه توورگهکی بو لای پیره میتر بهکیش کرد. سه رهتا
له دوورهوه دهستیان بهلوورهلوور کرد و پاشان بهتوورپیی هاتنه پيشهوه.
بهبیدهنگی له دهوری دیوارهکه ئالان. ددانیان بهچیرهوه دهبرد و لموزیان له
بهفرهکه دهژهند.

پیره میتر له ترسانه و له شهکهتییانه، وهی بهر دا و بوورایهوه. ده بزانی له
دهستی توورگان ده بزانی نابی، نه ئاگر، نه سیکارد، نه پته هیچی پی نییه. له
په شینوییانه هموو شتیکی له یورتایهکه له بیر چوو.

ده توانی چی بکا؟ به بهرییهوه نییه کوچکه بهردیشیان تی بگری.

ئای نهگه گامیشهکان چاوپکیان لی بووايه چۆن بهترووکهی چاوه ئه م
توورهگه له رانهیان هه لدهبری، گامیشه بوور و سوورهکانی خوئی.

به لام ئیستا وا توورگه رهوکه وانه که به دیواره کهدا هه لگهرا، پیره میتر
چاوهکانی توورگه کهی به چاکی دهبینی - ده لین توورگ زوریان سوو له
نیچیری خوین دهبیتهوه. ئه وهتا چه پۆکهکانی لاواز و باریکه لهن، له پیی
گامیش ناچن.

"دوورکه وه لیم! دوورکه وه لیم!" مهلا بهگ به پرتاو، هه ستایهوه، راجه نی و
دهستی به هاوار کرد: "به نه فرهت بن، واتان زانی مردووم؟ هه ی به لاتان لی
بدا!" تا هیزی تیدا بوو هاواری ده کرد، به لام نهک له ترسان، نهک له
توورهبییان، نهک له بی دهره تانیان، بگره له به ره ئه وهی شتیکی به درپژایی
ته من له دهرووندا نووستوی به ئاگا هات، ورده ورده و به هیمنی تین و تاوی
هاته وه بهر.

توورگه رهوکه وانه که سه نگلایهوه، بازیکی هه لدايه خواره وه و رهوه
توورگه که کهوتنه سووران هوه به دهوری دیواره کهدا و پاشان هه لاتن.

مه‌لا به‌گ به‌دهنگی به‌رز پئی که‌نی. له تووره‌بیایانه سمیټل و لیوی خۆی کرۆشت.

***

کابرای گام‌یش‌ه‌وان به‌بیزارییه‌وه له‌سه‌ر تاویره به‌ردیکی به‌فرگرتوودا دانیشت. بیره‌وه‌ری، پیره‌م‌یریان هه‌ژاند و به‌که‌ف و کولیان هینا، به‌لام له‌وانه‌یه بیره‌وه‌ری نه‌بووین؟ له‌وانه‌یه برینه‌که‌ی هه‌وی کردبئی؟ هه‌ر چۆنیک بئی، ده‌بئی خۆی په‌لکش بکا. پئی ناچئی ئیستا گاران‌ه‌که زۆر دوور بئی. گام‌یش له‌ ده کیلۆمه‌تر دوورتر نارۆن، تا نیوه‌ی ریگه‌که هاتووه. لیره شوپین پتیه‌کان زۆر چال نین. ده‌بئی گام‌یش‌ه‌کان هیور بووبینه‌وه و چی تر هه‌رایان نه‌کردبئی، ده‌بئی هیواش هیواش رۆیشتین.

ئیستا مه‌لا به‌گ به‌دیزانی چۆن خۆی له‌ توورگان ده‌ریاز بکا. ده‌بئی ریگه‌پیان ده‌ی زۆر بینه‌ پیش و ئیدی پاشان ترسیکی چاکیان به‌دیتی. نه‌ره‌ی پیاو، هه‌تره‌شی گورگ و سه‌گی کئیوی و ته‌نانه‌ت پیاوی به‌فریش ده‌با. ده‌بئی ئەم شته به‌که‌ریم بلی.

پیره‌م‌یر هه‌رده‌م ئەو شه‌وه‌ی سه‌ر دیواره‌که‌ی به‌بیر ده‌هاته‌وه. توورگ له‌ دووره‌وه ده‌یانلووراند به‌لام زاتیان نه‌ده‌کرد له‌ مه‌لا به‌گ نیزیکی بکه‌ونه‌وه. ئە‌گه‌ر نیزیکی بکه‌وتایه‌ن ئە‌وا پیره‌م‌یر بیری له‌ چاره‌سه‌ریکی تر ده‌کرده‌وه بۆ ئە‌وه‌ی راپیان بنی - جاری دووهم هاوار هاوار به‌که‌لک نه‌ده‌هات.

تا‌که شتی‌ک مه‌لا به‌گ به‌بیری نه‌ده‌هاته‌وه - جاپان خه‌ون بوویان راستی - به‌ره‌به‌ری به‌یانی بوو پۆله‌ بالنده‌یه‌کی بیینی، ئاشکرا به‌به‌رچاوییه‌وه ده‌فرین، بالنده‌ی ره‌ش، گه‌وره، هه‌لۆ نه‌بوون. بالنده‌ی سه‌یر بوون، هی ئە‌م ولاته نه‌بوون. نا‌وا پئی ده‌چی خه‌ون بووبی. بالنده‌ی ده‌شتانی ناتوانی له‌ چیاپان بفری.

... به‌هیواشی خۆی به‌پال چیاپه‌که‌وه گرت، مه‌لا به‌گ که‌له‌به‌ریکی ته‌نگی بری و به‌گیژی و سه‌رس‌پماوییه‌وه وه‌ستا: گاران‌ه‌که‌ی به‌هیمنی له‌ هه‌ریمیکی

پان و بهرینی به فریندا دهله وهران.

به کۆمه‌لی گه‌ه‌شتبوونه هه‌ریمه تازه‌که، گامیشه‌کان به‌سم به‌فریان ده‌شکاند و وشکه‌گیای سالی پار و کهوزه و چوزه‌واره‌یان ده‌خوارد.

شوینیکی زۆر دلگیر نییه- پیره‌میر یه‌کسه‌ر هه‌ستی کرد. زه‌ینی دایه که‌ریمی یاریده‌ری، سواری پشتی پیره گامیشه‌یک بووبوو، توند خۆی به‌ته‌پۆکه‌که‌ی سه‌ر پشتیبه‌وه گرتبوو، به‌ره‌وخوار و به‌ره‌وژووری لی ده‌خوری. له ناکا یه‌کێک له گامیشه‌کان مه‌لا به‌گی به‌دی کرد. له‌سه‌ره‌خۆ ده‌ستی به‌پۆره‌بۆر کرد، ئیدی گامیشه‌کانی تریش به‌ه‌یواشی به‌ره‌و پیره‌میر وهرچه‌رخان.

گامیشه‌کان سه‌ریان له له‌شی مه‌لا به‌گ سووی. وه‌ک بلّی گه‌رمایی پی بدن. ده‌ست و پلپان ده‌لیسته‌وه و به‌چاویکی زه‌قه‌وه له چاوی مه‌لا به‌گیان ده‌روانی، ده‌تگوت لی ده‌پرسن چیت به‌سه‌ر هاتوه.

که‌ریم به‌ره‌و لای پیره‌میری هاژوا و به‌هه‌ستی تاوانباریبه‌وه گوتی: «باوه، ئەمه به‌هۆی بالنده‌کانه‌وه بوو. پيشی به‌یان به‌سه‌ر هه‌ریزه‌که‌ی ئيمه‌دا خولانه‌وه و گامیشه‌کانیش ره‌وینه‌وه. ماندووم، گوریسم گه‌ه‌شتووه‌ته بن هێچکان.»

"بالنده ره‌شه‌کان؟" پیره‌میر پرساری کرد.

"به‌لی، ره‌ش... گامیشه‌کان ره‌ویان کرد تا گه‌ه‌شتنه ئەم کێلگه‌یه، کوا دوو گامیشه‌که؟ ماندوو بووی باوه؟"

"قه‌ی ناکا... به‌لام ئیره له‌وه‌ره‌که‌ی زۆر باش نییه. باشه گوناھی خۆیانه، زه‌ینی بدئ- به‌دوای بالنده‌دا رایان کرد! گرینگ نییه، به‌یانی ده‌چینه‌وه یۆرتایه‌که. ئەمشه‌وه له‌گه‌ل گامیشه‌کاندا ده‌نوین."

گامیشه‌کان به‌ئه‌سپایی به‌سه‌ر به‌فره‌که‌دا پالیان دایه‌وه. دیواریکیان بۆ پاراستنی شوانه‌کان له سه‌رما هه‌لچنی، مه‌لا به‌گ و که‌ریم خزانه نێوان

لاشەى گەرمى گامىشەكانەوہ.

كوريشگه كه تاوئكى زۆر نه يتوانى بنوى، خوئى هه لگيتر و وهرگيتر ده كرد،
پاشان به دهم بير و هزره وه گوئى:

«له وانەيه به ره و هيندستان فرين، ئه ويندهر گهرمه.»

*يورتا: هه وار بان خيوهتى ره ونده مهنگوليا بيه كانى سيبيريايه.

دايکه شووری شاخدار

چنگیز ئیتماتوف

ئەمە لە سەردەمیکی کۆندا پرووی دا و رۆژگاری زوو، لەو دەمەیی سەر زهوین دارستانی پتر بوو لە گزۆگیا، ولاتی ئیمە ئاوی زیتەر بوو لە وشکایی. هۆزیکى قەرەغیزی لە لیواری پروباریکى گەرە و سازگادا دەژیان. ئەو پروبارە پیتی دەگوترا "ئینیسای". لە شوپینیکى دوورەدەست، لە سیبیریاوه هەلدهقولاً. لێرەوه بۆ ئەوئ بەسواری ئەسپ سى سال و سى مانگی پى دەوئ، ئیستا ئەو پروبارە "ئینیسى" ناوه. بەلام وىگافى پیتی دەگوترا "ئینیسای". بۆیه ئەو کاته گۆرانیهک هەبوو دەیگوت:

ئینیسای، پروبار ههیه له تۆ فراوانتر بى؟
ئینیسای، خاک ههیه له تۆ دلگيرتر بى؟
ئینیسای، کارهسات ههیه له تۆ قوولتر بى؟
ئینیسای، وره ههیه له وره تۆ بهرزتر بى؟
پروبار نيهه له تۆ فراوانتر بى، ئینیسای.
خاک نيهه له تۆ دلگيرتر بى، ئینیسای.
کارهسات نيهه له تۆ قوولتر بى، ئینیسای.
وره نيهه له وره تۆ بالاتر بى، ئینیسای.

ئینیسای ئاوهها بوو. زۆر نەتەوهی جیا جیا لە لیواری ئەو پروبارەدا دەژیان. ئەو نەتەوانە سەبارەت بەناکۆکی و ناتەبایی بى برانەوهیان ژيانیان دژوار بوو. دوژمن لە گەلێک لاوه هۆزی قەرەغیزیان دەورە دا بوو. جارێک ئەم و جارێک ئەو بەسەریان دادەدان. قەرەغیزی خوشیان پەلاماری خەلکیان دەدا.

پیاویان دهکوشتن، مالیان دسوتاندن، تالان و برۆیان دهکردن. هرچی بهردهستیان بکهوتایه دهیانکوشتن. ئەمه حال و حسییی ئەو زمانه بوو. مرۆ بهزییی به مرۆدا ندههاتهوه. مرۆ مرۆی دهکوشتن. کار بهرادهیی گهیشتن کەس نهما دهغل و دان بچینی و مهرومالات بهناو بینی و بچیته راو. ژیانی بهتالانکاری گهلهک ئاسانتر بوو. دئ و دهکوژی و تالان دهکا. نرخ کوشتن بهخوین دهرایهوه و تۆله بهتۆلهی گهرهتر دساندرایهوه. خوینرشتن رۆژ بهرۆژ زیتەر دهبوو. هۆش له میشکی مرۆفدا نهماپوو. کەس نهبوو ناوپیژی دوژمنان بکا. ژیرترین و چاترین کەس ئەوه بوو هیرشی توند و له ناکاو بکاته سەر دوژمن و گهره و بچووکیان بکوژی و مهر و مال و کلوریان بهتالان بیا.

له دارستانهکهدا بالندهیهکی سهیر پهیدا بووبوو، شهوان تا بهیان بهدهنگیکی مرۆفانهی سهیر دهیچریکاند و له مچلهوه بۆ ئەو چل دهفری و ئاهونالینی دهکرد، دهگیوت: "کارهساتیکی گهره دهقهومی، کارهساتیکی گهره دهقهومی". ئەوه بوو قهوما، ئەو رۆژه دلنۆقینه هات.

ئەو رۆژه، هۆزی قهرهغیزی لیوارنشین، سهرداری کۆچکردوویان دهناشت. "کۆلچه" سالانکی دوورودریژ سهرداری هۆز بوو، هاوبهشیی له زۆر تالان و برۆدا کرد و له گهلیک شهردا بریندار کرا بهلام له مهیدانی شهردا نهکرد. دوا جار کات و ساتی مردنی هات. هاوتیرهکانی خۆی دوو رۆژیان له شهپۆر و شین و گریاندا بهسهرد. رۆژی سییهم کۆبوونهوه بهخاکی بسپیرن. بهپیی رپورهسمی باب و بابیران، دهبوایه تهرمی سهرداری هۆز دەم و دەم لیوار، بهناو دۆل و نشیواندا بۆ دواين مهزلگهی خۆی ههلبگیڕی، تاوهکو گیانی کۆچکردوو له بلنداویییهوه مائناوایی له ئینیسای دایک بکات. "ئینی" یانی دایک و "سای" واته بهست یان رووبار. بۆ ئەوهی گیانی ئەو بۆ دوا جار گۆرانی ئینیسای بچری:

ئینیسای، رووبار ههیه له تۆ فراوانتر بی؟

ئینیسای، خاک ههیه له تۆ دلگیرتر بی؟

ئینیسای، کارهسات ههیه له تۆ قوولتر بی؟

ئىنىساي، خواست ھەيە لە خواستى تۆ بالاتر بى؟
رووبار نىيە لە تۆ فراوانتر بى، ئىنىساي.
خاك نىيە لە تۆ دلگىرتر بى، ئىنىساي.
كارەسات نىيە لە تۆ قوولتر بى، ئىنىساي.
خواست نىيە لە خواستى تۆ بالاتر بى، ئىنىساي.

دەبووايە لەسەر گەردى ناشتن. لە تەنىشت گۆرەكەي، سەرھۆزيان لەسەر سەران رابگرتايە بۆ ئەوەي لە ھەر چوارلاوہ خەلك بىبىن. "ئەمە رووبار و ئەمە ئاسمان و ئەمەش خاكى تۆيە، ئەمەش ئىمەين، ھاورەگەزى تۆين، ھاتووين بۆ دواين جار بەرپىت بگەين و مائىئاوييت لى بگەين، تۆش بەتەناھى لىي راکشى" كىلە بەردىكيان لەسەر گۆرەكەي دەچەقاند تا ببى بەنىشان بۆ نەوھكانى داھاتوو.

لە رۆژانى ماتەمى و تەرم ناشتندا، دەم و دەم لىوار، ھۆزى قەرەغىزى رەشمائيان يەك يەك لە تەنىشت يەكدا ھەلدەدا. تا ھەر مالىيە لەبەر كۆسپەي خۆيدا تەرمى سەرھۆز بەرپى بكا. بۆ ئەوەي كاتىك تەرم ھەلدەگىرا، ھەر مالىك ئالاي سىپى پرسە ھەلدا و بداتە شىن و گريان و دواي تەرم بگەوى و لەگەل ئەوانى تردا بەرھو رەشمالىكى تر، كە ئەوانىش دەياندايە شىن و گريان و ئالاي پرسەيان ھەلدەدا تا بەكۆتايىي رپى و گەردى ناشتن دەگەيشتن.

ئەو بەيانىيە رۆژ گەيشتە تاقي ئاسمان، ھەموو ئەسپايىك كۆك و تەيار كرا. گۆچان بەرز كرانەوہ و لە سەروو ئەويشەوہ كلكى ھىستەر بەسەر پمەوہ ھەلدران. چەك و كەرەستەي شەرى سەرھۆز- لە شىر و مەتال بەرز كرانەوہ و ئەسپەكەي بەپۆشاكى شەرى داپۆشرا. زورناژەن ئامادەبوون ئاوازي شەرى بژەنن و دەھۆلكوت پمبە لە دەھۆل ھەستين. تاكو ھەموو لايەكى جەنگەلى (تايگا) بەھەزى. پەرەول بفرىن و ھەك گەوالە ھەور ئاسمان بتەنن و بەئاھونائىنەوہ خول بخۆن، تاكو درندە و كىوى بەفیشكە و نەپەنەر بدەنە پىشەلان و جەنگەلستان و تاكو چلەگيا لەسەر زەوى سەرى دابنەوئىنى و كرنووش ببا. تاكو كەژ و كىو لە شوئىنى خۇيان بترازين.

ئۇن دەگرىيان و پىرچىيان دەرناندەو، فرمىسكى گەرميان بۇ سەرۆك كۆلچە دەوهراند. "جىغىتى" لەسەر يەك ئەژنۆ رۆدەنىشتن و لە تەرمى كۆچكردو دەنەوين و دەياناويشتە سەرشانى بەهيزيان. خەلك و ھەموو ئامادەبووان چاوپروانى تەرمى سەردار ھۆز بوون، لەلايەكى دارستانەكەشەو قورباني راگىرابوون: نۆ ئەسپ و نۆ گامىش و نۆ نوپى لە كاوپرە دابەستى، ئەمانە بۇ پايەدارىيى جوانەمەرگ دەكوژرانەو.

ئىرەو لە ناكاو رووداويكى كتوپر ھاتە پىشەو، كە كەس چاوپرپى نەكردبوو. ھەرچەند پىكابەرىيى نيوان خەلكى ئىنيساي تاوى ساندىا، باو نەبوو، لە كاتى ناشتنى سەردار ھۆزدا كەس بەسەر دراوسىدا بدا. ئىستاش وا دوژمن بەپىدزكە ھاتوون و لەگەل گەردى بەيانىندا لە ھەموو لايەكەو ھەمارۆى داون لە كاتىكدا كە ئەوان بەپەژارە و ماتەمىيەو ھەستاون. قەرەغىزى لە ھەموو لايەكەو دەرپەرىن، كەس دەرفەتى ئەو ھەي نەبوو خۆى باويتە سەر زىن و دەس بداتە چەك. كوشتارىكى بى وىنە رووى دا، ھەموو لەسەرىك كوژران. ئەمە داو و دەھۆيەك بوو دوژمن بۆى نابوونەو تاكو ھۆزى قەرەغىزى بەدەست لىوھەشاندىك پاكتاو بكەن و ئاسەوارىان لى ببرنەو. تا كەس نەبى ئەو كوشتارەى لە بىر بمىنى و تۆلەى ھەربگرىتەو. بۇ ئەو ھەي رۆژگار بەنووكى رىم شوينەوارى كۆن بسپىتەو، ھەر واش بوو.

لەدايكبوونى مەرۆف و پەرورەدەبوونى كاتى زۆر دەوئى، بەلام بەچاوترووكاندىك دىتە لەناوبىردن. زۆر كەس ئەنگىوران و لە گۆمى خويندا كەوزىن. زۆرى تر لە ترسى شىروتىر خۆيان بەئاو دادا و لە نىو شەپۆلى ئىنيسايدا نەقووم بوون. رەشمالى قەرەغىزى پاش ئەو ھاگرىيان بەرداربوونى، بەدىزايىيى رووبار و بەلاپالى گرد و ھەلدېرەو گرپان سەند. كەس دەرفەتى ھەلاتنى چنگ نەكەوت. زىروحيان لى نەما و ھەموو شتىك خاپوور و وىران بوون و سووتان. لاشەى كوژراويان بەچۆمى ئىنيساي دادا. دوژمن ھەلھەلەى شادمانىيان كىشا: "ئىستا ئەم خاكە بوو ھى ئىمە، ئىستا ئەم لىرەوارانە بوونە ھى ئىمە، ئىستا ئەم مىگەلانە بوونە ھى ئىمە".

دوو مندال- کور و کچیک- دوو مندالی بزۆزی چه تون، له سبهینیه به دزی بایک و باوکیان له مال دهرچوو بوون بۆ جهنگه له نیزیکه که، تا چله لاولا و بېرن و سه به تهی لی دروست بکن. به گه مه وه خافلابوون و ئاگیان له خوځیان برابوو، که وتیوونه ناوه ندی چره بېشه لانه که، کاتیک ههرا و زهنای کوشتاریان هاته گوځ، به پرتا و به رهو مال گه رانه وه. که سیان به زیندوووی نه دیت نه دایک نه باوک نه خوشک نه برا، دوو مندال بی مال و بی که سوکار مانه وه. دهگریان و له ئاگر و پهردوه وه بۆ ئاگر و پهردوو رایان دهکرد. زینده واریان لی نه مابوو. له ماوهی تاکه ساتیکدا بی نهوا بوون. له دهره وه هه ور و شریتهی تۆز به دی دهکرا. دوژمن مه روماللات و ئه سپ و گارانیان به پیش دابوون و هه لیان ده پچان که له تالانکاریه خوځناوییه که یاندا به جهنگیان هینابوو.

دوو مندال که تۆزی پیی ئه سپیان به دی دهکرد و هه لیان کرده غار. دهگریان و هه نسکیان هدا. ته نیا مندال بهو رهنگه رهفتار دهکن، له جیاتی ئه وهی خوځیان له چاوی دوژمن بشارنه وه، به دوویان که تبوون تا به ته نیا نه میننه وه. بۆ ئه وهی له شوینه و یران و شوومه دور که ونه وه. کور و کچه که دهستی به کتریان گرتبوو و به دواوی دوژمن که وتبوون، دهپارانه وه به جیانیان نه هیلن و له گه ل خوځیاندا بیان بهن.

کچ و کوره که بیهوده رایان دهکرد. به دوژمن رانه گه یشتن، له ماندوو به تهی خوځیاندا له سه ره زهوی که وتن و نه ده و یران سه یری ده ور به یران بکن. ده ترسان له شوینی خوځیان بیزوین، له باریکی تهنگ و ئالۆزدا ده ژیان. به کتریان گرتنه باوهش و خه و بردیانییه وه.

هه روا به خوځیایی نه یانگوتووه هیتیم ههوت روجه. شه ویان به هیمنی به سه ره برد و درنده و کیتی له دارستانه که دا توخنیان نه که وتن. که له خه و رابوون به یانی بوو، چیشته نگاو دهره وشایه وه، چۆله که ده یانجریواند. رابوون و به شوین پیی دوژمنان که وتن. له ری میوهی دیمیان کۆ کرده وه. رویشتن، رویشتن. دوو رۆژ رویشتن، سه ری ستهیم رۆژ، له سه ره چیا به کی بلند وهستان. سه رنجیان دا. له خواره وه، له داوینی چیا، له میترگیکی سه وزدا هه رایه که

ئاھەنگ و بەزمىكە، ئاى چ رەشمائىك ھەلدرابوو، چ ئاگرىك كرابووه، بى ئەژمار. ئەو ئاگرانە خەلكى زۆريان لە دەورە ئالابوون، لە ژمارە نەدەھاتن. كچان لە ناو جۆلانە دەھەژانەوھ و بالۆرەيان دەگوت. زۆرەكفان خەلكيان وھپىكەنەن دەھىنا، وھك باز لە يەك دەورووكان و سواری مى يەك دەبوون، پشتى يەكتريان لە زەوى دەدا و لە خۆليان دەگەوزاندن. ئەمانە دوژمن بوون ئاھەنگى سەرکەوتنيان دەگپرا.

كچەكە و كورەكە لەسەر تۆقەلەى چىايەكەدا وھستابوون، بى ئەوھى زات بكەن بچنە پيش. بەلام تەواو حەزيان دەكرد لەبەر ئاگر بووھستن. بۆن و بەرامەى گۆشتى برژاو ئاوى لە زار دەھىنان.

دوو مندالەكە نەيانتوانى زياتر خۆيگرن، وردە وردە لە چىاكان ھاتنە خوار، بەزمگپرەكان لە ھاتنى مندالەكان سەريان سېرما و دەوريان لى دان:

– ئيوھ كىن؟ لە كوپۆھ ھاتوون؟

كوپ و كچەكە وھلاميان دانەوھ:

– برسيمانە، شتىكمان بەدنى بيخوين.

لە شىوھى ئاخاوتنيان تى گەيىن ئەمانە كىن. بووھەرا و زەنازەنا و مشتومرپكى توند كەوتە نيوانيان. ئەمانە پاشماوھى بەرھى دوژمنانن، ئاخۆ دەسبەجى بيانكوژن ياخۆ بيانبەنە لای خانى سەردار ھۆز؟ لە كاتىكدا ئەوان خەرىكى كىشمەكيش بوون، ھەندىك ئافرەتى دل و دەروون نەرم دەرفەتيان چەنگ كەوت و دوو پارچە گۆشتى برژاوى ھىستريان خزانە نيو دەستى مندالەكانەوھ. برديانن بۆ لای خان. مندالەكان لە خواردن نەدەكەوتن. برديانن بۆ تاوئىكى سوورى گەورە. پاسەوان بەتەپشوى زبوينى رووتوھ لەبەر دەرگە وھستابوون. ھەوائىكى پر مەترسى كەوتەوھ، ئەويش ھاتنى مندالەكانى سەر بەھۆزى قەرەغىزى بوو، كە لە شوئىنكى كەس نەزانەوھ ھاتبوون. ئاى ئەوھ چىيە؟ تىكرا دەستيان لە جريتبارى و بەزمگپران ھەلگرت. ئاپۆرھى خەلكەكە بەھەلەداوان بەرھو رەشمائى خان جىمىن. ئەو كاتە خان لە تەك گەورە

شەروانانی خۆیدا لەسەر سەرىنێكى سپى بەرەنگى شىر، رۆنىشتبوو. شىرى ماين و هەنگوینی فر دەکرد، گوێى بۆ لاوژە و بەستەى پىاهەلدا ن هەلخستبوو. كاتىكى خان هۆى هاتنى خەلكەكەى زانى، گرژ و توورە بوو، نەراندى: "چۆن وىراتان هەراسانم بكەن؟ ئەدى ئىمە سەرىپاكى هۆزى قەرەغىزىمان قىر نەكرد؟ ئەدى نەمكردن بەفەرمانرەواى ئىنيساى تا هەتايە؟ بۆچى بەپراکردن هاتوونەتە لام و دەستتان بەخۆدا شۆر كردوووتەوه هەى ترسنۆكىنە؟ سەرىكەن كى بەرامبەرتان وەستاوه؟ هەسپە خان بانگى كردە پىرئىژنە شەلەى روو لۆچاوى. كاتىك پىرئىژن لە نىوان ئاپۆرەى خەلكەكەوه هاتە پىش. خان فەرمانى پى دا: بۆ لىرەوارەكەيان ببە، كارپكى وا بكە رەچەلەكى هۆزى قەرەغىزى ببىرئەوه و ناووناتۆرەيان تاهەتايە كوێر ببىتەوه. بۆ پىرئىژنە شەلەى روو لۆچاوى، چىم پى گوتى وا بكە.."

پىرئىژنە شەلەى روو لۆچاوى مى بۆ ئەو فەرمانە كە چ كرد و دەستى كور و كچە مندالەكەى گرت و دوورى خستنهوه. بەنىو جەنگەلستانەكەدا رۆيشتن. تا لە بەرزايىبەكى هەزار بەهەزارهوه بەگوێ رووبارى ئىنيساى گەيشتن. لىرە پىرئىژن مندالەكانى وەستاند و لەسەر هەلدىرەكەدا بەتەنىشت يەكەوه راي گرتن و پىش ئەوهى هەلىان بداتە خوارهوه گوتى:

– ئەى رووبارى ئىنيساى مەزن، ئەگەر چىات تى بەاوين، وەكو پلوكە بەرد لە بنتدا نقوم دەبى، ئەگەر داركاژىكى سەد سالىت تى فرى دەن، هەرەكو چلە دارىك راي دەمالى. دەها ئەو دوو دەنكە زىخە، ئەو دوو دەنكە مرويش وەرگرە. زەوى بەخۆيان ناگرى. ئىنيساى هەرچەندە بۆم نىبە ئەوهشت پى بلیم، ئەگەر ئەستىرە بكرىن بەمروڤ، ئەوا ئاسمانيان پى تەنگ دەبى، ئەگەر ماسى بكرىن بەمروڤ رووبار و دەريايان پى تەنگ دەبى. يا ئەو دوو مندالە، بە دوو گىانى بى گەرد و وىژدانىكى مندالىبەوه، ئەم دنيا ناهەموارە بەجى بهيلن كە هىشتا باوهرى دزىو و رەفتارى دزىو گلاوى نەكردوون. بۆ ئەوهى ئەمانە كوێرەوهرى مروڤان نەبىن و دەردەسەرىش بەسەر خەلكى تردا نەهينن. دەبىانبە بىانبە ئەى ئىنيساى مەزن.

کور و کچه بچووکه که دستیان کرده گریان و هه نسکدان. ئهوان قسهی پیریژنه به لاهه هیچ گرینگ نه بوو، هه تهنیا تیروانینی هه لدره که تۆقاند بوونی. له ژیره وهش شه پۆله کان به به کتردا هه لده شاخان.

پیریژنه شه لهی روو لۆچاوی وتی:

- بچکۆله کانم بۆ دوا این جار دهست له ملی به کتر کهن و مائلئاوایی بکهن. هه ردو ئهنگوچکه کانی گرتنت له هه ورازه که وه هه لیان بدیری نیی، هه روه ها وتی:

- بمبوورن بچکۆله کان، ئه مه کردهی رۆژگار، هه رچه ندی ئه وهی ده بکه م به خواستی خۆم نییه به لام بۆ ئیوه ئه مه چاتره. هه رکه ئه م وشانهی له زار ده رچوون، له تهنیشتییه وه دهنگیکی هاته گوئی گوئی:

- راوهسته گه وه ژنی ئاوه زدار، دوو مندالی به سته زمان به بی تاوان مه کوژه.

پیریژنه شه لهی روو لۆچاوی ئاوری دایه وه، له م سه یر و سه مه ره یه زمانی چوه کلله. بیینی وا شووریکی چاو گه وه له به رده میدا وه ستاوه. چاوه کانی به خه م و په ژاره وه سه رنجیان دها. شووریکی سپی به رهنگی مانگایه کی تازه زاو هه روه ک حوشتریکی جوانوو به رزگی به تووکیکی ره شی تاریک داپۆشرا بوو. قۆچه کانی شی هه ر هه زت ده کرد له به ر جوانییان سه رنجیان لئ بهی، که وه کو چره ده وه نی پایز لک و پۆپیان لئ ده رچوو بوو. گوانی پاک و لووس به وینه ی مه مکی ئافره تیک تازه مندالی بووی.

پیریژنه شه لهی روو لۆچاوی گوئی:

- تۆ کیی؟ بۆچی به زمانی مرۆف ده دوئی؟

وه لامی دایه وه:

- من دایکه شوورم، بۆیه به م شیوه یه ده دویم، تا تیم بگهی و گوئی بۆ قسه کانم بگری.

- چیت گهرهکه دایکه شوور.

- مندالّهکان بهجی بهیلّه، ئەی گهوره ژنی ئاوهزدار، تکات لی دهکهم،
بیانده بهمن.

- باشه بۆ؟ چیمان لی دهکهم؟

- مرۆف ههردوو بچووکبان لی کوشتووم. دوو شووری وردیله، منیش بۆ
خۆم بهدوای بچووودا دهگهڕیم.

- دهتهوی بهخۆیوان بکهی؟

- بهلی ئەی گهوره ژنی خاوهن گوفتار.

پیریژنه شهلهی روو لۆچاوی پیکه نینی هاتی و گوتی:

- دایکه شوور، تۆ چاکی تی بیراوی؟ ئەمانه بهچکهی مرۆفن، ههراش
دهبن و بچوووه شووره وردهکانت دهکوژن.

دایکه شوور وهلامی دایهوه:

- که گهورهبوون بچوووه شووره بچووکهکانم ناکوژن، من دهبمه دایکیان،
ئهوانیش دهبنه بچوووم. چۆن دهستیان دهچیته کوشتنی خوشک و برایان؟

پیریژنه شهلهی روو لۆچاوی سهریکی بادا و گوتی:

- کی دهزانئ دایکه شوور، تۆ مرۆف ناناسی، ئەوان بهزهییان
بهخۆشیاندا نایهتهوه. ههزم دهکرد ئەو دوو بی دایک و باوکهت پی بسپیرم تا
تی بگهی من راستیم پی گوتووی، بهلام مرۆف ئەم دوو بچووکهش دهکوژن.
کهواته بۆچی خۆت گرفتاری ئەم دهرد و بهلایه دهکهم؟

- ههردوو مندالّهکه دهبمه ولاتیکی دوورهدهست، دهستی کهسیان پی
رانهگا. ئەی گهوره ژنی دانا بهزهییته بهم بچووکانهدا بیتهوه. ریتیان بهرده،
من دهبمه دایکی خاوهن ئەمکهی ئەوان. گوانم پرپوون، شیرم دهگریه و
نارهزووی بچوو دهکا. شیرم مندالی گهرهکه.

پیریژنه شهلهی روو لۆچاوی تاویک داما و کهوته بیرکردنهوهیهکی قوول:

- باشه، مادامه‌کی وایه، هائی بیانبه و لیره به‌دوریان خه‌وه. ئم بئی دایک و باوکانه ببه بۆ ولاته دورهدسته‌کته، به‌لام ئه‌گهر له ریڤه‌گی دورودریژدا له‌ناوچوون و ئه‌گهر ریڤگر کوشتیانن، ئه‌گهر به‌ره‌ی مرۆف پاداشتی چاکه‌تیان به‌خرابه‌ دایه‌وه، ئه‌وا ته‌نیا گله و گازن له خۆت بکه.

دایکه شوور سوپاسی پیریژنه شه‌له‌ی روو لۆچاویی کرد و رووی کرده کوپ و کچه مندا‌له‌که و پتی گوتن:

- ئیستا من دایکی ئیوهم، ئیوه‌ش بیچووی منن. ده‌تانبه‌مه ولاتی دور، له‌و شوپنه‌ی ده‌ریای گهرمی - ئیسک - کۆل - ده‌که‌ویته نیو کتیه به‌فرینه به‌لیڤه‌وار داپۆشراوه‌کانه‌وه. کچه و کوپه له خه‌نی خۆشیا شاگه‌شکه بوون و به‌گورجی به‌دوای دایکه شوور هه‌لیان کرده غار. دواي ئه‌وه شل و شه‌کته بوون و پزهیان لی برا، ریڤه‌ش دوره له ولاتیکی دنیاوه بۆ ولاتیکی تر، ئه‌گهر دایکه شووری شاخدار شیریه‌دانایه و به‌له‌شی خۆی گهرمی دانه‌هینایه‌ن قه‌ت نه‌یاندانه‌توانی ئه‌و ماوه دورودریژه برۆن. به‌ینیکی زۆر ریڤیشن، گه‌لیک له کۆنه هه‌واری ئینیسای به‌دور که‌وتن. هینده‌یان نه‌مابوو بگه‌نه ولاتی تازه‌یان ئیسیک - کۆل. هاوین و زستان ریڤیشن، به‌هار و هاوین و پایز و هاوین و زستانیکی تر، هاوینیکی تر و پایزیکی تر به‌ناو لی‌رستانه نوستوو‌ه‌کان و بیابانی گپگرتوو و پیده‌شتی راستان و چپای هه‌زاربه‌هه‌زار و رووباری تیزرۆدا ریڤیشن. گه‌له‌گورگ سه‌ریان له‌دوو نان. به‌لام دایکه شووری شاخدار سواری پشتی خۆی کردن و له‌درنده و کتییی ده‌ربازی کردن و به‌دووری خستن. راوچی به‌سواری ئه‌سپ و به‌تیره‌وه راویان نان و هاواریان ده‌کرد: "شوور به‌چکه‌ی مرۆفی فراندوو! بیگرن سه‌ری له‌دوو نین". - تیریان تی ده‌گرتن. دایکه شووری شاخدار له‌وانی رزگارکردن، ئه‌و له‌تیر تیزرۆتر بوو، ده‌بچرپانده‌گوتیان: "وردیله‌کانم توند بمگرن. ئه‌مه نیچیروانیه"

له‌کۆتاییدا دایکه شووری شاخدار مندا‌له‌کانی گه‌یاندنه ئیسیک - کۆل. له‌سه‌ر تۆقه‌له‌ی چپایه‌کدا به‌سه‌رسامیه‌وه وه‌ستابوون. ئه‌و شوپنه به‌زنجیره چپای به‌به‌فر داپۆشراو دوره درابوو، که‌وتبووه نیوان چپای به‌لیڤه‌واری

سەوزەوۋە. شەپۆلەكانى دەريا پىك دەكەوتن، شەپۆلى سىپى بەسەر ئاۋى شىنەوۋە دەپۆيشتن، كە لە دوورەوۋە با ھەلى دەپتچان و بەرەو شۆيتى دوورى دەبردن.

كەس نازانئ ئىسيك - كول سەرى لە كوئيە و بنى لە كوئيە، لە لايەكەوۋە رۆژ ھەلدئ كەچى لە لايەكى تردا ھېشتا شەوۋە. ئەو چىايانەئى ئىسيك - كۆليان دەور داوۋە لە ژمارە نايەن. كەس ناتوانئ ھەلى بىنئى چەند كىوى سەر بەبەفرى تر لە دواى ئەم چىايانەوۋە ھەن.

دايە شوورى شاخدار وتى:

- ئەمە مەفتەنى تازەتانە، ئىدى لىرە دەژين و زەويوزار دەچىنن، ماسى راو دەكەن و مەرۇمالات بەنىو دىن. ھەزار سال بەخۆشى لىرە بژين، با وەچەتان لى بکەوئتەوۋە و پەرە بسىنئى. نەوۋەكانتان قەت زمانى ئىوۋە لە بىر ناکەن، ئەو زمانەئى كە بۆ ئىرەتان ھىناوۋە. قسە و گۆرانى بەزمانى زگماك لە زاربان خۆش دئ. ھەرۋەك مەرۇقان بژين، منىش تاھەتايە لە تەك ئىوۋە و مندالەكانى ئىوۋەدا دەم.

ئا بەم شىوۋە كور و كچە زارۆكەكەئى كە دوا پاشماوۋەئى ھۆزى قەرەغىزىيان بوون، لە گوئى گۆلى "ئىسيك-كۆل"ى نەمردا نىشتمانئىكى نوئيان چەنگ كەوت.

رۆژگار زوو بەسەرچوو، كورەكە بووۋە پىاوئىكى كەلەگەتتى چوارشانە و كچەكەش بووۋە ئافرەتتىكى پىگەيشتوو. ئىنجا يەكتريان خواست و بوون بەھاوسەرى يەك. دايكە شوورى شاخدار خاكى ئىسيك-كۆلى بەجئ نەھىشت و لە لىرەوارەكانىدا ژيا.

جاريكىيان گەرد و گۆلى بەيانى بوو، ئاۋى ئىسيك - كۆل لە ناکاۋ بەكەف و كۆل كەوت و شىت و ھار بوو. ژنە ژانى مندالېوونى ھاتئى. كەلئىكى ئازار پئ كەيشت، پىاوۋە ھەترەشى چووبوو. بەتەنگاۋى چوۋە سەر گاشەبەردىك و ھاۋارى كرد:

– تۆ له كۆپى دايكه شوورى شاخدار؟ ئاگات لىتیه ئىسيك – كۆل چۆن پىل دەدا؟ كچهكەت مندالى دەبى، خىرابە وەرە، ئەى دايكه شوورى شاخدار وەرە يارىدەمان بده.

ھەر ئەى كاتە زرينگەى زەنگولئىكى بەچەند ئاوازی جودا ھاتە گوئى، كه له دەنگى زەنگولئەى كاروان دەچوو. دەنگى زەنگولئەكه تا دەھات نزيكتر دەكەوتەوہ. دايكه شوورى شاخدار ھات و لانكىكى بەشاخەكانیەوہ ھەلگرتبوو. لانكەكه له دارى درەختى لاو لاوى سپى دروست كرابوو. لانكەكه زەنگولئىكى زيويىنى بچووكى پىدا شوپ كرابووہوہ، زرينگەى لى بەرز دەبووہوہ. ئەم زەنگولئە تا ئىستا لەسەر لانكى مندالەكانى ئىسيك – كۆلدا زايەلئەى دئى. دايك لانك رادەژەنئى و زەنگى زيويىنىش دەلەریتەوہ ھەر دەلئى دايكه شوورى شاخدارە و بەھەشتاوى دئى و لانكىكى له دارى لاو لاو دروستكراوى بەشاخەكانىدا ھەلئاسيوہ. لەگەل بەدەنگەوہەھاتنى دايكه شوورى شاخدار بەدواى بانگەوازەكەوہ، دايك مندالەكەى بوو.

دايكه شوورى شاخدار وتى:

– ئەم لانكە بۆ كورپە نۆبەرەكەتانه. خۆزىا مندالى زۆرتان دەبوون. ھەوت كورپ و ھەوت كچ. دايكه و باوكە گەشانەوہ لە خۆشى دايكه شوورى شاخدار. كورپە نۆبەرەكەيان ناو نا "بۆغوباي". بۆغوباي جاحىل بوو كچىكى جوانكىلەى لە ھۆزى كىتتاشاك خواست و بنەمالئەى بۆغا – كه له دايكه شوورى شاخدار كەوتبوونەوہ، دەستيان بەزىدەبوون كرد. بەرەى بۆغىيان تا دەھات لە ئىسيك – كۆل پەرەيان دەساند و ھىز و گورىيان پەيدا دەكرد. بۆغىيەكان وەك شتىكى پىرۆز پلە و پىزىيان لە دايكه شوورى شاخدار دەنا. لە دەرگەى رەشمالى مالا بۆغىياندا نىشانەى شاخى شوور لە نەخش دەچنرا، تا لە دوورەوہ بزىرئى خاوەنى ئەم رەشمالە لە بەرەى "بۆغۆ"یە. كاتىك كە بۆغىيەكان بەرەنگارى ھىزشى دوژمن دەبوونەوہ و رىمبازىيان دەكرد، وشەى "بۆغۆ"يان دەگوتەوہ، بۆغى ھەمىشە سەرکەوتوو دەبوون. لەو كاتەدا لە لىزەوارەكانى ئىسيك – كۆل شوورى شاخدارى سپى دەلەوہران كە لە جوانى

و به‌دهویدا ئەستیره‌ی ئاسمانیان شهیدا ده‌کرد. ئەمانه‌ ب‌ه‌چه‌که‌ی دایکه‌ شووری شاخدار بوون. ک‌ه‌س ئازاری نه‌ده‌دان و خراپ‌ه‌ی له‌گ‌ه‌ڵدا نه‌ده‌کردن. کاتیک ب‌و‌غ‌ی شووریک‌ی ده‌بینی، له‌ ئەسپه‌که‌ی داده‌به‌زی و پ‌یش‌ی ب‌و‌ چ‌و‌ڵ ده‌کرد. جوانی ک‌چ‌یان به‌جوانیی شووری سپی ده‌چواند.

ژیان به‌مج‌و‌ره‌ گ‌وزه‌را تا گ‌ه‌وره‌ پ‌یاو‌یک‌ی ناودار و فره‌ ده‌و‌له‌مه‌ندی ب‌و‌غ‌ی مرد. کابرا ه‌ه‌زار ه‌ه‌زار ک‌او‌ر و ه‌ه‌زار ه‌ه‌زار ئەسپ‌ی ه‌ه‌بوون. ته‌واوی ش‌وان‌کاره‌ی ه‌ه‌ر‌یم‌ه‌که‌ له‌ پا‌ژ‌ه‌ی ئەودا بوون. نه‌وه‌کانی ئەو داوه‌تیک‌ی مات‌ه‌مین‌ی گ‌ه‌وره‌یان ب‌و‌ ساز دا. له‌ ه‌ه‌ر چ‌وار لای دنیاوه‌ بانگیان له‌ گ‌ه‌وره‌ ناوداران‌ی خ‌ه‌لک‌ گ‌ی‌راوه‌ تا له‌ مات‌ه‌مین‌یه‌که‌دا ئاماده‌ بن. به‌دهوری که‌ناری ئ‌یس‌یک‌ – ک‌و‌لدا سه‌د ه‌ه‌زار ره‌ش‌مال‌یان ه‌ه‌ڵدا، ه‌ه‌ر مه‌پ‌رس‌ه‌ چه‌ندیان مه‌روم‌ال‌ات ک‌وش‌ته‌وه‌ و چه‌ندیان شیر‌ی ماین ه‌ه‌لق‌و‌راند و ب‌ی ئەژمار خ‌وارده‌مه‌نی "کاشقاری"یان دابه‌ش‌یی‌ه‌وه‌. ک‌ورانی کابرای ده‌و‌له‌مه‌ند به‌لاف و گ‌ه‌زاف‌ه‌وه‌ ده‌هات و ده‌چوون، تا خ‌ه‌لک‌ ده‌و‌له‌مه‌ندی و پ‌له‌ و پایه‌ی نه‌وه‌کانی جوانه‌مه‌رگ‌ بزانه‌ن. "ئا ک‌ورپ‌زگ‌ه‌ی خ‌و‌م، له‌ کاره‌ساتی ئەو خ‌ه‌لک‌ه‌ی به‌ده‌و‌له‌ت و سامانه‌وه‌ ده‌نازن نه‌ک به‌ه‌و‌ش و ئاوه‌زیان."

خ‌و‌ش‌خ‌وانان به‌سواریی ئەسپ‌ی ره‌سه‌ن و سه‌رک‌لاوی له‌ که‌و‌لی ده‌ل‌ه‌ک‌ دروست‌ک‌راو و ش‌الی ئاوریش‌می‌یه‌وه‌ که‌ نه‌وه‌کانی ک‌و‌چ‌کردوو پ‌ی‌یان خ‌ه‌لات ک‌ه‌ردبوون، ده‌هاتن و ده‌چوون و له‌ په‌سندان و به‌شان و بالدا ه‌ه‌لگ‌وتنی جوانه‌مه‌رگ‌ و نه‌وه‌کانی نه‌ده‌که‌وتن.

یه‌ک‌یک‌یان ت‌یی ه‌ه‌ڵده‌کرد:

– له‌ چ‌ شوین‌یک‌ی تری ئەم سه‌ره‌زه‌وینه‌دا ژ‌یانی ئاوها خ‌و‌ش و ئاهه‌نگ‌ی به‌هیداریی ئاوها گ‌ه‌وره‌تان دیوه‌؟

یه‌ک‌یک‌ی تر ده‌یگوت:

– له‌و پ‌و‌ژ‌ه‌وه‌ی دنیا دنیا‌یه‌ داوه‌تی وا ساز نه‌دراوه‌. یه‌ک‌یک‌ی تریش ده‌یگوت:

- تەنیا لای ئىمەدا رېز لە دايك و باوك دەگيرى و پايەيان لى دەنرى و باس و خواسى چاكيان لەبارەو دەگوترى.

يەككى تر تىي ھەلەكرد:

- ئاي خۆشخوانان چەند وتەي شيرين لە زارتان دەتكي، ئەو چیتانە! چ وشەي وا ھەيە لە دنیادا شايانى ئەو پايە بەرزىيە بى و لە شان و شكۆي خوا ليخۆشبوو بوەشیتەو.

بەمجۆرە شەو و رۆژ بەيتبىژ پىشېركىي يەكتريان دەكرد. "ھىي، كورپىزگەكەم چەند نالەبارە ئاشق و بەيتبىژ لە پياھەلەداندا پىشېركىي يەكتربكەن. لە خۆشخوانەو بىنە دوژمنى لاوژە و گۆرانى".

ئەم بەزمى ماتەمگىرپانە وەكو جەژن چەند رۆژ درىژەي دەكيشا. كورپانى كابرای دەولەمەند دەيانويست لە ناو ھەموواندا دەرکەون و بەپىش ھەموو خەلکى دنيا بکەون، ئىتر بۆ ئەوھى ناو و شۆرەتيان ئاسۆ داگرى ويستيان شاخى شورپىك لەسەر گۆرى باوكيان داچەقەين تا ھەموو خەلک بزائن ئەم گۆرە گۆرى يەكک لە پياوچاكانى بەرەي دايكە شورى شاخدارە. "ئاي، كورپىزگەكەم پىشيان لە كۆنەو گوتويانە سامان و دارايى، لەخۆبايىبوونى لى دەكەوئەو و لەخۆبايىبوونىش ملھورپى لى وەبەر دى".

كورپانى كابرای دەستريشتوو نيازبان وابوو رېز و شكۆيەكى ئەوتۆ بەدەنە يادى باوكيان، كە تا ئەو كاتە لە شپۆھى نەبوويى، بۆ ئەمەش باكيان بەھىچ نەبوو، ھىچيش دەر بەستى نەدەكردن. راوچييان ھەنارد، راوچى شورپىكيان راو کرد و قۆچيان بريیەو. قۆچەكان پان بوون. دەتگوت بالى ھەلۆيە لە فريندا. ھىند جوان بوون ھەر زەينەت بوو سەيريان بکەي و لىيان پروانى، ھەريەكەيان ھەژدە لکى لى بوو بوو ھەو. ئەمەش واتە تەمەنى ھەژدە سالا. كورپەكان زۆر كەيفخۆش بوون، فەرمانيان بەكارزانان دا ئەم شاخانە لەسەر گۆرەكە بچەقەين.

پىرەمىر و ريش سپى نارەزايىي خۆيان لەم كارە دەرپرى:

- چۆن شوورتان كوشت؟ كى زات دهكا دستى خۆى له ئاست نهوهكانى
دايكه شوورى شاخداردا بهرز بكاتهوه؟

كوړانى كابرأى دهوله مهنده وهلاميان دانهوه:

- شوور لهسه خاكى خۆماندا هاتووته كوشتن. هرچييهك بهسه خاكى
ئيمه دا بروا و بفرى و بخشى له مېشه وه هتا حوستر هى ئيمهيه. ئيمه
دهزانين چى له شتى خۆمان دهكهن. برون ليره مهنين.

خزمهتكاران ريش سپيان وهبه قامچيان دا و بهرهدوا سوارى ئهسپيان
كردن و ههلهته و ريسوايان كردن.

لهو رۆژهوه دنيا گۆرا. كارساتيكي گوره بهسه نهوهكانى دايكه شوورى
شاخداردا هات. خهلك تيكرا كهوتنه راوى شوورى سپى نيو دارستانان و
هموو كهسيكى تيرهى بوغيان بهئركى خۆى دهزانى شاخى شوور لهسه
گۆرى باپيرانيدا بچهقيني. ئيستا كارهكه بووته كارى چاكه و نيشانهى
پايهدارىي كۆچكردووان. ئهوهى شاخى وهدهست نههينابا شايانى پز لېنان
نهبوو. بازرگانيهتېى شاخى شوور داكهوت و گرد و كۆيان دهكردهوه.
ههروهها كهسانىكى وا له نهوهى دايكه شوورى شاخدار ههلكهوتن پيشهيان
بووه بهدهستهينان و فرۆشتنى شاخى شوور. "ئأى كورپزگهكه، له كوئى پاره
ههبى وتهى جوان له ناو دهچى و جوانى نامينى".

له ليرههوارهكانى ئيسيك- كۆلدا رۆژى نهمان و لهناوچوونى شوور داهات.
بى بهزهيبىانه دهيانكوشتن. شوور رهويان كرد و خۆيان گهيانده ناوچه
ههلهتهكان، بهلام لهويشدا سهريان لهدووان. رهوه سهگيان تى بهردان تا
بهسهر بوسهى تيرههاويژاندا بكن، ئهوتيرههاويژانهى كه يهكاوتير
دهيانئهنگاوتن. شوور پۆل پۆل له نيو دهبران. ميگهلى تهواويان بهجاريك
دهكوشتن. گرهويان لهسه بهدهستهينانى شاخهكانيان دهكرد، تا بزائن كى
شاخى چروپتر پهيدا دهكا.

شوور له بهرچاوان ون بوون و چياكانيان چۆل كرد. نهنيوهشه و

نەبەیانبەردان، دەنگی شورور نەدەھاتە گوپی کەسیک، لە هیچ دارستان و لە هیچ پەنایەکدا نەدەبینرا و کەس نەیدەبینی چۆن شاخی هاوئیشتوووتە سەر گازی پشت و ڕەو دەکا. چۆن بەسەر کەند و لەنداندا باز دەدا و وەک بالدار دەفری، خەڵکانیک هاتنە دنیاوہ لە ژیاناندا شوریران نەبینبوو، بگرە تەنیا چیرۆکیان لەبارەوہ بیستبوون، یان شاخیان لەسەر گۆراندا بینیوون.

دایکە شوروری شاخدار چیی بەسەر هات؟

ڕەنجنا، زۆر لە خەڵکە کە نیگەرەن بوو. دەلێن پاش ئەوہی شورور لە سۆنگەیی گوللە و سەگی ڕاوەوہ، گوزەرانیان لێ تەنگ کرا و پاش ئەوہی شورور کەم بوونەوہ و ژمارەیان لە پەنجەکانی دەست ڕەتی نەکرد، دایکە شوروری شاخدار بەرەو بلندترین ترۆپکی چیاہەکان هەلکێشا و مائناوایی لە ئیسیک-کۆل کرد. دوا نەوہکانی خۆی لە پێپێلگە چیاہییە گەرەکە ئاوا کرد و بۆ ولاتیکی تر و بۆ چیاہەکی تری بردن.

ئەمەہیە لەم دنیاہەدا ڕوو دەدا، ئەمە تەواوی بەسەرھاتەکەہیە، حەز دەکەیی بڕوا بکە و حەزیش دەکەیی بڕوا مەکە.

کاتیک دایکە شوروری شاخدار ڕۆیی، گوتی من نیتەر ہەرگیز نایەمەوہ.

* چیفیت: سواری شەروان بەزمانی کەلانی ئاسیای ناوہراست.

ناوهرپۇك

بهركول: شيرزاد حەسەن ۵

- * سىتوھ سوورە: چنگىز ئىتھاتۇف ۱۱
- * ئەوان مردن بۇ ئەۋەى ئىمە بتوانىن بژىن: فىكتۇر ئەستافىيىف ۳۵
- * سوتىسكە: فىكتۇر ئەستافىيىف ۳۷
- * كاتىدرالى دۇما: فىكتۇر ئەستافىيىف ۴۰
- * ھەزارولا: نۇدار دومبازى ۴۳
- * تاقىكىردنەۋە: فاسىلى شوكشىن ۵۷
- * بابىشىف: كرىگورى باكلاڭنۇف ۶۹
- * كرىدى جودابوونەۋە: فاسىلى بىلوۋف ۷۵
- * كرىدەشىنە: ئۇلىس كۆنچار ۹۱
- * مۇزەخانەى ناۋچەبى: سىرگى قۇرۇن ۱۰۳
- * سوورە توۋەكە: زۆرەبىر خەلەفىيان ۱۱۱
- * گامىشى بۇر و سوور: تىمور پولاتۇف ۱۱۹
- * دايكە شوورى شاخدار: چنگىز ئىتھاتۇف ۱۳۳

